

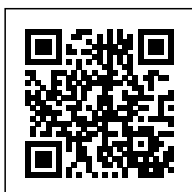

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VI. volební období

1107/0

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb.,
o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony**

Zástupce předkladatele: ministr vnitra
Doručeno poslancům: 8. července 2013 v 10:45

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne 2013,

**kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů,
a některé další zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o přestupcích

Čl. I

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 52/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 312/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 78/2002 Sb., zákona č. 216/2002 Sb., zákona č. 259/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 80/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 181/2006 Sb., zákona č. 213/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 215/2007 Sb., zákona č. 344/2007 Sb., zákona č. 386/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 484/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 150/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 237/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb. a zákona č. 494/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 2 větě první se slova „a c)“ nahrazují slovy „a odst. 2“.
2. V § 10 odst. 1 písm. b) se za slovo „během“ doplňují slova „výkonu vazby“.
3. V § 12 odst. 1 se za slova „k následkům,“ vkládají slova „k opakovanému spáchání přestupku (§ 91a),“.
4. V § 13 odst. 2 se částka „1000 Kč“ nahrazuje částkou „5000 Kč“ a částka „4000 Kč“ se nahrazuje částkou „10 000 Kč“.

5. § 17 zní:

„§ 17

(1) Omezující opatření spočívá v zákazu navštěvovat určená veřejně přístupná místa nebo místa, kde se konají veřejné tělovýchovné, sportovní nebo kulturní podniky.

(2) Omezující opatření lze uložit pachateli přestupku

- a) na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi (§ 30),
- b) proti pořádku ve státní správě a proti pořádku v územní samosprávě (§ 46),
- c) proti veřejnému pořádku (§ 47 a 48),
- d) proti občanskému soužití (§ 49),
- e) proti majetku (§ 50), nebo
- f) stanoví-li tak jiný zákon.

(3) Omezující opatření musí být přiměřené povaze a závažnosti spáchaného přestupku a osobním poměrům pachatele; lze je uložit jen spolu se sankcí a nejdéle na dobu jednoho roku, a to za předpokladu, že existuje přímá souvislost mezi spáchaným přestupkem a omezujícím opatřením, které má být uloženo.“.

6. V § 20 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „nebo soudní řízení správní²⁰⁾“.

Poznámka pod čarou č. 20 zní:

„²⁰⁾ Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.“.

7. V § 20 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Běh lhůty podle odstavce 1 se přerušuje zahájením řízení o přestupku; zahájením řízení o přestupku začíná běh nové lhůty.“.

8. V § 35 odst. 1 písm. e) se slovo „kultury“ nahrazuje slovem „druhu“ a slova „zemědělské výroby“ se nahrazují slovy „ze zemědělského půdního fondu“.

9. § 47 včetně nadpisu zní:

„§ 47

Přestupky proti veřejnému pořádku

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci,
- b) maří vykazání provedené podle jiného právního předpisu nebo rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí a zdržet se vstupu do něj nebo povinnost zdržet se styku s ohroženou osobou a navazování kontaktů s ní,

- c) poruší noční klid,
- d) vzbudí veřejné pohoršení,
- e) znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství,
- f) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání veřejných tělovýchovných, sportovních nebo kulturních podniků anebo v místech určených k rekreaci nebo turistice,
- g) jako návštěvník před zahájením organizovaného sportovního utkání, v jeho průběhu nebo při jeho zakončení má obličej zakrytý způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím jeho identifikaci,
- h) poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení,
- i) neoprávněně založí skládku nebo odkládá odpadky nebo odpady mimo vyhrazená místa.

(2) Přestupku se dále dopustí ten, kdo úmyslně zničí, poškodí, znečistí nebo neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) až d), f) a g) lze uložit pokutu do 10 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. e) pokutu do 20 000 Kč, za přestupek podle odstavce 2 pokutu do 3000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. h) a i) pokutu do 50 000 Kč.

(4) Je-li přestupek podle odstavce 1 spáchán opakovaně (§ 91a) po rozhodnutí o přestupku podle odstavce 1, uloží se pokuta do

- a) 15 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až d), f) a g),
- b) 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e),
- c) 75 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. h) a i).

Za přestupek podle odstavce 1 písm. c) až h) lze spolu s pokutou uložit zákaz pobytu.

(5) Dobou nočního klidu se rozumí doba od 22. do 6. hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou nebo rozhodnutím vydaným na základě obecně závazné vyhlášky stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou.“.

10. § 49 a 50 včetně nadpisů znějí:

„§ 49

Přestupky proti občanskému soužití

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch,
- b) jinému z nedbalosti ublíží na zdraví.

(2) Přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití tím, že

- a) jinému vyhrožuje újmou na zdraví,
- b) jinému způsobí drobné ublížení na zdraví,
- c) jiného nepravdivě obviní z přestupku,

- d) se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo
- e) se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.

(3) Přestupku se dále dopustí ten, kdo

- a) omezuje nebo znemožňuje příslušníku národnostní menšiny výkon práv příslušníků národnostních menšin,
- b) způsobí jinému újmu pro jeho příslušnost k národnostní menšině nebo pro jeho etnický původ, pro jeho rasu, barvu pleti, pohlaví, sexuální orientaci, jazyk, víru nebo náboženství, pro jeho politické nebo jiné smýšlení, členství nebo činnost v politických stranách nebo politických hnutích, odborových organizacích nebo jiných sdruženích, pro jeho sociální původ, majetek, rod, zdravotní stav anebo pro jeho stav manželský nebo rodinný.

(4) Za přestupek podle odstavce 1 až 3 lze uložit pokutu do 20 000 Kč.

(5) Je-li přestupek podle odstavce 1 až 3 spáchán opakovaně (§ 91a) po rozhodnutí o přestupku podle odstavce 1 až 3, uloží se pokuta do 30 000 Kč. Za přestupek podle odstavce 2 lze spolu s pokutou uložit zákaz pobytu.

§ 50

Přestupky proti majetku

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně způsobí škodu na cizím majetku

- a) krádeží,
- b) zpronevěrou,
- c) podvodem,
- d) zničením či poškozením.

(2) Přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně

- a) neoprávněně užívá cizí majetek,
- b) přisvojí si cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby,
- c) ukryje nebo na sebe nebo na jiného převede věc, která byla získána přestupkem spáchaným jinou osobou, nebo to, co za takovou věc bylo opatřeno.

(3) Přestupku se dopustí i ten, kdo se o jednání uvedené v odstavci 1 pokusí.

(4) Za přestupek podle odstavce 1 až 3 lze uložit pokutu do 20 000 Kč.

(5) Je-li přestupek podle odstavce 1 až 3 spáchán opakovaně (§ 91a) po rozhodnutí o přestupku podle odstavce 1 až 3, uloží se pokuta do 30 000 Kč nebo zákaz pobytu.“.

11. V § 57 odstavec 3 zní:

„(3) Ve společném řízení podle odstavce 1 nelze projednat přestupky spáchané po zahájení řízení o jiném přestupku.“.

12. V § 58a se na konci odstavců 2 a 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno m), které zní:

„m) zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání. “.

13. V § 66 odst. 3 se písmeno f) zrušuje.

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno f).

14. V § 66 odstavec 4 zní:

„(4) Usnesení o odložení věci se pouze poznamená do spisu. O odložení věci se vyrozumí osoby dotčené jednáním osoby podezřelé z přestupku.“.

15. § 68 zní:

„§ 68

(1) Přestupky podle § 49 odst. 1 písm. b) a odst. 2, přestupky podle § 50 a přestupky podle § 125c odst. 1 písm. h) zákona o silničním provozu spáchané mezi osobami blízkými, jakož i přestupky podle § 49 odst. 1 písm. a) se projednávají jen na návrh postižené osoby, jejího zákonného zástupce nebo opatrovníka (dále jen „navrhovatel“).

(2) Přestupky podle § 49 odst. 1 písm. b) a odst. 2 spáchané mezi osobami blízkými lze projednat i bez návrhu, jestliže je postiženou osobou dítě mladší 15 let.

(3) U přestupku, který lze projednat jen na návrh, lze návrh podat příslušnému správnímu orgánu nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o přestupku nebo o postoupení věci orgánem činným v trestním řízení. V návrhu musí být uvedeno, kdo je postiženou osobou, koho navrhovatel označuje za pachatele a kde, kdy a jakým způsobem měl být přestupek spáchán.

(4) Vyjde-li v řízení o přestupku zahájeném na návrh podle odstavce 1 najevo, že skutek nebyl spáchán mezi osobami blízkými, pokračuje se v řízení z úřední povinnosti.

(5) Osobou blízkou se rozumí příbuzný v pokolení přímém, osvojitel, osvojenec, sourozenec a manžel, partner¹⁶⁾; jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké jen tehdy, kdyby újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá právem pociťovala jako újmu vlastní.“.

16. § 69 zní:

„§ 69

Orgány příslušné k projednávání přestupků proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1, přestupků proti občanskému soužití podle § 49 a přestupků proti majetku podle § 50, si po zahájení řízení o těchto přestupcích nebo před uložením blokové pokuty vyžádají opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“) týkající se obviněného z přestupku. Obdobně postupují orgány příslušné podle § 10 odst. 1 při projednávání jednání majícího znaky přestupku proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1, přestupku proti občanskému soužití podle § 49 nebo přestupku proti majetku podle § 50; to

neplatí pro projednání jednání majícího znaky přestupku, jehož se dopustil příslušník zpravodajské služby.“.

17. V § 76 odst. 1 se za písmeno j) vkládají nová písmena k) a l), která znějí:

„k) v řízení o návrhu podle § 68 odst. 1 byl návrh podán opožděně, nebo osobou, která nebyla k podání návrhu oprávněna,

l) v řízení z moci úřední vyšlo najevo, že se jedná o přestupek, který lze projednat jen na návrh podle § 68 odst. 1, a návrh nebyl podán,“.

Dosavadní písmena k) a l) se označují jako písmena m) a n).

18. V § 76 odst. 1 se na konci písmene m) čárka nahrazuje tečkou a písmeno n) se zrušuje.

19. V § 76 odstavec 3 zní:

„(3) Správní orgán zastaví řízení podle odstavce 1 písm. a), b), c), j) a k) rozhodnutím. V ostatních případech o zastavení řízení vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu.“.

20. V § 77 se za slova „vyslovení viny,“ vkládají slova „formu zavinění,“.

21. § 80 zní:

„§ 80

Doručuje-li se rozhodnutí o přestupku veřejnou vyhláškou, správní orgán vyvěsí na úřední desce oznámení o možnosti převzít písemné vyhotovení rozhodnutí.“.

22. Za § 85 se vkládá nový § 85a který zní:

„§ 85a

(1) V pokutovém bloku se uvede

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné příjmení pachatele přestupku,
- b) rodné číslo nebo datum narození, pokud pachatel přestupku nemá rodné číslo,
- c) místo a okres narození pachatele přestupku a u pachatele přestupku, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil,
- d) adresa místa trvalého pobytu pachatele přestupku, případně adresa místa pobytu cizince,
- e) státní občanství pachatele přestupku,
- f) doba, místo a popis jednání, které má znaky přestupku,
- g) právní kvalifikace přestupku včetně formy zavinění,
- h) výše uložené pokuty,
- i) označení orgánu podle § 84 odst. 4,
- j) jméno a příjmení nebo služební číslo nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby,
- k) podpis oprávněné úřední osoby a
- l) datum vydání pokutového bloku.

(2) Pachatel přestupku svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení

potvrdí na pokutovém bloku podpisem.“.

23. § 88 včetně nadpisu zní:

„§ 88

Postup při zápisu do evidence přestupků

(1) Údaje do evidence přestupků zapisuje správní orgán, který o přestupku rozhodoval v prvním stupni, prostřednictvím elektronického formuláře, jehož podobu zveřejní Rejstřík trestů způsobem umožňujícím dálkový přístup, nebo prostřednictvím elektronické aplikace přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup, kterou spravuje Rejstřík trestů.

(2) V případě, kdy o uložení blokové pokuty rozhodovala Policie České republiky, provádí zápis údajů do evidence přestupků ten orgán, který ji uložil; v případě, kdy o uložení blokové pokuty rozhodovala obecní policie, provádí zápis obec.

(3) V případě, že se jedná o pravomocné rozhodnutí uvedené v § 91 odst. 2, kterým byla vyslovena vina, údaje do evidence přestupků zapisuje orgán, který rozhodoval v prvním stupni.

(4) Správní orgán, který zapsal údaje do evidence přestupků, odpovídá za to, že jím zapsané údaje jsou v souladu s provedeným přestupkovým řízením, s pravomocným rozhodnutím o jeho změně a s rozhodnutím soudu, který rozhodl o správní žalobě proti rozhodnutí o přestupku.

(5) Zápis údajů do evidence přestupků se provede bez zbytečného odkladu, nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne, kdy se příslušný orgán o rozhodnutí dozvěděl. Záznam provede ke dni nabytí právní moci rozhodnutí nebo uložení blokové pokuty.“.

24. Za § 88 se vkládá nový § 88a, který včetně nadpisu zní:

„§ 88a

Námitkové řízení

(1) Domnívá-li se fyzická osoba, že údaje vedené v evidenci přestupků o její osobě nejsou v souladu s provedeným řízením o přestupku anebo s rozhodnutím soudu, který rozhodl o žalobě proti rozhodnutí o přestupku, může podat u správního orgánu, který zápis provedl, námitku.

(2) Dojde-li správní orgán, který zápis do evidence přestupků provedl, k závěru, že námitka je oprávněná, údaje v evidenci přestupků bezodkladně opraví a osobu, která námitku podala, o tom vyrozumí; jinak námitku rozhodnutím zamítne. Vydání rozhodnutí může být prvním úkonem v řízení.“.

25. § 91 zní:

„§ 91

(1) V evidenci přestupků se evidují pravomocná rozhodnutí o přestupcích na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi podle § 30, na úseku zemědělství a myslivosti podle § 35 odst. 1 písm. c) a f), na úseku obrany České republiky podle § 43, proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1, přestupcích proti občanskému soužití podle § 49 a přestupcích proti majetku podle § 50.

(2) V evidenci přestupků se evidují pravomocná rozhodnutí o jednání osob uvedených v § 10 odst. 1 majícím znaky přestupku na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi podle § 30, na úseku zemědělství a myslivosti podle § 35 odst. 1 písm. c) a f), na úseku obrany České republiky podle § 43, proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1, přestupku proti občanskému soužití podle § 49 nebo přestupku proti majetku podle § 50.

(3) Jde-li o osobu, která je příslušníkem zpravodajských služeb České republiky, odstavce 1 a 2 se nepoužijí.“.

26. Za § 91 se vkládá nový § 91a, který zní:

„§ 91a

Přestupek je spáchán opakovaně, jestliže od nabytí právní moci rozhodnutí o jiném přestupku, z něhož byl obviněný uznán vinným, neuplynulo dvanáct měsíců.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Řízení o přestupcích, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Do evidence přestupků se zapisují pravomocná rozhodnutí o přestupcích uvedených v § 91 odst. 1 a o jednáních majících znaky přestupku uvedených v § 91 odst. 2, pokud ke spáchání přestupku a jednání majícího znaky přestupku došlo po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Ustanovení o přerušení běhu lhůty zahájením řízení se použije pouze u přestupků spáchaných po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o Rejstříku trestů

Čl. III

Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění zákona č. 126/2003 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 227/2009

Sb., zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odstavec 2 zní:

„(2) Rejstřík trestů vede evidenci fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku (dále jen „přestupek“), pokud tak stanoví zvláštní právní předpis (dále jen „evidence přestupků“). Pro účely vydávání opisu z evidence přestupků je Rejstřík trestů oprávněn ověřovat přesnost osobních údajů.“.

2. V § 2 odstavec 3 zní:

„(3) Rejstřík trestů se pro účely přístupu do informačních systémů veřejné správy považuje za orgán, který se spolupodílí na vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů.“.

3. V 10 odst. 5 se věta první nahrazuje větou „V opise se uvádějí všechny údaje o každém odsouzení osoby, které se opis týká, a všechny údaje o průběhu výkonu trestů a ochranných opatření i o zahrazení odsouzení fyzické osoby nebo o zániku účinků odsouzení právnické osoby, včetně údajů o cizozemských odsouzeních, na která se hledí jako na odsouzení soudy České republiky.“.

4. V § 11a se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Nelze-li údaj uvedený v žádosti o výpis ověřit průkazem totožnosti nebo s využitím základního registru obyvatel, kontaktní místo připustí jeho potvrzení čestným prohlášením.“.

5. V § 15a se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Na žádost Policie České republiky nebo Ministerstva vnitra vydá Rejstřík trestů za účelem poskytnutí evidenční ochrany informace o vydání výpisu nebo opisu a o nahlédnutí do opisu z evidence Rejstříku trestů, včetně informace, na čí žádost se tak stalo. Informace podle věty první a žádosti o jejich vydání se předávají v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

6. § 16 zní:

„§ 16

Žádosti o opis nebo výpis se podávají na formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis, nebo prostřednictvím elektronické aplikace přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup. Podobu formuláře zveřejní Rejstřík trestů způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

7. Za část třetí se vkládá nová část čtvrtá, která včetně nadpisu zní:

„ČÁST ČTVRTÁ

EVIDENCE PŘESTUPKŮ

§ 16i

(1) V evidenci přestupků se evidují údaje o pravomocných rozhodnutích o přestupku, kterými byla vyslovena vina, o nichž tak stanoví zvláštní právní předpis.

(2) Evidence přestupků obsahuje

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení pachatele přestupku a místo a stát jeho narození,
- b) rodné číslo pachatele přestupku nebo datum jeho narození, pokud pachatel nemá rodné číslo,
- c) státní občanství pachatele přestupku,
- d) právní kvalifikaci přestupku, včetně formy zavinění,
- e) druh a výměru sankce, popřípadě ochranného opatření, bylo-li uloženo,
- f) údaje o výkonu sankce zákazu činnosti, pokud byla uložena,
- g) označení a sídlo správního orgánu, který projednal přestupek v prvním stupni a v odvolacím řízení,
- h) číslo jednací rozhodnutí o přestupku v prvním stupni a v odvolacím řízení, datum jeho vydání a nabytí právní moci,
- i) označení a sídlo orgánu a jméno a příjmení nebo služební nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby, která projednala přestupek v blokovém řízení, datum uložení blokové pokuty, evidenční číslo pokutového bloku nebo bloku na pokutu na místě nezaplacenou,
- j) označení a sídlo správního orgánu, který pravomocně rozhodl v přezkumném řízení o rozhodnutí o přestupku, pokud došlo ke změně údajů podle písmene d) nebo e), a číslo jednací tohoto rozhodnutí, datum jeho vydání a nabytí právní moci,
- k) označení a sídlo správního orgánu, který na základě obnovy řízení o přestupku pravomocně rozhodl v novém řízení, pokud v novém řízení došlo ke změně údajů podle písmene d) nebo e), a číslo jednací tohoto rozhodnutí, datum jeho vydání a nabytí právní moci,
- l) označení a sídlo orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby, která zápis do evidence přestupků provedla.

(3) V evidenci přestupků se dále vedou údaje o

- a) datu zápisu pravomocného rozhodnutí o přestupku a jeho změnách, a
- b) datu a času vydání opisu z evidence přestupků a o jeho obsahu, o datu a času umožnění nahlédnout do opisu z evidence přestupků, a údaj o tom, na čí žádost se tak stalo.

§ 16j

Opis z evidence přestupků

(1) Rejstřík trestů vydá opis z evidence přestupků na základě žádosti pouze

- a) správnímu orgánu oprávněnému projednat přestupek a orgánu oprávněnému projednat jednání, které má znaky přestupku podle § 10 odst. 1 zákona o přestupcích, pro účely jejich projednání,
- b) úřední osobě oprávněné k projednávání přestupků v blokovém řízení, a to pro potřeby projednávání přestupků,
- c) orgánu činnému v trestním řízení,
- d) národnímu členovi Eurojustu pro účely plnění úkolů v Eurojustu,

- e) soudu,
- f) státnímu zastupitelství,
- g) Ministerstvu spravedlnosti
 1. pro účely řízení o stížnosti pro porušení zákona a o žádosti o milost,
 2. pro provádění jiných úkonů trestního řízení, pokud je k nim příslušné podle zákona upravujícího mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních nebo podle vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,
 3. jedná-li ve věcech týkajících se činnosti Rejstříku trestů před soudem nebo zastupuje-li Českou republiku při vyřizování stížností na porušení Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a jejích Protokolů, týkajících se činnosti Rejstříku trestů,
- h) Kanceláři prezidenta republiky pro účely
 1. řízení o žádosti o milost,
 2. jmenování nebo podání návrhu na jmenování do funkce prezidentem republiky,
- i) jinému orgánu, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis.

(2) Žádost o opis z evidence přestupků se podává na elektronickém formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis, nebo prostřednictvím elektronické aplikace. Elektronický formulář zveřejní Rejstřík trestů způsobem umožňujícím dálkový přístup. Opisy z evidence přestupků a žádosti o ně se předávají v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem nebo označené uznávanou elektronickou značkou, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Není-li tento způsob předávání možný, předávají se opisy z evidence přestupků a žádosti o ně jiným způsobem umožňujícím ověřit jejich pravost. Opis z evidence přestupků vydá Rejstřík trestů bez zbytečného odkladu.

(3) V opise z evidence přestupků se uvádějí údaje o všech pravomocných rozhodnutích o přestupku podle § 16i odst. 2, jimiž byla vyslovena vina osoby, které se opis týká.

(4) Na písemnou žádost osoby, jejíž totožnost byla ověřena, se jí umožní nahlédnout do opisu z evidence přestupků týkajícího se této osoby. Za nahlédnutí do opisu z evidence přestupků se platí poplatek podle zvláštního právního předpisu. Na postup při nahlédnutí do opisu z evidence přestupků se § 16a odst. 1 a 2 písm. b) užíje obdobně.

(5) Na omezení práva na informace o zpracování osobních údajů fyzické osoby podle zákona upravujícího ochranu osobních údajů se § 15a odst. 1 a 2 užíje přiměřeně.

(6) Na žádost Policie České republiky nebo Ministerstva vnitra vydá Rejstřík trestů za účelem poskytnutí evidenční ochrany informace o vydání opisu z evidence přestupků a o nahlédnutí do opisu z evidence přestupků, včetně informace, na čí žádost se tak stalo. Informace podle věty první a žádosti o jejich vydání se předávají v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(7) Opis z evidence přestupků je veřejnou listinou.

§ 16k

(1) Údaje obsažené v evidenci přestupků se vyřazují z evidence po uplynutí 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku. Údaje o pravomocném rozhodnutí

o přestupku se z evidence přestupků vyřadí též, je-li toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím správního orgánu nebo soudu.

(2) Údaje vyřazené podle odstavce 1 a údaje o zrušených pravomocných rozhodnutích o přestupku se ukládají v úschovně dokumentace. Údaje podle věty první se poskytnou za účelem dokazování v případě sporu na písemnou žádost osobě, které se týkají, soudu a Ministerstvu spravedlnosti. Jinému orgánu se tyto údaje poskytnou, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis.

(3) V úschovně dokumentace se provede záznam o datu a času poskytnutí údajů uvedených v odstavci 2 a dále se uvede, na čí žádost se tak stalo.

(4) Údaje o osobách uložené v úschovně dokumentace podle odstavce 2 se uchovávají 10 let od jejich uložení.“.

Dosavadní část čtvrtá se označuje jako část pátá.

8. Za § 17 se vkládá nový § 17a, který zní:

„§ 17a

Ministerstvo spravedlnosti vydá vyhlášku k provedení § 16 a § 16j odst. 2.“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. IV

V položce 2 písm. c) přílohy k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, se za slovo „trestů“ vkládají slova „nebo do popisu z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku vedené Rejstříkem trestů“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o hornické činnosti

Čl. V

V § 44 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona č. 542/1991 Sb., zákona č. 128/1999 Sb., zákona č. 376/2006 Sb. a zákona č. 184/2011 Sb., se doplňuje odstavce 5, který zní:

„(5) Přestupky podle odstavce 1 písmene c) až f) se zapisují do evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má

znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“); pro zápis do evidence přestupků se obdobně použije § 88 zákona o přestupcích.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o obecní policii

Čl. VI

Zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 153/1995 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb. a zákona č. 494/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 4b odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „přestupku“ vkládají slova „nebo jednání, které má znaky přestupku“²¹⁾.

Poznámka pod čarou č. 21 zní:

„²¹⁾ § 10 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 4b se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Obec je v případě důvodné pochybnosti o spolehlivosti uchazeče o zaměstnání strážníka oprávněna ověřit pravdivost tohoto čestného prohlášení v příslušném informačním systému veřejné správy nebo jiné evidenci, ve kterých jsou vedeny údaje o spáchaných přestupcích podle odstavce 1²²⁾; za tímto účelem je obec oprávněna vyžádat si též opis z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů.“.

Poznámka pod čarou č. 22 zní:

„²²⁾ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.“.

3. V § 11a se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písm. f), které zní:

„f) orgánů veřejné moci o spáchaných přestupcích.“.

4. V § 11a odst. 3 se na konci písmene h) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání.“.

5. V § 11a odst. 3 se věta poslední zrušuje.

6. V § 11a se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání.“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o zpravodajských službách

Čl. VII

V § 11 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách, ve znění zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 80/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 357/2011 Sb., odstavec 3 zní:

„(3) Rejstřík trestů vydá zpravodajské službě na její žádost opis nebo výpis z evidence Rejstříku trestů a opis z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“), informace o vydání výpisu nebo opisu z evidence Rejstříku trestů nebo opisu z evidence přestupků a o nahlédnutí do opisu z evidence Rejstříku trestů nebo z evidence přestupků, včetně informace, na čí žádost se tak stalo. Žádost o vydání opisu nebo výpisu z evidence Rejstříku trestů nebo opisu z evidence přestupků nebo informace podle věty první a opis nebo výpis z evidence Rejstříku trestů nebo opis z evidence přestupků se předávají v listinné podobě nebo v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup; jiné informace, než je opis nebo výpis z evidence Rejstříku trestů nebo opis z evidence přestupků, předá Rejstřík trestů v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o pobytu cizinců

Čl. VIII

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 47/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 222/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 170a odst. 6 úvodní části ustanovení se za slova „z přestupku“ vkládají slova „nebo jednání, které má znaky přestupku“⁴⁷⁾.

Poznámka pod čarou č. 47 zní:

„⁴⁷⁾ § 10 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 170a odstavec 7 zní:

„(7) Spolehlivost se prokazuje opisem z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“); ministerstvo je oprávněno vyžádat si opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby. Žádost o vydání opisu z evidence přestupků a opis z evidence přestupků se předávají v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.“

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o Probační a mediační službě

Čl. IX

V § 5 odst. 3 větě druhé zákona č. 257/2000 Sb., o Probační a mediační službě a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí (zákon o Probační a mediační službě), ve znění zákona č. 357/2011 Sb., se za slova „si opis z evidence Rejstříku trestů“ vkládají slova „a opis z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“)“ a slova „opis z evidence Rejstříku trestů“ se nahrazují slovy „z evidence přestupků a opis z evidence Rejstříku trestů a z evidence přestupků“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o myslivosti

Čl. X

V § 63 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Přestupky podle odstavce 2 se zapisují do evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“); pro zápis do evidence přestupků se obdobně použije § 88 zákona o přestupcích.

(6) Přestupek, který se podle odstavce 5 nebo podle zvláštního právního předpisu¹⁸⁾ zapisuje do evidence přestupků a který byl projednán mysliveckou stráží podle § 14 odstavce 1 písmene i) v blokovém řízení, zapíše do evidence přestupků orgán státní správy myslivosti, který mysliveckou stráž ustanovil.“

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o zbraních

Čl. XI

Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 537/2004 Sb., zákona č. 359/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 484/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb. a zákona č. 167/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 9 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Policie je oprávněna vyžádat si za účelem posouzení udělení výjimky opis z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“).“.

2. V § 17 odst. 4 se za slova „evidence Rejstříku trestů“ vkládají slova „a doklad obdobný opisu z evidence přestupků“, slova „takový doklad“ se nahrazují slovy „takové doklady“ a slovo „jej“ se nahrazuje slovem „je“.

3. V § 23 odst. 1 písm. c) úvodní části ustanovení se za slovo „přestupku“ vkládají slova „nebo jednání, které má znaky přestupku²⁵⁾“.

Poznámka pod čarou č. 25 zní:

„²⁵⁾ § 10 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V § 23 odstavec 3 zní:

„(3) Příslušný útvar policie je oprávněn vyžádat si za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby podle odstavce 1 písm. c) opis z evidence přestupků. Za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby je příslušný útvar policie oprávněn rovněž požádat obecní úřad a orgán státní báňské správy o údaje umožňující posoudit spolehlivost fyzické osoby podle odstavce 1 písm. c); obecní úřad a orgán státní báňské správy žádosti vyhovějí bez zbytečného odkladu.“.

5. V § 24 odst. 2 se za slova „evidence Rejstříku trestů“ vkládají slova „a doklad obdobný opisu z evidence přestupků“, slova „takový doklad“ se nahrazují slovy „takové doklady“ a slovo „jej“ se nahrazuje slovem „je“.

6. V § 33 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Příslušný útvar policie je oprávněn vyžádat si za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby nebo jejího odpovědného zástupce, nebo odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu právnické osoby podle odstavce 2 písm. c) opis z evidence přestupků.“.

7. V § 77a se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Přestupky podle tohoto zákona se zapisují do evidence přestupků; pro zápis do evidence přestupků se obdobně použije § 88 zákona o přestupcích.“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

Čl. XII

V § 16 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) vyžádat opis z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku vedené Rejstříkem trestů,“.

Dosavadní písmena b) a c) se označují jako písmena c) a d).

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o rybářství

Čl. XIII

V § 30 zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráží, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění zákona č. 104/2011 Sb. a zákona č. 237/2012 Sb., se doplňují odstavce 8 a 9, které znějí:

„(8) Přestupky podle odstavce 1 písmene c) až g) a i) se zapisují do evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“); pro zápis do evidence přestupků se obdobně použije § 88 zákona o přestupcích.

(9) Přestupek, který se podle odstavce 8 zapisuje do evidence přestupků a který byl projednán rybářskou stráží podle § 16 písmene e) v blokovém řízení, do evidence přestupků запиše rybářský orgán, který rybářskou stráž ustanovil.“.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti

Čl. XIV

Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění zákona č. 119/2007 Sb., zákona č. 177/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 32/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 250/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č.../2013 Sb., se mění takto:

1. V § 138 odst. 1 písm. f) se za slovy „Rejstříku trestů¹¹⁾“ vkládají slova „a z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“)“ a za slovem „trestů“ se vkládají slova „a z evidence přestupků“.

2. V § 140 odst. 4 písm. g) a v § 141 odst. 4 písm. f) se za slovy „Rejstříku trestů¹¹⁾“ a za slovem „trestů“ vkládají slova „a z evidence přestupků“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění

Čl. XV

V § 90 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 410/2011 Sb. a zákona č. 458/2011 Sb., se na konci písmene e) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámky pod čarou č. 75 zní:

„f) vyžadovat opisy z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku vedené Rejstříkem trestů⁷⁵⁾ pro účely řízení o nároku na nemocenské podle § 31 a o regresní náhradě podle § 126.“.

Poznámka pod čarou č. 75 zní:

„⁷⁵⁾ § 2 odst. 2 zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o nakládání s bezpečnostním materiálem

Čl. XVI

Zákon č. 310/2006 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky a o změně některých dalších zákonů (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem), ve znění zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 156/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 420/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 3 písm. b) úvodní části ustanovení se za slovo „přestupku“ doplňují slova „nebo jednání, které má znaky přestupku“¹⁷⁾.

Poznámka pod čarou č. 17 zní:

„¹⁷⁾ § 10 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 4 se doplňuje odstavce 9, který zní:

„(9) Příslušný útvar policie je oprávněn vyžádat si opis z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby podle odstavce 3 písm. b). Žádost o vydání opisu z evidence přestupků a opis z evidence přestupků se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o Finanční správě České republiky

Čl. XVII

V § 18 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění zákona č. 458/2011 Sb. a zákona č. 407/2012 Sb., se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno o), které zní:

„o) z evidencí vedených Rejstříkem trestů.“.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o Celní správě České republiky

Čl. XVIII

V § 58 odst. 1 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění zákona č. 407/2012 Sb., písmeno l) zní:

„l) z evidencí vedených Rejstříkem trestů.“.

ČÁST OSMNÁCTÁ

ÚČINNOST

Čl. XIX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 3, 4, 5, 6, 7, 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 22 a 26, čl. II bodů 1 a 3 a čl. III bodů 2, 3, 4 a 5, která nabývají účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

A. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace

1. Důvod předložení a cíle

1.1. Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

1.2. Definice problému

Myšlenka zavedení evidence přestupků není nová, vznikla již v průběhu roku 1999 v rámci přípravy reformy správního trestání a správního řízení, kdy bylo usnesením vlády č. 125 ze dne 17. února 1999 uloženo ministru vnitra připravit legislativní předpoklady pro vytvoření registru některých správních trestů. Možnost vytvoření tohoto registru byla proto zvažována při přípravě věcného záměru zákona o správním trestání. V průběhu legislativních prací na tomto materiálu byl však záměr centrálního registru opuštěn pro jeho předpokládanou finanční náročnost.

Další pokus o zavedení evidence přestupků pak proběhl v roce 2003, kdy byla usnesením vlády č. 473 ze dne 19. května 2003 vzata na vědomí Zpráva o korupci v České republice v roce 2002 a v aktualizovaném Vládním programu boje proti korupci bylo ministru vnitra uloženo analyzovat možnosti vytvoření registru alespoň některých správních trestů a navrhnout vládě možná legislativní, případně organizační řešení. Obdobný úkol byl uložen i usnesením vlády č. 78 ze dne 21. ledna 2004 k „Analýze možnosti vytvoření registru některých správních trestů“, kde bylo uloženo „místopředsedovi vlády a ministru vnitra ve spolupráci s ministrem spravedlnosti předložit vládě a Legislativní radě vlády do 30. června 2004 návrh řešení evidence vybraných přestupků vedené prostřednictvím Rejstříku trestů, po zohlednění praxe členských států Evropské unie a stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů; v rámci tohoto návrhu analyzovat možnost a způsob zavedení trestněprávního postihu recidivy některých předem určených přestupků, zejména přestupků proti majetku a proti občanskému soužití“. Tyto úkoly byly následně přeneseny na Ministerstvo spravedlnosti (spolu s Ministerstvem financí) v souvislosti s předpokládaným zohledněním recidivy přestupků v připravovaném trestním zákoníku. Přestupková recidiva však byla v dalším procesu z trestního zákoníku zcela vypuštěna a úkol byl proto zrušen.

V souladu s některými úkoly vyplývajícími ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, především se zavedením centrální evidence vybraných přestupků a v souvislosti s tím i zavedením trestního postihu v případě opakované recidivy těchto vybraných přestupků, Analýzou zřízení registru přestupků schválenou vládou usnesením ze dne 15. února 2012 č. 101 a Programovým prohlášením vlády, v němž se vláda zavázala vytvořit v návaznosti na systém základních registrů podmínky pro vznik registru přestupků jako informačního systému veřejné správy s cílem zpřísnění odpovědnosti za přestupkovou recidivu, včetně možné trestní odpovědnosti u recidivy vybraných druhů přestupků,

vypracovalo Ministerstvo spravedlnosti návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Tato novela zaváděla evidenci některých vybraných přestupků (proti majetku, občanskému soužití a veřejnému pořádku) vedenou Rejstříkem trestů s tím, že údaje v evidenci přestupků by vkládaly orgány, které o přestupku rozhodovaly v prvním stupni. U tohoto okruhu přestupků by byla zavedena trestnost opakovaného spáchání dotčeného přestupku tak, že by třetí opakované spáchání vybraného přestupku během posledních dvou let znamenalo automatickou kvalifikaci jednání jako trestného činu. Předmětná novela zákona byla dne 30. srpna 2012 projednána na schůzi Legislativní rady vlády, která k ní zaujala negativní stanovisko (č. j. 740/12).

Legislativní rada vlády spatřuje rozpor předloženého návrhu zákona s ústavním pořádkem zejména v porušení principu rovnosti před zákonem (čl. 1 Listiny základních práv a svobod). Zavedení trestního postihu opakovaného spáchání vybraných přestupkových jednání by se totiž nevztahovalo na některé skupiny osob, které by takto byly neoprávněně zvýhodněny. Předmětem evidence by nebyly údaje o sankcích uložených za jednání, která jinak mají znaky přestupku, ale u nichž o přestupek po formální stránce nejde, byť jde obsahově o jednání stejná, a tedy i stejně závažná. Navrhovaná právní úprava by tedy nedopadala na společensky závažné jednání, které pouze po formální stránce nespadá do kategorie přestupků, neboť se jedná o tzv. kázeňský přestupek. Jde o případy uvedené v ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), podle nějž jednání mající znaky přestupku, jehož se dopustily buď osoby podléhající vojenské kázeňské pravomoci a příslušníci bezpečnostních sborů, nebo osoby během výkonu trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence, se neprojednávají podle zákona o přestupcích, ale podle příslušných zvláštních právních předpisů. Z formálního hlediska tak nejde o přestupek podle zákona o přestupcích, ale o tzv. kázeňský přestupek nebo o jednání mající znaky přestupku, které jsou projednávány podle jiného právního předpisu než je zákon o přestupcích. Trestní postih za opakovanou recidivu jednání, které má znaky přestupku, by byl vzhledem k neexistenci jejich evidence fakticky velice obtížně uplatnitelný, což by bylo možné hodnotit jako ústavně nonkonformní. Stejný problém se může podle názoru Legislativní rady vlády dotýkat i členů obou parlamentních komor a právnických osob a podnikajících fyzických osob.

Legislativní rada vlády dále vyjádřila pochybnosti ohledně proporcionality navrhovaného omezení základních práv a svobod ve vztahu k závažnosti porušení právních předpisů, jichž se dotýká, a to i s přihlédnutím k případným jiným možnostem řešení postihu přestupkové recidivy těchto osob. Podle názoru Legislativní rady vlády navrhovaná opatření (zavedení trestněprávního postihu přestupkové recidivy) mohou jen těžko splnit očekávaný účel a jsou v rozporu se zásadou subsidiarity trestní represe a zásadou ultima ratio. Navrhovaná podoba řešení přestupkové recidivy představuje podle Legislativní rady vlády významný koncepční posun oproti dosavadní dlouhodobé snaze státu o snižování počtu osob ve výkonu trestu odnětí svobody a zefektivnění trestní represe zaváděním nejrozumnějších forem alternativních trestů či odklonů.

Legislativní rada vlády považuje za vhodnější koncepční přístup k právní úpravě přestupkové recidivy zaměřit se na novou zákonnou úpravu přestupků, jež by nahradila dosavadní koncepčně již zastaralý zákon o přestupcích a jež by obsahovala i úpravu reagující na opakované spáchání vybraných závažnějších přestupků odstupňováním výše sankcí, jakož i některými novými sankcemi či ochrannými opatřeními. S touto úpravou by pak nutně

muselo být spojeno i zřízení centrální evidence přestupků. Taková úprava by ve svém důsledku mohla na pachatele opakované přestupkové delikvence působit mnohem účinněji, než nepodmíněný trest odnětí svobody, omezit jejich možnost páchání dalších přestupkových jednání, odradit je od dalšího páchání opakované drobné delikvence a přitom je sociálně nevylučovat.

Na základě stanoviska Legislativní rady vlády poté vláda na své schůzi konané dne 3. října 2012 přijala usnesení č. 714 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, v němž ukládá ministru vnitra zpracovat ve spolupráci s ministrem spravedlnosti a vládě do 31. března 2013 předložit návrh nové právní úpravy přestupků, obsahující rovněž opatření postihující opakované spáchání týchž vybraných závažnějších přestupků, a to zejména odstupňováním výše dosavadních sankcí nebo případně zavedením nových sankcí či ochranných opatření, a to s využitím připomínek uvedených ve stanovisku Legislativní rady vlády, a návrh nové zákonné úpravy evidence přestupků a souvisejících změn dalších zákonů.

Úkol uložený usnesením vlády č. 714 byl poté zařazen do Plánu legislativních prací vlády na rok 2013 (usnesení vlády ze dne 12. prosince 2012 č. 916). Na základě Plánu legislativních prací vlády na rok 2013 měl být do konce března 2013 Ministerstvem vnitra předložen k projednání a schválení vládě návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (s předpokládaným nabytím účinnosti, část návrhu nabude účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení a část návrhu vázaná na přípravu evidence přestupků nabude účinnosti k 1. lednu 2015).

Úkol vytvořit evidenci přestupků je obsažen též ve Strategii vlády v boji s korupcí na období let 2013 a 2014, kde se mimo jiné uvádí, že protikorupčním efektem tohoto úkolu je omezení přestupkové delikvence a posílení dohledu nad přestupkovými řízeními a vymáháním pokut.

Na základě výše uvedených skutečností byl zpracován návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, jenž vychází z návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, s tím, že reflektuje připomínky Legislativní rady vlády (k tomu srov. výše). Návrh zákona tedy nebude obsahovat novelu trestního zákoníku, neboť se v souladu se stanoviskem Legislativní rady vlády upouští od trestního postihu opakovaného spáchání týchž vybraných druhů přestupků.

Předkládaný návrh zákona mimo výše uvedené úpravy, vztahující se k zavedení registru přestupků, obsahuje v zákoně o přestupcích také dílčí změny, jejichž provedení si vyžádaly požadavky praktického užití zákona při vedení přestupkového řízení.

1.3. Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

V současné době v zásadě neexistuje centrální evidence přestupků, výjimku tvoří některé kategorie přestupků, jakými jsou například některé přestupky v silniční dopravě evidované v centrálním registru řidičů nebo přestupky evidované Českou inspekcí životního prostředí podle zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě

rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění pozdějších předpisů.

Informace o tom, zda se určitá osoba dopustila přestupku, jsou zjišťovány v podstatě nahodile, a to navzdory tomu, že informace o předchozím deliktním jednání je informací nezbytnou pro řádné hodnocení osoby pachatele přestupku a tím i pro určení přiměřeného druhu sankce a její výměry, která mu má být uložena (vizte § 12 odst. 1 zákon o přestupcích). Tyto informace jsou bezesporu nezbytné i pro vyhodnocení osoby pachatele v rámci trestního řízení, kdy jsou údaje o případné přestupkové aktivitě stíhané nebo odsouzené osoby zjišťovány cestou tzv. zpráv o pověsti z místa bydliště – tento typ zpráv se využívá jak v úvahách o polehčujících okolnostech [viz § 41 písm. o) trestního zákoníku], pro hodnocení toho, zda odsouzený v době podmíněného odsouzení nebo podmíněného propuštění nebo v průběhu výkonu některých alternativních trestů vedl řádný život, nebo zda splnil uložená přiměřená omezení nebo povinnosti (§ 48 odst. 4 trestního zákoníku). Údaje o spáchání přestupků jsou však relevantní i v jiných řízeních – namátkou lze uvést příklad zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o zbraních), který se skutečností, že fyzická osoba byla v posledních třech letech pravomocně uznána vinnou ze spáchání více než jednoho přestupku na úseku zbraní a střeliva, používání výbušnin, ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, obrany České republiky, přestupku proti veřejnému pořádku, proti občanskému soužití, proti majetku, nebo některých přestupků na úseku zemědělství, myslivosti a rybářství spojuje ztrátu spolehlivosti nezbytné pro vydání zbrojního průkazu nebo zbrojní licence.

Neexistence centrální evidence přestupků vede k tomu, že údaje o spáchaných přestupcích konkrétních osob nejsou úplné, díky čemuž dochází k tomu, že správní, popř. justiční orgány nemusí mít pro své rozhodování veškeré potřebné informace. S ohledem na tuto nahodilost získávání informací o přestupkové minulosti osob nedochází k volbě adekvátních sankcí, dochází k určitému „znevýhodňování“ osob, které přestupky páchají v místě svého bydliště. Toto má samozřejmě negativní dopady na vnímání efektivity správního trestání veřejností. Je evidentní, že přestupky tvoří většinu kriminality postihující občany a že často bývají „předpolím“ pro páchání závažnějších deliktů, případně i pro páchání trestné činnosti. Způsob reakce na tuto formu protiprávní činnosti má pak přímý vliv na vztah důvěry či nedůvěry občanů ve fungování a výkonnost orgánů veřejné moci a na jejich subjektivní pocit bezpečí. Neexistence centrální přestupkové evidence ztěžuje adekvátní postih protiprávního jednání; byla ostatně i důvodem, proč došlo při rekodifikaci trestního práva hmotného k vypuštění tzv. přestupkové recidivy. Zákon o přestupcích, který lze považovat za základní právní předpis přestupkového práva, v současné době neupravuje centrální ani místní evidenci všech přestupků. Tato úprava není obsažena ani v jiném právním předpise.

Informace o přestupcích projednaných orgány místní správy ve svých správních obvodech posílají obce a kraje na základě ustanovení § 96 zákona o přestupcích, každoročně

vždy ke dni 31. ledna ke zpracování Ministerstvu vnitra. Ministerstvo vnitra pak ze shromážděných údajů zpracovává „Roční výkaz o přestupcích projednaných orgány místní správy“. Z evidovaných údajů však nelze zjistit konkrétní údaje o pachatelích přestupků, evidován je pouze počet jednotlivých přestupků, způsob jejich vyřešení, souhrn uložených sankcí a uložených ochranných opatření, tzn., jedná se o údaje pouze statistického charakteru. Do evidovaných údajů dále nejsou zahrnuty přestupky projednané Policií České republiky nebo obecními policiemi ani přestupky projednané jinými správními orgány.

Dílčí evidence přestupků jsou vedeny na základě zvláštních zákonů:

- Za dílčí evidenci přestupků svého druhu lze považovat registr řidičů, jehož správcem je obecní úřad obce s rozšířenou působností, resp. centrální registr řidičů spravovaný Ministerstvem dopravy, který je evidencí údajů o řidičích, shromažďovaných z registru řidičů. Registr řidičů, resp. centrální registr řidičů, zahrnuje i evidenci spáchaných přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu již blíže nespecifikuje, v jakém rozsahu, resp. míře detailnosti, mají být údaje o spáchaných přestupcích vedeny). Údaje z registru řidičů, resp. centrálního registru řidičů, jsou na základě písemné žádosti poskytovány orgánům státní správy v rozsahu potřebném k plnění jejich úkolů, soudům, státním zastupitelstvím, orgánům a organizacím, které jsou pověřeny zvláštními předpisy k práci s těmito údaji, například pojišťovně ke zjištění údajů o řidiči, který byl účastníkem dopravní nehody nebo takovou nehodu zavinil, orgánům činným v trestním řízení, obcím v rozsahu potřebném pro jejich činnost, fyzickým osobám, pokud jde o údaje o nich vedené, a jiným fyzickým nebo právnickým osobám na základě písemného souhlasu osoby, o jejíž údaje fyzická nebo právnická osoba žádá, ověřeného příslušným orgánem.

- Další dílčí evidence přestupků, ale i správních deliktů, je vedena Českou inspekcí životního prostředí podle zákona č. 100/2004 Sb., o obchodování s ohroženými druhy. Dle zmíněného zákona inspekce vede evidenci osob uznaných vinnými z přestupků nebo odpovědnými ze správních deliktů podle jmenovaného zákona. Detailní úpravu rozsahu údajů, které jsou v souvislosti s evidencí správních deliktů vedeny, zákon o obchodování s ohroženými druhy výslovně neobsahuje.

- Samostatná evidence správních deliktů (nikoliv přestupků) existuje též podle zákona o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty (zákon č. 78/2004 Sb.). Česká inspekce životního prostředí vede evidenci osob, kterým byla podle tohoto zákona uložena pokuta za správní delikt (viz § 35 zákona č. 78/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

- Dále je na základě zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, vedena evidence právnických a podnikajících fyzických osob, jimž byl uložen zákaz plnění veřejných zakázek. Evidence je nazvána „Rejstřík osob se zákazem plnění veřejných zakázek“ a vede ji Ministerstvo pro místní rozvoj. V rejstříku jsou evidovány identifikační údaje právnické nebo podnikající fyzické osoby, která má být do rejstříku zapsána (jíž byl uložen zmíněný zákaz), a den, od kterého výkon zákazu plnění veřejných zakázek začíná, a den, kdy končí.

- Podle zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o zbraních), Policie České republiky vykonává dohled nad dodržováním tohoto zákona u držitelů zbrojních průkazů, držitelů zbraní kategorie D a střeliva do těchto zbraní a ostatních držitelů zbraní a střeliva. V rámci tohoto dohledu mj. vede evidenci přestupků na úseku zbraní a střeliva projednaných v blokovém řízení.

- Určité údaje o přestupcích, které byly řešeny Policií České republiky, jsou vedeny Policií České republiky v databázi ETŘ (v této evidenci se však nevedou údaje o způsobu vyřízení přestupku správním orgánem nebo údaje o uhrazení blokové pokuty v případě uložení blokové pokuty na místě nezaplacené). Policie, resp. orgány Služby cizinecké policie, a Ministerstvo vnitra projednávají přestupky podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Policie České republiky spravuje a provozuje informační systém cizinců (CIS), v jehož rámci shromažďuje údaje o cizincích, včetně údajů o spáchání správního deliktu podle zákona o pobytu cizinců, tj. i o spáchání přestupku.

Evidence přestupků jsou vedeny i jinými správními orgány, které přestupky projednávají, jedná se však o jejich interní databáze; navenek případně zveřejňované údaje v případě přestupků zase neobsahují údaje o pachateli přestupku.

Dřívější spáchání přestupku by mělo být zohledněno v hodnocení osoby pachatele, ať již v řízení o přestupku nebo v rámci trestního řízení. Trestní právo hmotné nicméně v současné době nečiní skutečnost, že se pachatel v rozhodném období dopustil přestupku, součástí objektivní stránky žádného trestného činu.

1.4. Identifikace dotčených subjektů

Rejstřík trestů, orgány projednávající přestupky, orgány, které budou moci požádat o vydání opisu z evidence přestupků (orgány projednávající přestupky, orgány činné v trestním řízení, soudy, Ministerstvo spravedlnosti, Kancelář prezidenta republiky a jiné orgány, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis).

1.5. Popis cílového stavu

Cílem návrhu zákona je zavedení centrální evidence přestupků, kterou bude vést Rejstřík trestů, kde by však v této fázi byly evidovány pouze vybrané přestupky, u kterých je pocítováno, že nedostatek informací o deliktní minulosti pachatele vede k ukládání neadekvátních sankcí, resp. u kterých je na místě uvažovat pro případy jejich opakovaného páčání v kratším časovém úseku o zpřísněném přístupu k postihu (viz níže uvedené varianty rozsahu evidence přestupků). Vybranými přestupky evidovanými za účelem efektivnějšího a zpřísněného trestání jsou přestupky proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1, přestupky proti občanskému soužití podle § 49 nebo přestupky proti majetku podle § 50.

Dalším cílem je nahradit institut čestných prohlášení, jejichž prostřednictvím je prokazována spolehlivost fyzických osob podle zvláštních zákonů, opisem z evidence přestupků.

Jedná se o okruh přestupků, jež mají být v evidenci přestupků evidovány mimo rámec vybraných přestupků obsažených v zákoně č. 200/1990 Sb. Tento záměr odpovídá požadavku na zefektivnění posuzování spolehlivosti fyzických osob podle jiných zákonů. Jde například o zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), či zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož jsou mimo uvedené přestupky, u nichž se počítá se zavedením zpříšňování možné výše sankce, pro posuzování spolehlivosti osoby žadatele o vydání nebo držitele zbrojního průkazu, nebo strážníka obecní policie relevantní rovněž další specifické přestupky. V těchto zákonech se vyžaduje pro ztrátu spolehlivosti spáchání více než jednoho přestupku na vymezených úsecích za určité období (obvykle za poslední tři roky). Současně se jedná o přestupky, které se vyskytují s řádově nižší frekvencí než je tomu v případě přestupků proti veřejnému pořádku, proti občanskému soužití a proti majetku, jak ilustruje následující tabulka (údaje jsou spíše orientační povahy):

Přestupky (údaje za roky 2011 a 2012)		obecní policie	Policie ČR	orgány územní samosprávy	Státní báňská správa	CELKEM
na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi	2011	20579 (blok)	4617 (blok)	1169		26365
	2012	11 570	2043	1285		14898
na úseku obrany České republiky	2011			62		62
	2012			90		90
na úseku zemědělství, myslivosti a rybářství	2011			203		203
	2012			254		254
na úseku používání výbušnin	2011		0		0	0
	2012		0		0	0
na úseku zbraní a střeliva	2011		1394 (blok)	1336		2730
	2012		1649	1110		2759

Krom vybraných přestupků proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1, přestupku proti občanskému soužití podle § 49 nebo přestupku proti majetku podle § 50, se dále navrhuje evidence pouze takových přestupků, které mají vliv na posuzování spolehlivosti dle uvedených speciálních zákonů.

Po vyhodnocení efektivity navrhovaného systému (cca po 3 letech jeho fungování) lze v budoucnu uvažovat i o rozšíření evidence přestupků buď o další přestupky (například, přestupky na úseku školství a výchovy mládeže), kdy se spácháním těchto přestupků zvláštní právní předpisy spojují právní důsledky, například právní úprava státní sociální podpory (§ 54a zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 366/2011 Sb.) a pomoci v hmotné nouzi (§ 3 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů), nebo popřípadě o všechny přestupky.

Z hlediska posouzení připomínek vyjádřených ve stanovisku Legislativní rady vlády (č. j. 740/12) lze zmínit, že návrh zákona se na ně snaží důsledně reagovat. Zejména na namítané nerespektování ústavního principu rovnosti. Podle návrhu budou v evidenci přestupků vedeny nejen vybrané přestupky, kterých se dopustily „běžné“ fyzické osoby, budou evidována taktéž jednání mající znaky přestupku, kterých se dopustily osoby uvedené v § 10 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. v platném znění, s výjimkou příslušníků zpravodajských služeb, kde je však tato nerovnost vyvážena nutností jejich zvýšené ochrany včetně ochrany státních zájmů.

Legislativní rada vlády dále vyjádřila pochybnosti ohledně proporcionality navrhovaného omezení základních práv a svobod ve vztahu k závažnosti porušení právních předpisů, jichž se dotýká, a to i s přihlédnutím k případným jiným možnostem řešení postihu přestupkové recidivy těchto osob. Tato připomínka je vyřešena zpřísněným postihem za opakované páčání vybraných přestupků již v rámci zákona o přestupcích, což je vůči množině regulovaných vztahů, a zejména oproti původně navrhovanému trestnímu postihu opakovaně spáchaných vybraných přestupků, zcela přiměřené a v souladu se zásadou subsidiarity trestní represe respektive zásadou ultima ratio, tedy použitím trestního postihu až jako poslední možnosti.

Navrhovaná úprava si tudíž za cíl klade zejména účinnější postih pachatelů opakované přestupkové delikvence, omezení jejich možnosti páchat další přestupková jednání, odradit je od dalšího páčání opakované drobné delikvence a přitom je sociálně nevylučovat.

1.6. Zhodnocení rizika

V případě nečinnosti bude i nadále přetrvávat stav popsany v části 1.3 závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace – nebude existovat žádný mechanismus, jak hodnověrně zjistit informace o tom, zda se určitá osoba dopustila přestupku. Údaje o spáchaných přestupcích konkrétních osob budou i nadále získávány v podstatě nahodile, což ztěžuje adekvátní postih protiprávního jednání, a též i posuzování spolehlivosti podle zvláštních zákonů.

2. Návrh variant řešení a vyhodnocení jejich nákladů a přínosů

Návrh variant řešení a jejich výběr byl proveden v rámci Analýzy zřízení registru přestupků, kterou schválila vláda svým usnesením č. 101 ze dne 15. února 2012 a dále se zohledněním usnesení vlády č. 714 ze dne 3. října 2012 vycházejícího ze stanoviska Legislativní rady vlády č. j. 740/12 ze dne 30. srpna 2012., spolu se Strategií vlády v boji proti korupci na rok 2011 a 2012 a Strategií vlády v boji s korupcí na období let 2013 a 2014.

I. Rozsah evidence přestupků

K rozsahu evidence přestupků lze zaujmout několik přístupů, byly zvažovány následující:

Má-li zřízení centrální evidence přestupků sloužit pro důsledný postih ve správním řízení, bylo by na místě evidovat všechny přestupky, popř. ty přestupky, které nejsou jinak na centrální úrovni evidovány (varianta I).

V této fázi je preferováno vytvoření centrální evidence „v minimalistické variantě“, kdy budou evidovány pouze vybrané přestupky (varianta II).

Lze však předpokládat, že pokud se evidence přestupků v navrhované podobě osvědčí, bude možné přistoupit k jejímu postupnému rozšiřování o další přestupky (například na úseku školství a výchovy mládeže), kdy se spácháním těchto přestupků zvláštní právní předpisy spojují právní důsledky (k tomu viz výše). Je možné uvažovat také o rozšíření o evidenci přestupků spočívajících v umožnění výkonu nelegální práce, jejichž centrální evidence by usnadnila řádné vedení seznamu kvalifikovaných dodavatelů podle zákona o veřejných zakázkách aj. (varianta III).

Vzhledem k technickým možnostem nově zaváděné evidence byly výše uvedené varianty vyhodnoceny následovně:

Přestože pouze dílčí evidence přestupků nemůže sloužit k vytvoření celistvého pohledu na osobnost pachatele přestupku, byla vybrána varianta II; v této etapě se ukazuje jako optimální evidovat pouze přestupky, jejichž evidence je odůvodněna preventivním působením na pachatele a zpřísněným postihem v případech recidivy spolu s dalšími přestupky, které mají vliv na posuzování spolehlivosti podle některých zvláštních zákonů. Do určité míry omezená evidence vybraných přestupků může snížit složitost, a tím i náklady na správu registru přestupků a na vkládání dat do registru přestupků ze strany příslušných správních orgánů; opominout nelze ani riziko určité „chybovosti“ při vkládání údajů do evidence přestupků ze strany správních orgánů, pro kterou bude editace údajů v evidenci přestupků novou agendou. Ve stadiu spouštění nového informačního systému evidence přestupků se zdá být proto vhodnější koncipovat informační systém spíše jednodušší a méně komplikovaný s možností dalšího vývoje v budoucnu. Po vyhodnocení přínosů této evidence v praxi lze uvažovat o jejím postupném rozšiřování (varianta I a III).

II. Určení přestupků, jež budou evidovány a přísněji postihovány

Cílem zavedení zpřísněného postihu přestupkové recidivy je zefektivnění postihu závažného protiprávního jednání, které vzhledem k opakovanosti dosahuje vyššího stupně škodlivosti, a proto je nezbytné odpovídajícím způsobem zpřísnit jeho postih. Hlavním účelem zpřísnění postihu recidivujícího přestupkového jednání je proto zefektivnění represe tam, kde ani opakovaný postih za přestupek nevedl k nápravě pachatele, resp. kde stávající prostředky správního práva nepostačují k tomu, aby byl pachatel účinně odrazen od pokračování v protiprávním jednání, resp. v jeho opakování.

Po tomto závěru je třeba určit:

- počet opakování přestupků, které bude z hlediska zpřísnění sankce relevantní,
- rozhodnou dobu pro přestupkovou recidivu, a
- způsob určení zpřísněné sankce.

➤ *počet opakování přestupků, které bude z hlediska ukládání zpřísněné sankce relevantní*

Je třeba zvažovat, jaké jednání bude posuzováno jako relevantní pro uložení zpřísněné sankce, tj. zda jím bude jen opakované jednání [tj. pachatel bude nejprve postižen za přestupek v základní sazbě a při druhém jednání již bude ukládána zpřísněná sankce (varianta I)], nebo takové jednání, kdy se pachatel dopustí přestupku dvakrát, takže teprve v případě třetího spáchání přestupku bude následovat postih za zpřísněných podmínek (varianta II).

Již varianta I odpovídá požadavkům na preventivní působení, ačkoliv první uznání obviněného vinným z přestupku nevypovídá o osobě pachatele přestupku (může jít o zcela mimořádné vybočení z jinak řádného života), měl by být pachatel přestupku varován, a pokud toto „varování“ nebude dostatečně alarmující, měl by při dalším porušení totožné právní povinnosti postihovaném skutkovou podstatou přestupku, přijít na řadu zpřísnující postih. Varianta II se jeví jako příliš benevolentní (obzvláště ve vztahu k době rozhodné pro přestupkovou recidivu – viz níže).

➤ *doba rozhodná pro přestupkovou recidivu.*

Doba rozhodná pro přestupkovou recidivu se navrhuje jednoletá (varianta I), dvouletá (varianta II) nebo tříletá (varianta III).

Určení doby rozhodné pro přestupkovou recidivu lze posoudit podle analogie zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Na základě analogie s ukládáním trestu podle trestního zákoníku v případě některých majetkových trestných činů, kde se v případě spáchání totožného trestného činu v uplynulých třech letech umožňuje pachateli uložit přísnější trest, např. u trestného činu krádeže (§ 205 odst. 2), zpronevěry (§ 206 odst. 2) nebo podvodu (§ 209 odst. 2) a na základě argumentu a maiori ad minus, lze dovodit, že by právní úprava správní odpovědnosti neměla být přísnější než právní úprava trestní odpovědnosti. Proto se jako adekvátní jeví užití nižší, tedy dvouleté nebo nejlépe jednoleté lhůty rozhodné pro přestupkovou recidivu.

Vzhledem k úpravě zákazu pobytu podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona č. 494/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a některé další zákony, kde se pro možnost uložení této sankce předpokládá, že byl pachatel v posledních dvanácti měsících přede dnem spáchání přestupku pravomocně uznán vinným z přestupku za obdobné jednání, lze uvažovat o zavedení totožné jednoleté lhůty i v případě zpřísnění postihu přestupkové recidivy.

Při určení doby od nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, z něhož byl obviněný uznán vinným, v jejímž průběhu se pachatel dopustil tohoto přestupku opakovaně, se na základě výše uvedeného jeví jako optimální období jednoho roku, tj. varianta I.

I přes určení rozhodné doby nelze jednoznačně kvantifikovat počet případů, které budou postihovány ve zpřísněném režimu, a to s ohledem na nedostatek relevantních dat, což souvisí právě s neexistencí centrální evidence přestupků.

Podle údajů Ministerstva vnitra (ve kterých však nejsou zahrnuty údaje o přestupcích projednaných Policií České republiky a obecní policií v blokovém řízení) byly v roce 2011 a 2012 projednány přestupky proti:

	2011	2012
veřejnému pořádku podle § 47 zákona o přestupcích	9 564	9096
občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích	2 962	3170
občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích	26 335	29 034
občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích	243	17
občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. e) zákona o přestupcích	125	38
majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích	26 949	28 434

Podle Zprávy o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2012 (ve srovnání s rokem 2011) bylo v roce 2012 policisty služby pořádkové policie zjištěno přestupků proti

majetku podle § 50 zákona o přestupcích	175 112 (- 15 414)
veřejnému pořádku a občanskému soužití podle § 47 až 49 zákona o přestupcích	113 611 (- 5 683)

Bohužel bližší členění není k dispozici, není proto známo, v jaké formě (krádeže, podvodu, zpronevěry, poškození cizí věci) byly spáchány přestupky podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích apod.

Údaje o počtu osob, které se dopustily přestupku, nejsou známy, rovněž tak se nesledují údaje o recidivě přestupků. Odhady recidivy, kterou provedla některá oslovená města, se různí; lze předpokládat, že by se mohlo jednat v průměru o 5 až 10 % pachatelů přestupků; údaje o vícenásobné recidivě přestupků uváděny nebyly. V některých lokalitách však půjde o výrazně nižší počty (tak například Magistrát města Plzně uvádí, že recidiva

u pachatelů přestupků proti majetku, veřejnému pořádku a občanskému soužití existuje, ovšem rozhodně není rozšířeným fenoménem, neboť v Plzni se pohybuje v řádu jednotek procent). Uvedené informace vycházely z praktických poznatků oslovených měst, a tudíž se týkaly pouze přestupkové recidivy páchané na území dotčeného města nikoliv recidivy přestupků páchaných na území více obcí.

➤ *Způsob zpřísnění postihu a určení zpřísněné sankce*

Zpřísnění postihu lze provést několika způsoby, zvýšením jednotlivých sazeb pokut u daných přestupků (varianta I), násobením základní sazby (varianta II) a násobením základní sazby s určením dolní hranice sazby (varianta III).

Zvolený způsob je průnikem varianty I a varianty II, který byl zvolen na základě projednání návrhu zákona v meziresortním připomínkovém řízení. Z praktického hlediska a v návaznosti na dosavadní úpravu sankcí v zákoně o přestupcích byl zvolen způsob navýšení horní hranice sazby sankce o jednu polovinu s výslovným vyjádřením její výše pro dané skutkové podstaty.

I při opakovaném spáchání přestupku lze uložit sankci pod stanovenou hranici; výše pokuty bude stanovena rozhodnutím správního orgánu v konkrétním případě. Recidiva bude řešena v rámci obecných směrnic o ukládání sankcí (§ 12).

III. Rozsah údajů o evidovaných přestupcích

Otázkou rovněž je, v jakém rozsahu budou údaje o přestupku do evidence přestupků vkládány.

Má-li být cílem této fáze budování evidence přestupků umožnění reálného postihu opakovaného přestupkového jednání a zefektivnění správního trestání, včetně zefektivnění posuzování spolehlivosti podle zvláštních zákonů, postačuje evidovat údaje pouze o pravomocném rozhodnutí o vině pachatele a o uložené sankci (varianta I). Zmíněné údaje, především pak o pravomocném rozhodnutí o vině, se mohou jevit jako postačující (zvláště, dojde-li v budoucnu k rozšíření evidence přestupků o ostatní přestupky) i pro další v úvahu přicházející účely, např. pro případy tzv. žádostí o zprávách o pověsti, kdy již nyní řada správních orgánů neuvádí jiné údaje než údaje o pravomocných rozhodnutích o přestupku.

Na druhé straně je otázka, zda pro orgány veřejné moci by nebyly potřebné a užitečné i podrobnější údaje, a to o pouhém oznámení přestupku, vedení řízení o přestupku či zastavení řízení o přestupku či o odložení věci (varianta II). Důvodem může být např. snaha získat celistvější obraz o chování a možných protiprávních aktivitách té které osoby, a to v rámci shromažďování informací pro potřeby probíhajícího trestního řízení nebo pro účely preventivní činnosti Policie České republiky. Údaj o oznámení přestupku může být dále významný v případě přestupků proti majetku, a to z důvodu, že řada pachatelů se dopouští řady dílčích deliktů, které jsou samy o sobě kvalifikovány jako přestupek (např. krádež s výší škody nižší než 5 000 Kč), ale které zároveň z materiálního hlediska tvoří sérii dílčích jednání skládajících se v pokračující trestný čin. Účelná se může jevit i podrobnější evidence údajů procesního charakteru, konkrétně údajů o oznámení o přestupku a údajů o odložení věci (varianta III) v případě přestupků proti občanskému soužití dle § 49 zákona o přestupcích,

zejména pak v případě přestupků spáchaných mezi tzv. osobami blízkými. Přestupky spáchané mezi tzv. osobami blízkými lze projednat pouze na návrh postižené osoby, podaný do 3 měsíců od okamžiku, kdy se navrhovatel dozvěděl o přestupku nebo o postoupení věci orgánem činným v trestním řízení. V případě, že takový návrh není vůbec podán (příp. je podán opožděně), se věc odkládá. Především je třeba vzít ale v potaz, že výběrová evidence dílčích údajů procesního charakteru u vybraných přestupků může přispět i k nepřehlednosti údajů evidovaných v evidenci přestupků nebo ke zvýšení „chybovosti“ či neúplnosti stanovených údajů vkládaných do evidence přestupků. Samozřejmě lze vznést i námitku nepotřebnosti evidence tak širokého okruhu údajů a nárůst rizika jejich zneužití. Tato varianta nebylo proto zvolena.

Na místě je tedy evidovat pouze údaje o pravomocném rozhodnutí o vině, o sankci, o ochranném opatření, bylo-li uloženo, dále údaje umožňující identifikovat osobu pachatele přestupku a údaje o orgánech veřejné moci, které ve věci rozhodovaly.

IV. Doba, po kterou budou uchovávány údaje v evidenci přestupků

Doba, po níž budou uchovávány údaje v registru přestupků, by měla být stanovena především s ohledem na základní cíle, které se sledují zřízením evidence přestupků, tedy zefektivnit postih pachatelů přestupků nebo jednání majících znaky přestupků, kteří páchají vybrané druhy přestupků opakovaně, a tím zvýšit ochranu společnosti před škodlivým jednáním označeným jako přestupek nebo před jednáním majícím znaky přestupku, a dále zefektivnit posuzování spolehlivosti podle zvláštních zákonů.

Navrhuje se, aby údaje o přestupcích byly evidovány v evidenci přestupků po dobu 5 let. Délka doby, po kterou jsou údaje o osobách uloženy v úschovně dokumentace, souvisí s délkou možného uplatnění nároku na náhradu škody.

S uchováváním údajů o přestupcích v evidenci přestupků souvisí institut zahlazení odsouzení (k tomu srov. § 105 a 106 trestního zákoníku, a § 363 až 365 trestního řádu). Ačkoliv se jeho obdoba nenavrhuje do zákona o přestupcích zavést, neboť se zdá neadekvátně administrativně náročné, aby správní orgány vedly o zahlazení přestupků řízení, v jehož rámci by měly zkoumat okolnost, zda pachatel přestupku poté, co bylo o jeho přestupku pravomocně rozhodnuto, vedl řádný život, je nutno upozornit na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. února 2011 č. j. 8 As 82/2010-55, podle kterého je správní orgán „při rozhodování o výši sankce (ve smyslu § 12 odst. 1 zákona o přestupcích) za přestupek povinen hodnotit, zda není při přihlédnutí k pachateli dříve uloženým trestům možné využít analogicky institut trestního práva zahlazení odsouzení“.

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů

Náklady se popisují pouze k již zvoleným variantám řešení. Náklady na realizaci projektu byly odhadnuty na 31 mil. Kč. V ceně jsou zahrnuty veškeré činnosti potřebné k úspěšné realizaci projektu, zejména vstupní analýza a studie proveditelnosti, pořízení HW, licencí a rozšíření infrastruktury, vývoj aplikace, pilotní provoz, školení a napojení na základní registry.

Náklady na zajištění rutinního provozu byly odhadnuty na 8,1 mil. Kč ročně. Součástí nákladů je zajištění dostupnosti a uživatelské podpory.

Tab. 1 – *Náklady na realizaci projektu*

položka rozpočtu	náklady (v Kč bez DPH)
Vstupní analýza a studie proveditelnosti	2 000 000
Pořízení HW, licencí a rozšíření infrastruktury – servery, disková pole, licence databází a operačních systémů, bezpečnostní opatření	10 000 000
Příprava aplikace Registr přestupků	15 000 000
Pilotní (ověřovací) provoz – školení, napojení na základní registry, příp. další služby	1 000 000
Přechod do rutinního provozu – hromadná školení	3 000 000
Celkem	31 000 000

Tab. 2 – *Náklady na zajištění rutinního provozu*

činnost	náklady (v Kč bez DPH)
Údržba aplikace	3 000 000
Údržba HW	2 000 000
Zajištění uživatelské podpory	3 100 000
Celkem	8 100 000

K zabezpečení financování bylo usnesením vlády č. 101 ze dne 15. února 2012 uloženo ministru financí vyčlenit finanční prostředky na zřízení evidence přestupků v roce 2013, a to ve výši 31 mil. Kč a dále 8,1 mil. Kč na rutinní provoz, a to z rozpočtové kapitoly Všeobecná pokladní správa, do rozpočtu Ministerstva spravedlnosti, neboť evidenci přestupků povede Rejstřík trestů, jenž spadá do gesce Ministerstva spravedlnosti. V rámci střednědobých výhledů na léta 2014 a 2015 bude zvýšen střednědobý rámec výdajů Ministerstva spravedlnosti o 8,1 mil. Kč ročně na provoz registru přestupků.

Výrazně zvýšené náklady na straně orgánů, které budou informace do evidence přestupků vkládat, se nepředpokládají. Bude-li v budoucnu rozšířena evidence přestupků o údaje o dalších přestupcích, lze předpokládat, že dojde k administrativní, finanční i časové úspoře díky tomu, že přestanou být v rámci trestního řízení vyžadovány tzv. zprávy o pověsti.

Přínosy zvoleného řešení spočívají v zavedení centrální evidence (byť zatím jen některých) přestupků, která umožní adekvátnější postih protiprávního jednání, a to v rámci řízení o přestupcích (§ 12 zákona o přestupcích). Centrální evidence dále umožní získat přesnější údaje o tzv. spolehlivosti dotčených osob pro účely řízení dle zvláštních předpisů, čímž se částečně odstraní nerovné postavení mezi osobami trvale se zdržujícími (resp. páchajícími přestupky) v místě svého trvalého pobytu, a osobami, které páchají přestupky v jiných územních obvodech, aniž by tato skutečnost byla správnímu orgánu v místě trvalého pobytu (a návazně pak dalším orgánům veřejné moci) známa.

4. Implementace doporučené varianty a vynucování

Za implementaci a vynucování nové právní úpravy ve vztahu ke správním orgánům projednávajícím přestupky bude odpovědné Ministerstvo vnitra; ve vztahu k ostatním orgánům, které získávají přístup do evidence přestupků (zejména služební orgány s kázeňskou pravomocí), pak příslušné resorty. Za implementaci a vynucování nové právní úpravy ve vztahu k Rejstříku trestů bude odpovědné Ministerstvo spravedlnosti.

5. Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti navrhované právní úpravy budou v praxi provádět správní orgány projednávající přestupky, zejména přestupky proti majetku, proti občanskému soužití a proti veřejnému pořádku.

Určitým způsobem mohou být přezkumem účinnosti i statistické přehledy o přestupcích, které zpracovává Ministerstvo vnitra podle § 96 zákona o přestupcích.

6. Konzultace a zdroje dat

Návrh zákona byl zpracován v součinnosti s Rejstříkem trestů a Ministerstvem spravedlnosti. Při zpracování se vycházelo zejména z vládou schválené „Analýzy zřízení registru přestupků“ (schváleno vládním usnesením č. 101 ze dne 15. února 2012) a dřívějších analýz (zejména z materiálu Ministerstva vnitra „Analýza možného řešení vzniku elektronického registru přestupků“ č. j. MV-38690/VS-2011). Využity byly i údaje z materiálů Ministerstva vnitra, které se přestupkové agendy dotýkají (Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů, Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky na rok 2011 a 2012).

K některým otázkám spjatým se zřízením centrální evidence přestupků se vyjádřila i statutární města a některá další oslovená města.

B. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky, mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie, a s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva

Návrh zákona se v obecné rovině dotýká čl. 3 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (zákaz diskriminace), čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (zákaz neoprávněného shromažďování, zveřejňování nebo jiného zneužívání údajů o své osobě), čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví) a čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (zásada přiměřenosti zásahu do základních práv a svobod). Návrh zákona je s těmito ustanoveními v souladu, není v rozporu ani s jinými ustanoveními předpisů tvořícími ústavní pořádek České republiky.

Návrh je v souladu s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie. Je rovněž v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a judikaturou Evropského soudu pro lidská práva.

Samotné zřízení evidence přestupků se dotkne práva na respektování soukromého života podle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) - viz například rozsudek M. M. proti Spojenému království z roku 2012, neboť budou evidovány osobní údaje. Legitimita evidence vychází z nutnosti dostatečně efektivní a spravedlivé ochrany společnosti před deliktním jednáním (viz důvody zřízení evidence v části 1.2. Definice problému a 1.3. Popis současného právního stavu v dané oblasti). Ochrana evidovaných údajů a tím i soukromí osob, jejichž přestupky budou evidovány, bude zajištěna zvláštním režimem podle zákona č. 269/1994 Sb. o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů a též zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Navíc každá osoba, jejíž údaje budou v rámci evidence přestupků zpracovávány, bude mít k dispozici námitky podle zákona o přestupcích, pomocí kterých se bude moci domáhat nápravy vad evidence.

Zřízením evidence přestupků bude lépe naplněn zákaz diskriminace tedy právo nebýt diskriminován podle čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, čl. 14 Úmluvy nebo čl. 14 Protokolu č. 12 k Úmluvě. V rozporu se zákazem diskriminace není vyloučení evidence jednání příslušníků zpravodajských služeb, které je odůvodněno významnými zájmy České republiky a ochranou zdraví a života těchto příslušníků. Přitom podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva dochází k diskriminaci tehdy, pokud jde o rozdílné zacházení s osobami nacházejícími se ve srovnatelné situaci, k němuž chybí objektivní a rozumně ospravedlnitelné odůvodnění (například Darby proti Švédsku z roku 1990, Fredin proti Švédsku z roku 1991 nebo Chassagnou a ostatní proti Francii z roku 1999).

Evidence přestupků rovněž souvisí s právem na spravedlivý proces podle čl. 6 Úmluvy. Samotná evidence povede k lepšímu zajištění standardů vyplývajících z tohoto práva

v řízeních o přestupku kvůli využití evidovaných údajů. Spravedlivý proces ve vztahu k samotné evidenci přestupků zajistí navrhovaný postup kontroly evidovaných údajů ze strany subjektu těchto údajů a především právo tohoto subjektu podat námitky proti chybně evidovaným údajům, o kterých bude rozhodnuto. Takové rozhodnutí pak bude přezkoumatelné soudem (srovnej rozhodnutí Golder z roku 1975, Zumtobel proti Rakousku z roku 1993, Sigma Radio Television Ltd proti Kypru z roku 2011).

V neposlední řadě bude evidenci přestupků naplněn zákaz ne bis in idem, tedy zákaz rozhodnout dvakrát v totožné věci, podle čl. 4 Protokolu č. 7 Úmluvy. Ačkoliv tento zákaz je aplikován již v současné době, evidence přestupků umožní zjišťovat potřebné skutečnosti přímo příslušnému správnímu orgánu bez ohledu na případnou nespolupráci účastníků řízení a aplikovat tedy toto pravidlo ex offio bez ohledu na návrhy účastníků (Sergey Zolotukhin proti Rusku z roku 2009, Ruotsalainen proti Finsku z roku 2009 nebo Tsonyo Tsonev proti Bulharsku z roku 2010). Vzhledem k tomu, že evidence přestupků je pouze jednou z více záruk uplatnění tohoto práva, nelze považovat za jeho porušení skutečnost, že budou evidovány pouze vybrané přestupky a nikoliv souhrn všech existujících přestupků.

V návaznosti na evidenci přestupků se upravuje recidiva některých evidovaných přestupků včetně zvýšené sazby pokuty, kterou lze za opakované spáchání přestupku uložit. Zvýšená sazba pokuty představuje o cca třetinu navýšenou základní sazbu pokuty, kterou lze za přestupek uložit. Takovou úpravu považujeme za přiměřenou s ohledem na závažnost opakovaného spáchání daných přestupků a též s ohledem na konstrukci trestu v případě opětovného spáchání trestného činu podle trestního zákoníku. Z toho důvodu nemohou být bez dalšího aplikací zvýšené sazby za opakovaně spáchaný přestupek porušena žádná práva nebo svobody podle Listiny základních práv a svobod nebo Úmluvy.

Nově se upravuje možnost doručit rozhodnutí o přestupku veřejnou vyhláškou s tím, že v takovém případě se bude na úřední desku vyvěšovat pouze oznámení o možnosti převzít si u příslušného správního orgánu písemné vyhotovení rozhodnutí. Takovým postupem však nebudou dotčeny záruky, které jsou obsahem práva na spravedlivý proces podle čl. 6 Úmluvy. Přitom lze vycházet z toho, že doručování veřejnou vyhláškou se bude provádět podle § 25 správního řádu, přičemž podle odstavce 1 tohoto ustanovení se veřejnou vyhláškou doručuje osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, kterým se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy. Těmto osobám je však podle § 32 odst. 3 správního řádu třeba ustanovit opatrovníka, pokud jim má být v řízení odňato právo nebo uložena povinnost. Z toho důvodu bude obviněnému a vlastníkově věci, která může být nebo byla zabrána (viz § 72 písm. a) a c) přestupkového zákona) ve smyslu § 32 odst. 3 správního řádu ustanoven opatrovník a podle § 34 odst. 2 správního řádu se bude doručovat tomuto opatrovníkovi. Je však nutné upozornit, že současně se těmto osobám v souladu s § 25 správního řádu doručuje veřejnou vyhláškou, ovšem bez procesních důsledků doručení (pouze pořádkově, viz závěr Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu č. 28 ze dne 6. března 2006). V tomto ohledu tedy navrhované znění § 80 přestupkového zákona zlepší procesní standard obviněného a vlastníka věci, která má být nebo byla zabrána, neboť kromě zastoupení opatrovníkem budou moci nalézt informace o řízení, které se proti nim vede, též na úřední desce správního orgánu obdobně jako v jiných řízeních podle správního řádu. Doručování veřejnou vyhláškou pak bude možné aplikovat ve vztahu k poškozenému nebo navrhovateli (viz § 72 písm. b) a d) přestupkového zákona), kteří nejsou v postavení obviněného. Přesto i ve vztahu k těmto osobám zůstávají zachovány záruky spravedlivého procesu tak, jak je při doručování veřejnou vyhláškou upravuje správní řád.

Návrh zavádí novou skutkovou podstatu přestupku maření policejního vykázání nebo předběžného opatření soudu navazujícího na vykázání (navrhovaný § 47 odst. 1 písm. b)). Tato skutková podstata navazuje na trestný čin maření vykázání podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku (viz odůvodnění bodu 7 a 8 ve zvláštní části důvodové zprávy). Domníváme se, že takto konstruovaná skutková podstata není v rozporu se zásadou *ne bis in idem* podle čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě a její aplikace by k porušení tohoto zákazu neměla směřovat. Podle judikátu Sergey Zolotukhin proti Rusku z roku 2009 je totožnost skutku, která je jedním z určujících hledisek pro aplikaci zásady *ne bis in idem*, dána totožností jednání nebo opomenutí, avšak nevylučuje se možnost vícere právní kvalifikace takového skutku. Právní kvalifikace totožného skutku pak musí být odlišná v podstatných znacích. Navrhovaná skutková podstata (maření vykázání nebo předběžného opatření) však postihuje jednání odlišitelné od jednání postihovaného skutkovou podstatou trestného činu (závažné a opakované jednání, aby zmařil vykázání nebo předběžné opatření), a proto se nejedná o postih totožného skutku.

C. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu zákazu diskriminace a ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů (PIA)

Navrhovaná regulace se dotýká ochrany soukromí, neboť do evidence přestupků budou vkládány osobní údaje pachatelů evidovaných přestupků. Tento zásah je odůvodněn zejména zájmem na ochraně společnosti před opakovaným pácháním společensky škodlivého jednání, které je označeno za přestupek, nebo před opakovaným pácháním jednání majícího znaky přestupku, a bude vyvážen ochranou evidovaných údajů a tím i soukromí osob, jejichž údaje budou evidovány. Ochrana bude zajištěna zákonem č. 269/1994 Sb. o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a též zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (k tomu srov. část B).

Zřízení evidence přestupků se do určité míry dotkne taktéž zákazu diskriminace, neboť se navrhuje evidovat jak přestupky „běžných“ fyzických osob, tak jednání mající znaky přestupku, kterého se dopustila osoba podléhající vojenské kázeňské pravomoci, příslušník bezpečnostního sboru, osoba během výkonu trestu odnětí svobody, osoba během výkonu zabezpečovací detence nebo osoba ve výkonu vazby. Bude tedy lépe naplněna podmínka rovnosti ve vztahu k osobám, které se dopustily přestupku nebo jednání majícího znaky přestupku. Evidovat se nebude pouze jednání mající znaky přestupku, kterého se dopustil příslušník zpravodajské služby. Tato nerovnost je nicméně legitimní, neboť je odůvodněna významnými zájmy České republiky a ochranou zdraví a života těchto příslušníků (není žádoucí, aby došlo k odhalení jejich příslušnosti ke zpravodajské službě), dále srov. část B.

D. Zhodnocení korupčních rizik (CIA)

Návrh zákona vychází ze Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012, která měla svůj základ v Programovém prohlášení vlády, a ze Strategie vlády v boji s korupcí na období let 2013 a 2014, v níž se uvádí, že hlavním protikorupčním efektem navrhované regulace je omezení přestupkové delikvence a posílení dohledu nad přestupkovými řízeními a vymáháním pokut. Dále se v ní například uvádí, že: *„Taková úprava by ve svém důsledku mohla na pachatele opakované přestupkové delikvence působit mnohem účinněji než nepodmíněný trest odnětí svobody (pokud by byla zavedena trestní odpovědnost za*

přestupkovou recidivu), omezit jejich možnost páčání dalších přestupkových jednání, odradit je od dalšího páčání opakované drobné delikvence a přitom je sociálně nevylučovat.“.

Z hlediska kritérií, jejichž prostřednictvím lze zhodnotit případná korupční rizika navrhovaného zákona, lze zmínit na prvním místě přiměřenost ve vztahu k množině vztahů upravovaných návrhem zákona, přiměřenost ve vztahu ke zvoleným nástrojům úpravy přestupkové recidivy a přiměřenost ve vztahu ke zvolené formě regulace. Rozsah návrhu zákona ve vztahu k šíři regulovaných vztahů předkladatel shledal dostatečně přiměřeným, neboť upravuje zpřísněný postih za vybrané druhy přestupků spáchaných jak „běžnými“ fyzickými osobami, tak i fyzickými osobami se zvláštním postavením, tj. za jednání mající znaky přestupku, kterého se dopustila osoba podléhající vojenské kázeňské pravomoci, příslušník bezpečnostního sboru, osoba během výkonu trestu odnětí svobody, osoba během výkonu zabezpečovací detence nebo osoba ve výkonu vazby. Rozsah návrhu zákona ve vztahu ke zvoleným nástrojům úpravy přestupkové recidivy shledal předkladatel taktéž přiměřeným, neboť se opakované spáchaní vybraných přestupků navrhuje postihovat tak, že se horní hranice sazby pokuty za přestupek stanovená v příslušném sankčním ustanovení zákona o přestupcích, zvyšuje o polovinu, byl-li přestupek spáchán opakovaně. Nedochází tedy k rozšiřování stávajících druhů sankci upravených zákonem o přestupcích, neboť zpřísněný postih přestupkové recidivy je řešen v rámci stávající právní úpravy sankčních mechanismů přestupkového práva, což odpovídá též zásadě subsidiarity trestní represe. Rozsah návrhu zákona ve vztahu ke zvolené formě regulace je taktéž přiměřený, neboť za účelem zřízení evidence přestupků byla zvolena novela stávajícího zákona o přestupcích, a nikoli nová zákonná úprava přestupků. Rozsah návrhu zákona tak celkově odpovídá předkladatelem zamýšlenému účelu.

Dalším kritériem, pomocí něhož lze demonstrovat absenci jakéhokoli korupčního zatížení způsobeného návrhem zákona, je efektivita. Za realizaci navrhované regulace budou odpovědné příslušné ústřední orgány státní správy (Ministerstvo vnitra, Ministerstvo spravedlnosti a další resorty, které budou mít přístup do evidence přestupků) na základě své působnosti dané zákonem č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Vynucování navrhované regulace bude taktéž v jejich gesci. Návrh zákona tedy předpokládá dostatečně efektivní systém kontroly a vynucování dodržování jím regulovaných vztahů, který bude mít celostátní působnost. Konkrétně lze říci, že vkládáním přestupků do centrální evidence se zvýší účinnost vymáhání práva v oblasti postihování méně závažného protiprávního jednání, které je označeno za přestupek, nebo jde-li o jednání mající znaky přestupku. Především se zajistí snadnější odhalování pachatelů, již opakovaně páčají společensky škodlivé jednání, které je označeno za přestupek, popř. jednání mající znaky přestupku, a taktéž vznikne dostupná evidence pro orgány vyžadující přestupkovou bezúhonnost fyzických osob. V přerušení běhu lhůty pro projednání přestupku zahájením řízení o přestupku lze spatřovat významné protikorupční opatření, které zabrání obstruování v řízení o přestupku a umožní jeho snazší projednání. Centrální evidence přestupků totiž bude shromažďovat údaje o pachatelích a správní orgán se nebude moci vyhnout posouzení opakovaného páčání přestupku s důsledkem uložení zpřísněné sankce. Návrhem zákona tudíž dojde ke zvýšení kontrolovatelnosti rozhodování správních orgánů v rámci řízení o přestupcích a projednávání přestupků se tím do určité míry zefektivní.

Z hlediska odpovědnosti jako dalšího kritéria vyhodnocujícího případná korupční rizika navrhované regulace lze konstatovat, že příslušnost orgánů projednávajících přestupky zůstává beze změny. Návrh zákona tudíž nerozšiřuje kompetence orgánů příslušných k projednání přestupků, neboť zachovává stávající stav (k tomu srov. § 52 až 57 zákona č. 200/1990 Sb. v platném znění). O přestupku bude i nadále rozhodovat oprávněná úřední osoba v rámci vnitřní organizace daného správního orgánu (k tomu srov. § 14 správního řádu). Proti rozhodnutí o přestupku lze podat řádný i mimořádný opravný prostředek, jakož i žalobu ke správnímu soudu. Proti postupu správního orgánu lze taktéž podat stížnost (§ 175 správního řádu). Z hlediska kontrolního a opravného mechanismu tak návrh zákona plně respektuje právo účastníka řízení na spravedlivý proces.

Z hlediska transparentnosti a otevřenosti v oblasti poskytování dat a informací lze konstatovat, že navrhovaná regulace zavádí evidenci vybraných druhů přestupků, k níž budou mít přístup zákonem určené orgány v rámci výkonu jejich působnosti při rozhodování o přestupku nebo posuzování spolehlivosti konkrétních osob. Přístup k evidovaným údajům, jež se vztahují k osobě pachatele přestupku nebo jednání majícího znaky přestupku, bude zajištěn prostřednictvím internetového rozhraní. Ochrana těchto údajů bude realizována již ověřenými mechanismy podle zákona o Rejstříku trestů a zákona o ochraně osobních údajů. Lze tedy říci, že návrh zákona je v souladu s požadavkem na transparentní výkon veřejné správy (ve srovnání se současnou právní úpravou nevytváří překážky toku informací) a shoduje se s dobrou praxí podle současné právní úpravy.

Zvláštní část

K části první (změna zákona o přestupcích)

K bodu 1 (§ 8 odst. 2)

Jde pouze o technickou novelu reagující na nové znění ustanovení § 49, definující přestupky proti veřejnému pořádku.

K bodu 2 (§ 10 odst. 1)

Ustanovení § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb. stanoví, že se podle zvláštních předpisů projedná jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustily osoby ve výkonu trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence. V uvedeném ustanovení však chybí osoby ve výkonu vazby. Podle § 23b odst. 1 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, se uložením kázeňského trestu vyřizují jednání, které mají znaky přestupků a byly spáchány během výkonu vazby.

K bodu 3 (§ 12 odst. 1)

V souladu s usnesením vlády č. 714 ze dne 3. října 2012 je předkládána úprava umožňující přísněji postihovat opakované přestupky. Dochází k zavedení možnosti posoudit opakované páčání přestupku jako okolnost pro uložení přísnějšího postihu. Opakované spáchání přestupku lze uplatnit jak v případě stejnorodé recidivy, tedy v případě zvýšené sazby u opakovaného spáchání vybraných druhů přestupků (§ 47, 49 a 50), tak v případě nestejnorodé recidivy, tedy v rámci ukládání sankce za jakýkoli přestupek, kde je správnímu orgánu umožněno zpřísnit postih v rámci základní sazby v souvislosti se spácháním přestupku v posledních dvanácti měsících (§91a).

K bodu 4 (§ 13 odst. 2)

Změna výše ukládaných sankcí reaguje na požadavky praxe a přibližuje se úpravě, s níž počítá věcný záměr zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (zákon o přestupcích), který byl nedávno schválen vládou.

K bodu 5 (§ 17)

V souladu s usnesením vlády č. 714 ze dne 3. října 2012 je předkládána úprava omezujících opatření. Dochází k rozšíření možnosti užití tohoto institutu a rozšíření výčtu přestupků, za které lze omezující opatření uložit. Omezující opatření spočívá v zákazu vstupovat též do jiných než demonstrativně vymezených míst, a to za účelem předcházení protiprávnímu jednání na dalších místech, která lze rovněž považovat za kriminogenní. Může se dále jednat o konkrétní ulice, prostranství před obchody, parky či blízké okolí restaurací, apod., kde se pachatel často zdržuje a kde dochází k narušování veřejného pořádku, občanského soužití či ke škodám na majetku. Podmínka podávání alkoholu na veřejně přístupném místě nebo místnosti není v navrhované úpravě pro možnost uložení omezujícího opatření nezbytná, je pouze okolností, která může přispět k uložení omezujícího opatření v souvislosti se spáchaným přestupkem. Další podobnou podmínkou pro uložení omezujícího opatření může být provozování hazardních her, sázek a hraní na hracích přístrojích.

K bodu 6 a 7 (§ 20 odst. 2 a 3)

Změny v § 20 reflektují věcný záměr zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (zákon o přestupcích), který byl dne 11. 1. 2013 předložen vládě, a v němž je navrhována obdobná úprava promlčení využívající stavení i přerušení běhu lhůty pro projednání přestupku.

Navrhované znění rozšiřuje důvody stavení promlčecí lhůty u přestupku o dobu, po kterou je vedeno soudní řízení správní, čímž dochází k výslovnému vyjádření stavení, které je již upraveno v § 41 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního. Návrh dále zavádí institut přerušení běhu promlčecí lhůty.

Zahájením řízení o přestupku se běh promlčecí doby přeruší a začne běžet promlčecí doba znovu. Nový počátek běhu promlčecí doby bude datován zahájením řízení o přestupku. Přerušení promlčecí doby má u jednoleté promlčecí doby význam z hlediska poskytnutí dostatku času na provedení řízení. Přerušením promlčecí doby zahájením řízení o přestupku se zamezí tomu, aby promlčecí doba uplynula dříve, než bude možno řádně provést řízení. Tato jednorocní doba, jež je v současnosti u přestupků fyzických osob předmětem kritiky, bude zavedením institutu přerušení dostačující proto, aby byl pachatel přestupku před jejím uplynutím řádně potrestán.

K bodu 8 (§ 35)

Stávající znění terminologicky nekoresponduje se zněním zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 9 a 10 (§ 47, 49, 50)

V souladu s usnesením vlády č. 714 ze dne 3. října 2012 je předkládána úprava jednotlivých skutkových podstat přestupků proti veřejnému pořádku, občanskému soužití a majetku tak, aby byla zabezpečena jejich přesná evidence za účelem umožnění ukládání přísnějších sankcí v případech jejich recidivy.

Aby bylo možno tohoto cíle snáze docílit, bylo zapotřebí formálně podrobněji rozčlenit vymezení přestupků proti veřejnému pořádku podle § 47, proti občanskému soužití podle § 49 a proti majetku podle § 50 zákona o přestupcích [například dosavadní právní úprava v § 49 odst. 1 písm. c) obsahuje v jednom ustanovení několik forem protiprávních jednání; obdobně je tomu i u § 50 odst. 1 písm. a)]. Cílem této úpravy tedy nebyla kodifikace nových skutkových podstat přestupků, ale jen jejich přesnější rozčlenění za účelem umožnění jejich evidence tak, aby bylo možné jednotlivé skutky evidovat odděleně.

U vybraných skutkových podstat /např. § 47 odst. 1 písm. a) až c), § 49 a § 50 / se navrhuje i zvýšení horní hranice sazby pro uložení pokuty. Tím se umožní správním orgánům lépe diferencovat ukládání sankcí v případech, kdy přestupek, u něhož postačí zavinění z nedbalosti, byl spáchán úmyslně.

V návaznosti na uvedené ryze formální změny, které jsou odůvodněny snahou o zvýšení vypovídací hodnoty údajů, které budou zaneseny do evidence přestupků, dochází i ke změnám v § 8 odst. 2 a v § 68.

Doplňuje se nová skutková podstata (§ 47 odst. 1 písm. b)) reflektující výkladové obtíže při postihu maření policejního vykázání a mezeru v zákoně, která neumožňuje postihovat jako přestupek maření vykázání soudního. Navržená úprava se inspirovala zněním § 337 odst. 2 trestního zákoníku. Zmíněné ustanovení zakotvuje postih maření policejního anebo soudního vykázání, pokud jde o jednání závažné nebo opakované. Pokud o takové jednání nejde, je věc postupována správním orgánům jako přestupek. K trestnému činu dle § 337 odst. 2 trestního zákoníku však neexistuje adekvátní korespondující skutková podstata přestupku, resp. v případě maření soudního vykázání vůbec.

Základním odlišujícím znakem mezi trestným činem podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku a navrhovaným přestupkem podle § 47 odst. 1 písm. b) je skutečnost, že k naplnění skutkové podstaty trestného činu je nezbytné, aby se pachatel úmyslně dopustil závažného nebo opakovaného jednání, aby zmařil vykázání nebo předběžné opatření soudu. Závažným jednáním se rozumí intenzivnější jednání, které může u ohrožené osoby vyvolat obavu o život, zdraví, svobodu či lidskou důstojnost. Opakovaným jednáním se rozumí jednání, ke kterému došlo alespoň podruhé, nemusí se však jednat o totožná jednání, a nemusí jít o závažný útok. U trestného činu dále není nutné, aby ke zmaření vykázání nebo předběžného opatření soudu skutečně došlo (vize dikce "aby zmařil").

V případě navrhovaného přestupku se nevyžaduje úmyslné jednání, postačí tedy pouhá nedbalost, dále se postihuje pachatel za to, že maří vykázání nebo předběžné opatření soudu, což znamená, že se k naplnění skutkové podstaty přestupku nevyžaduje závažné nebo opakované jednání za účelem maření vykázání nebo předběžného rozhodnutí soudu. Jedná se tedy o méně závažné (intenzivní) jednání, nežli u trestného činu podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku, kterým pachatel (i z nedbalosti) maří vykázání nebo předběžné opatření soudu, přičemž k maření musí na rozdíl od trestného činu dojít (srov. výše). Taková dikce skutkové podstaty přestupku plně odpovídá zásadě subsidiarity trestní represe.

K bodu 11 (§ 57 odst. 3)

S ohledem na požadavek přísněji sankcionovat recidivu vybraných přestupků, je třeba zpřesnit některá procesní pravidla, která mohou zásadním způsobem projednání

a rozhodnutí o přestupku ovlivnit. Jedním z nich je úprava společného řízení podle § 57 odst. 1, jehož aplikace v současném znění ad absurdum může vést k zániku odpovědnosti za spáchaný přestupek a k „nepostižitelnosti“ jeho pachatele.

Ustanovení § 57 odst. 3 bylo do zákona o přestupcích doplněno v červenci roku 2011. Jeho cílem bylo vyloučit možnost zániku odpovědnosti za přestupky (§ 20) u pachatelů, kteří je páchají opakovaně, a v průběhu roku je nebylo možno ve společném řízení podle odstavce 1 vyřešit. Tomu bránilo ustanovení § 12 odst. 2, podle kterého se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji postižitelný. Tato novela umožnila pouze v případě přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle zákona o silničním provozu projednat ve společném řízení přestupky spáchané nejvýše v období 3 měsíců od spáchání prvního z nich.

Obdobná situace se však vyskytuje i u přestupků proti veřejnému pořádku, občanskému soužití a majetku, které se budou evidovat v evidenci přestupků, ale i u jiných přestupků definovaných zvláštními zákony.

Vedle situace, že z uvedeného důvodu docházelo u těchto přestupků k zániku odpovědnosti, narážela i rozhodovací praxe na problematiku nejasného výkladu, které přestupky lze do společného řízení ještě zahrnout. Zda přestupky spáchané týměž pachatelem ještě do zahájení řízení o jeho jiném přestupku nebo i přestupky spáchané týměž pachatelem do vydání rozhodnutí o jeho jiném přestupku. Navrhovaná novela má za cíl tento nežádoucí stav odstranit.

K bodu 12 (§ 58a odst. 2 a 3)

Doplňuje se možnost využívat ze základního registru obyvatel také informaci o zákazu pobytu a s ním souvisejících informací.

K bodu 13 (§ 66 odst. 3)

Z důvodu vyjasnění postupů při odložení věci a zastavení řízení a, dojde k přesunutí písmene f) do § 76 odst. 1.

K bodu 14 (§ 66 odst. 4)

Navrhovaná úprava má za cíl odstranit nedostatky ve výkladové praxi.

Nejprve realizuje ustanovení § 181 správního řádu (přechodná ustanovení), podle kterého se v případech, v nichž správní orgány ve správním řízení rozhodují usnesením a dosavadní předpisy stanoví, že se vydává rozhodnutí, vydávají správní orgány i v těchto případech usnesení podle správního řádu. Což je i případ odložení věci podle zákona o přestupcích.

Nadále se tedy věc bude odkládat usnesením, které se pouze poznamená do spisu. Proti tomuto usnesení není možné podat odvolání, dotčená osoba však proti němu může podat stížnost. O odložení věci bude vyzkoušena dotčená osoba, kterou bude především poškozený. Dále se upřesňuje, v souladu s příslušným ustanovením zákona o přestupcích, koho je nutné považovat za poškozeného, kterého správní orgán o odložení věci vyrozumí. I zde se vyskytovala nejrůznější výkladová stanoviska, která vnášela do praxe nejasnosti.

K bodu 15 (§ 68)

Navrhovaná změna technicky reaguje na provedenou změnu ustanovení § 49 a § 50. Doplnjuje se možnost vést řízení z úřední povinnosti podle ustanovení § 49 odst. 1 písm. b) a odst. 2 v případech nutných pro ochranu osob mladších 15 let.

K bodu 16 (§ 69)

V řízení o přestupcích proti veřejnému pořádku, proti občanskému soužití a proti majetku (tj. v řízení o přestupcích, jejichž opakované spáchání bude možné postihovat přísněji) budou orgány příslušné k projednávání přestupků (včetně orgánů, které přestupky projednávají v blokovém řízení) povinny vždy si vyžádat opis z evidence přestupků o přestupcích obviněného. Tyto informace z evidence přestupků budou sloužit jako jeden z podkladů pro určení druhu a výše sankce za přestupek ve smyslu příslušných ustanovení § 47, § 49 a § 50. Obdobně budou postupovat také jiné orgány při projednávání jednání majícího znaky evidovaných přestupků.

Dále se vylučuje působnost § 69. Vynětí působnosti § 69 je odůvodněno tím, že vedeli příslušný služební funkcionář zpravodajské služby řízení o jednání, které má znaky přestupku, neměla by se na něj povinnost stanovená v § 69 vztahovat, respektive vyžádání si opisu z evidence přestupků by mělo být jeho právem, nikoliv povinností. A to především proto, že vyžádáním opisu by došlo k odkrytí příslušnosti přestupce ke zpravodajské službě, což je v rozporu s účelem výjimky stanovené pro příslušníky zpravodajských služeb v § 91 odst. 3. Dále je třeba uvést, že právě díky tomu, že podle § 91 odst. 3 nebudou v evidenci přestupků evidována jednání, která mají znaky přestupků, kterých se dopustili příslušníci zpravodajských služeb, má opis z evidence přestupků pro služebního funkcionáře vedoucího řízení jen velmi omezený význam.

K bodům 17 až 19 (§ 76)

Navrhovaná úprava ustanovení § 76 (zastavení řízení) rovněž reaguje na požadavky praxe.

V případě projednávání návrhových přestupků (§ 68) je řízení zahájeno dnem podání návrhu příslušnému správnímu orgánu. Ten v rámci zahájeného řízení provádí příslušné úkony, v rámci nichž vyjde najevo, že návrh byl podán opožděně. Pro tento případ zákon o přestupcích zastavení řízení neumožňuje a je nutné takováto řízení zastavovat dle ustanovení správního řádu. Obdobná situace nastane rovněž v případě, kdy se po podání návrhu zjistí, že jej podala osoba, která není ve smyslu § 68 zákona oprávněna podat návrh na projednání přestupku.

Obdobně je tomu tak v případech, kdy v řízení zahájených z moci úřední vyjde najevo, že přestupek byl spáchán mezi osobami blízkými, a příslušný návrh nebyl podán. V takovémto případě ustanovení § 68 brání v jeho dalším projednávání. Ustanovení § 68 na tuto eventualitu nepamatuje. Zde se doposud musí takto zahájená řízení zastavovat podle správního řádu.

Tato praxe je nepřehledná a nutí správní orgány na jeden procesní úkon užívat dva právní předpisy. Touto novelou se dosáhne komplexní úpravy zastavení řízení o přestupcích jedním ustanovením speciálního právního předpisu.

Do § 76 se vkládají nová písmena k) a l), která jsou vložena na základě sjednocení obecné praxe při zastavování řízení. Písmeno k) je formulačně upraveno tak, aby postihovalo situace vyplývající z rušeného ustanovení § 66 odst. 3 písm. f).

Vypuštění ustanovení o zastavení řízení v případech, kdy věc byla postoupena podle § 71 (např. orgánům činným v trestním řízení, jinému správnímu orgánu k projednání správního deliktu apod.) si vyžaduje ustálená judikatura soudů. Pokud by v případě postoupení věci došlo současně k zastavení řízení, mohla by v dalším řízení vzniknout překážka z důvodu věci již rozhodnuté.

Vypuštěním tohoto ustanovení komplikace pro správní orgány nenastanou, protože pro ně bude věc vyřízena postoupením dle § 71, obdobně jako postoupením dle § 12 správního řádu pro věcnou či místní nepřislušnost, kdy se usnesení o zastavení řízení nevzdává.

Navrhovaná úprava v odstavci 3 stanovuje způsob zastavení řízení, kam se doplňuje i nové ustanovení písm. k). Důvodem pro vydávání rozhodnutí je, že v těchto případech (v řízení o návrhu podle § 68 vyšlo najevo, že návrh byl podán opožděně nebo osobou neoprávněnou k podání návrhu) vzniká navrhovateli povinnost zaplatit náklady řízení (§ 79). Proto musí mít možnost se proti tomuto usnesení odvolat.

K bodu 20 (§ 77)

Obecně k zavinění za přestupek postačí jednání z nedbalosti. V případě přestupků, které je možné spáchat i z nedbalosti, nebylo ve výroku rozhodnutí třeba uvádět, zda byl konkrétní přestupek spáchán z nedbalosti či úmyslně. Byl-li takovýto přestupek spáchán úmyslně, správní orgán pouze přihlížel k této skutečnosti při určení druhu a výměry sankce. Úmyslná forma zavinění se ve výroku uvádí jen u přestupků, u nichž je tato forma zavinění vyžadována.

Forma zavinění je i jedním z údajů, které se budou zapisovat do evidence přestupků. Kde bude využívána pro posuzování „přestupkové bezúhonnosti“, jelikož se v některých případech posuzování „přestupkové bezúhonnosti“ odlišuje mezi nedbalostí a úmyslem (např. 23 odst. 1 písm. c) bod 8 zákona o zbraních).

Proto je nezbytné dosáhnout toho, aby tato forma zavinění byla vždy ve výroku rozhodnutí jednoznačně vyjádřena, a to nejen u přestupků, které lze spáchat pouze úmyslně, ale i u přestupků nedbalostních, zejména pak, pokud i ty byly spáchány úmyslně.

K bodu 21 (§ 80)

Současná úprava z roku 1990 neumožňuje doručit rozhodnutí o přestupku veřejnou vyhláškou. Podle dříve platného správního řádu se rozhodnutí doručovalo veřejnou vyhláškou tak, že se celá písemnost vyvěsila na úřední desce. Toto by znamenalo fakticky druhý trest za přestupek a bylo by to v rozporu se zásadou neveřejnosti projednávání přestupků.

Od účinnosti nového správního řádu lze písemnost doručit veřejnou vyhláškou tak, že se na úřední desce pouze vyvěsí oznámení o možnosti převzít písemnost (§ 25 odst. 2 správního řádu). Tuto úpravu přebírá navrhovaná změna ustanovení § 80 a tím odstraní výše uvedený nedostatek v doručování rozhodnutí o přestupku.

Doručování veřejnou vyhláškou se bude provádět podle § 25 správního řádu, podle jehož odstavce 1 se veřejnou vyhláškou doručuje osobám neznámého pobytu nebo sídla, osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy. Pokud však takovým osobám může být v řízení uložena povinnost nebo odňato právo, musí jim být podle § 32 odst. 3 správního řádu ustanoven opatrovník. Z toho vyplývá, že obviněnému z přestupku nebo vlastníku věci, která má být nebo byla zabrána, bude muset být vždy ustanoven opatrovník. V takovém případě se tedy budou všechny písemnosti v řízení o přestupku v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu doručovat opatrovníkovi.

V souladu se závěrem Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu č. 28 ze dne 6. března 2006 má doručení opatrovníkovi vždy právní význam, vedle toho je však třeba doručit též veřejnou vyhláškou podle § 25 správního řádu, což má pořádkový význam (tzn. ani bez veřejné vyhlášky nehrozí, že by bylo zmařeno doručování). Doručení veřejnou vyhláškou zvyšuje ochranu práv účastníka řízení, díky veřejné vyhlášce se výrazně zvyšuje možnost, že se účastník řízení o rozhodnutí dozví. Tento princip je uplatněn i ve správním řízení a proto není důvod, proč by neměl být využit i v případě správního trestání.

Ostatním účastníkům přestupkového řízení (navrhovatel, poškozený) bude možné doručovat pouze veřejnou vyhláškou podle § 25 správního řádu ve spojení s navrhovaným § 80.

Navrženou úpravou dojde k zefektivnění přestupkového řízení a zlepšení procesního postavení účastníků přestupkového řízení.

K bodu 22 (k § 85a)

Jednoznačným a taxativním způsobem se stanovuje právní úprava náležitostí pokutového bloku, která respektuje specifika a potřeby blokového řízení a zároveň strukturuje tyto údaje tak, aby odpovídaly údajům, které budou o rozhodnutí o přestupku zaznamenávány v připravované evidenci přestupků. Pokutový blok by měl napříště tedy mimo jiné obsahovat mimo jiné jméno a příjmení nebo služební číslo nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby, tedy buďto jméno a příjmení, anebo alternativně pouze služební nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby. Naopak již by v pokutovém bloku neměla být uváděna funkce oprávněné úřední osoby, neboť tento údaj postrádal v praxi jakýkoli význam a způsoboval interpretační nejasnosti. Z navrhované samostatné úpravy náležitostí pokutových bloků v zákoně o přestupcích pak mimo jiné vyplývá, že ustanovení správního řádu o písemném vyhotovení rozhodnutí se na pokutové bloky nepoužijí. Dosavadní úprava, kdy obecné nároky na obsah rozhodnutí bylo třeba dovozovat ze správního řádu, ale některé náležitosti byly zároveň duplicitně vyžadovány ustanovením § 85 odst. 4, neprosplávala příliš jednoznačné aplikaci práva, ani právní jistotě účastníků blokového řízení. Dále se stanovuje, že pachatel přestupku svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení v zájmu právní jistoty a pro vyloučení možnosti pozdějšího bezdůvodného zpochybňování projednání přestupku v blokovém řízení potvrdí na pokutovém bloku svým podpisem.

K bodu 23 a 24 (§ 88 a § 88a)

Současně se zavedením evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů je nezbytné zákonem definovat oprávnění správních orgánů, které budou údaje do evidence vkládat. Jedná se o orgány, které rozhodly o přestupku v prvním stupni; v případech uložení pokut

v blokovém řízení budou údaje do evidence přestupků vkládat obecní policie a Policie České republiky. Současně je jim stanovena odpovědnost za správnost a úplnost vkládaných údajů. Tyto údaje budou vkládány dálkovým přístupem.

Pokud fyzická osoba nahlédnutím do opisu z evidence přestupků zjistí, že údaje vedené o její osobě jsou nesprávné, bude moci u orgánu, který zápis do evidence přestupků provedl, podat námitku. O této námitce bude rozhodovat orgán, který zápis provedl. Pokud jí nevyhoví, námitku rozhodnutím zamítne. Proti tomuto rozhodnutí bude přípustné odvolání.

K bodu 25 (§ 91)

Podle nově navrhovaného ustanovení § 2 odst. 2 zákona o Rejstříku trestů se v evidenci přestupků vedou jen ty přestupky, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis. Je proto zapotřebí výslovně stanovit, které vybrané přestupky se do této evidence zapisují. Vzhledem k tomu, že se jedná o procesní povinnost správního orgánu tyto přestupky do evidence přestupků vkládat, není vhodné tuto skutečnost stanovit jako součást jednotlivých skutkových podstat, ale navrhuje se ji stanovit v samostatném ustanovení.

Rozsah evidovaných přestupků odpovídá přestupkům, za jejichž opakované spáchání bude moci být uložena vyšší sankce, a dále přestupkům, které je nutno evidovat pro posuzování spolehlivosti ve zvláštních zákonech.

Navrhovaný okruh přestupků, jež mají být v evidenci přestupků evidovány mimo přestupků proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1, přestupcích proti občanskému soužití podle § 49 a přestupcích proti majetku podle § 50, odpovídá požadavku na zefektivnění posuzování spolehlivosti fyzických osob podle jiných zákonů. Jde např. zákon o zbraních či zákon o obecní policii, podle kterých jsou mimo uvedené přestupky, u nichž se počítá se zavedením zpřísnění možné výše sankce, pro posuzování spolehlivosti osoby žadatele o vydání nebo držitele zbrojního průkazu, nebo strážníka obecní policie relevantní rovněž další specifické přestupky. V těchto zákonech se vyžaduje pro ztrátu spolehlivosti spáchání více než jednoho přestupku na vymezených úsecích za určité období (obvykle za poslední tři roky). Současně se jedná o přestupky, které se vyskytují s řádově nižší frekvencí než je tomu v případě přestupků proti veřejnému pořádku, proti občanskému soužití a proti majetku, jak ilustruje následující tabulka (údaje jsou spíše orientační povahy):

Přestupky (údaje za roky 2011 a 2012)	rok	obecní policie	Policie ČR	orgány územní samosprávy	Státní báňská správa	CELKEM
na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi	2011	20579	4617	1169		26365
	2012	11 570	2043	1285		14898
na úseku obrany České republiky	2011			62		62
	2012			90		90
na úseku zemědělství, myslivosti a rybářství	2011			203		203
	2012			254		254
na úseku používání výbušnin	2011		0		0	0
	2012		0		0	0

na úseku zbraní a střeliva	2011		1394	1336		2730
	2012		1649	1110		2759

Navrhuje se proto evidence pouze takových přestupků, které mají vliv na posuzování spolehlivosti dle uvedených speciálních zákonů.

K přestupkům dle § 30 zákona o přestupcích

Jedinou kategorií, v rámci které je množství projednaných přestupků vyšší, je oblast přestupků na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi. Důvod pro zařazení skutkových podstat těchto přestupků je závažnost dopadu jednání, kterým se naplní znaky skutkových podstat těchto přestupků, na veřejný pořádek a bezpečnost, včetně dopadu do oblasti držení a nošení zbraně. Vzhledem k tomu, že uvedené přestupky jsou řešeny i formou uložení pokuty v blokovém řízení na celém území České republiky, je bezpochyby v zájmu společnosti odejmout právo legálně disponovat se zbraní takové osobě, které je pravomocně vyslovena vina za spáchání přestupku podle § 30 zákona o přestupcích. K tomu je nezbytné informace o těchto přestupcích evidovat v evidenci přestupků. Evidence těchto přestupků lze současně považovat za nemalý přínos rovněž pro trestní řízení vedené v boji proti drogové kriminalitě. Zavedení evidence přestupků v oblasti nelegálních drog je po České republice také požadováno ze strany Organizace spojených národů - Mezinárodního úřadu pro kontrolu drog (INCD).

Odstavec třetí vylučuje působnost tohoto ustanovení na příslušníky zpravodajských služeb České republiky. Upuštění od evidování jednání majícího znaky přestupku u příslušníků zpravodajských služeb je odůvodněno zájmem na zachování utajení těchto osob. Dochází zde ke konfliktu zájmů společnosti na efektivním fungování zpravodajské činnosti a zájmu na potrestání protiprávního jednání nižší společenské nebezpečnosti, přičemž prioritu má potřeba zachování utajení u příslušníků zpravodajských služeb. Podobný přístup je volen i v případě bodového systému v zákoně č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 26 (§ 91a)

Nově vkládané ustanovení obecně upravuje pojem opakované spáchání přestupku. V návaznosti na § 12 lze posoudit opakované páchaní přestupku jako okolnost pro uložení přísnějšího postihu. V návaznosti na vybrané evidované přestupky umožňuje postihovat recidivu těchto přestupků zvýšenou sankcí formulovanou ve zvláštním ustanovení.

K přechodným ustanovením

Řízení o přestupcích, která nebyla pravomocně skončena před nabytím účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Jde o standardní ustanovení řešící konflikt mezi stávající procesní úpravou a nově navrhovanou úpravou.

Skutečnost, že do evidence přestupků budou zapisovány až přestupky spáchané po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, odpovídá primárnímu cíli této etapy zřizování centrální evidence přestupků, kdy mají být evidovány pouze ty přestupky, jejichž opakované spáchání bude přísněji postihováno.

K části druhé (změna zákona o Rejstříku trestů)

K bodu 1 (§ 2 odst. 2)

Evidence přestupků bude vedena v rámci Rejstříku trestů. Jejím obsahem budou pouze informace o vybraných přestupcích (které přestupky budou evidovány, stanoví zvláštní právní předpis; prozatím se počítá pouze s evidencí vybraných přestupků podle § 91 zákona o přestupcích a některých dalších zákonů, a to v rozsahu údajů uvedených v § 16i odst. 2. Pro účely vydávání opisů z evidence přestupků bude Rejstřík trestů oprávněn ověřovat přesnost osobních údajů (prostřednictvím základního registru obyvatel, agendového informačního systému evidence obyvatel, z registru rodných čísel a z informačního systému cizinců – viz § 6a), aby byly eliminovány případy chybně vydaných opisů z evidence přestupků.

V této souvislosti je třeba zmínit i skutečnost, že poskytování informací z evidence přestupků bude řešeno shodně, jako je řešeno poskytování informací (výpisy a opisy) z evidence odsouzených osob. Již samotný údaj o tom, že určitá osoba je vedena v evidenci spravované Rejstříkem trestů, má vypovídací hodnotu o tom, že evidovaná osoba byla odsouzena za protiprávní jednání. Proto je namístě, aby žádosti o informace tohoto druhu byly podávány ad hoc, to znamená, že orgán veřejné moci informace k určité osobě vyžádá jen, pokud má konkrétní zákonný důvod získat informace o přestupkové anebo trestní minulosti určité osoby. Není důvodu koncipovat přístup k informacím tak, že by vyhledávání osob evidovaných v evidenci přestupků prováděla jiná osoba, než oprávněný pracovník Rejstříku trestů. Tento způsob komunikace s Rejstříkem trestů je pružný a není administrativně náročný. V praxi jsou již několik let informace z evidence Rejstříku trestů orgánům veřejné moci poskytovány cestou vzájemné elektronické komunikace (na elektronickou žádost reaguje Rejstřík trestů elektronickým výpisem, anebo opisem, který je v současnosti v naprosté většině případů vyhotoven obratem a automaticky). Přestože údaj o tom, že určitá osoba byla postižena za přestupkové jednání, není výslovně uveden mezi citlivými osobními údaji definovanými v ustanovení § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, máme za to, že údajům evidovaným v evidenci přestupků bude namístě poskytovat shodnou ochranu, jako údajům o odsouzení. K tomu lze ostatně uvést, že při projednávání přestupků je uplatňován princip neveřejnosti jednání. Není proto vhodné, aby byl zvolen takový mechanismus přístupu do evidence přestupků, při kterém by namísto žádosti s osobními údaji ztotožňujícími osobu, které se žádost týká, bylo možno zadat dílčí osobní údaj. Tedy například tak, že po zadání pouhého příjmení by dotazující se orgán veřejné moci získal odpověď, jejímž předmětem by byla množina všech v evidenci vedených osob, které jsou (anebo při změně příjmení dříve byly) nositelem příjmení, kterého se dotaz týkal.

Údaje z evidence přestupků budou získávány dálkovým přístupem. Žádost o vydání opisu z evidence přestupků bude zasílána Rejstříku trestů zásadně elektronicky (§ 16j odst. 3); ta bude přijata bez ohledu na denní dobu, tedy v nepřetržitém provozu; na žádosti, obsahující relevantní údaje, bude zpravidla obratem (tedy v nepřetržitém provozu) reagováno automatickým výdejem elektronického opisu. Nebude tomu však tak u žádostí s osobními údaji, které nebudou korespondovat s osobními údaji uvedenými v základním registru obyvatel. Ty (zejména mimo běžnou denní pracovní dobu) nebudou vždy řešeny obratem,

žadatel však dostane zprávu obsahující informaci o důvodech, pro které nebylo možné opis vydat ihned.

Dosavadní ustanovení § 2 odst. 2 zákona o Rejstříku trestů se zároveň vypouští pro svoji deklaratornost.

K bodu 2 (§ 2 odst. 3)

Základní působnost Rejstříku trestů je zákonem č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, vymezena tak, že vede evidenci fyzických a právnických osob pravomocně odsouzených soudy v trestním řízení a dále evidenci jiných významných skutečností pro trestní řízení. Údaje z evidence slouží pro potřebu trestního, občanskoprávního nebo správního řízení a k prokazování bezúhonnosti. Tato působnost je navrhovaným zákonem rozšířena i o vedení evidence některých přestupků. Rejstřík trestů byl výše uvedeným zákonem oddělen od státního zastupitelství, které dříve evidence odsouzení vedlo, a to z toho důvodu, aby státní zastupitelství plnilo především úlohu veřejného žalobce a bylo od této činnosti odbřemeněno (ostatně je diskutabilní, zda je vhodné, aby státní zastupitelství jako strana trestního řízení vedlo evidenci odsouzení). To však neznamena, že by Rejstřík trestů, který byl shora uvedeným zákonem ustanoven jako podřízená organizační složka Ministerstva spravedlnosti, neplnil žádné úkoly v rámci trestního řízení. Naopak tyto úkoly se od jeho vzniku v důsledku požadavků na čím dál užší spolupráci orgánů činných v trestním řízení v rámci Evropské unie dále rozšiřovaly [zákonem č. 179/2007 Sb. tak byl Rejstřík trestů ustanoven na místo státního zastupitelství jako ústřední orgán pro odesílání žádostí o informace o odsouzeních, přijímání těchto žádostí, ale i jejich vyřizování ve vztahu k členským státům Evropské unie, k dalšímu podstatnému rozšíření jeho role v trestním řízení došlo zákonem č. 459/2011 Sb., kdy se stal příslušným orgánem České republiky pro zajištění výměny informací v rámci Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS) zřízeného Rozhodnutím Rady 2009/316/SVV]. Pro odstranění případných pochybností se proto stanoví, že Rejstřík trestů je orgánem, který se spolupodílí na vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů.

K bodu 3 (§ 10 odst. 5)

Odstraňují se legislativně technické nedostatky, které byly způsobeny schváleným zněním novelizačního bodu 9 části dvanácté zákona č. 420/2011 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.

K bodu 4 (§ 11a odst. 2)

V důsledku změn občanských průkazů není možné na základě nového typu tohoto identifikačního dokladu ověřit od 1. ledna 2012 rodné příjmení, což způsobuje problémy při vydávání výpisů z evidence Rejstříku trestů prostřednictvím kontaktních míst veřejné správy. Údaj o rodném příjmení žadatele o výpis je přitom pro lustraci v evidenci Rejstříku trestů naprosto nezbytný, neboť evidence Rejstříku trestů je vybudována a abecedně řazena právě podle rodného příjmení v ní evidovaných osob. Podle ustanovení § 53 odst. 5 správního řádu je předložení listiny možné nahradit čestným prohlášením účastníka nebo svědeckou výpovědí jenom v případech a za podmínek stanovených zvláštním zákonem, navrhuje se proto předložení rodného listu, anebo jiného dokladu, kterým lze prokázat rodné příjmení, nahradit čestným prohlášením.

K bodu 5 (§ 15a odst. 3)

Policii České republiky a Ministerstvu vnitra vydá Rejstřík trestů na jejich žádost za zákonem splněných podmínek nejen opis z evidence Rejstříku trestů, ale rovněž i informace o vydání výpisu nebo opisu a o nahlédnutí do opisu z evidence Rejstříku trestů, včetně informace, na čí žádost se tak stalo, a to za účelem poskytnutí evidenční ochrany. Obdobný mechanismus je nastaven i ve vztahu k evidenci přestupků vedené Rejstříkem trestů (viz § 16j odst. 6).

K bodu 6 (§ 16)

Stávající ustanovení § 16 zákona o Rejstříku trestů („*k podávání žádostí o opis nebo výpis, k vydávání výpisu a opisu a k předávání údajů mezi soudy, státními zastupitelstvími a Rejstříkem trestů slouží tiskopisy, jejichž vydávání zajišťuje Ministerstvo spravedlnosti*“) je s ohledem na pokročilý stav elektronické komunikace obsolentní. Navrhuje se proto v zákoně reagovat na již existující stav, kdy jsou žádosti o výpis nebo opis z evidence Rejstříku trestů zasílány téměř výlučně elektronicky prostřednictvím elektronického formuláře nebo prostřednictvím webové služby. Není vyloučeno, aby bylo vytvořeno i více rozhraní pro podávání žádostí o opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.

K bodu 7 (§ 16i až 16k)

Evidence přestupků bude vedena v rámci Rejstříku trestů. Jejím obsahem budou pouze informace o vybraných přestupcích (které přestupky budou evidovány, stanoví zvláštní právní předpisy - § 91 zákona o přestupcích a některé další zákony), a to v rozsahu údajů uvedených v § 16i odst. 2. Evidovány budou pouze stanovené datové položky, které umožní zjistit pouze údaje o pravomocném rozhodnutí o vině, o sankci, o ochranném opatření, bylo-li uloženo, dále údaje umožňující identifikovat osobu pachatele přestupku a údaje o orgánech veřejné moci, které ve věci rozhodovaly. Součástí evidence budou rovněž i metadata identifikující správní orgán nebo úřední osobu, která zápis do evidence přestupků provedla, údaje o datu zápisu pravomocného rozhodnutí o přestupku a jeho změnách, o datu a času vydání opisu z evidence přestupků, jeho obsahu, o datu a času umožnění nahlédnout do opisu a údaj o tom, na čí žádost se tak stalo. Výčet evidovaných údajů bude dále přizpůsoben výčtu údajů evidovaných v pokutovém bloku.

Přístup k údajům obsaženým v evidenci přestupků je omezen na nezbytné minimum. Informace budou moci využívat orgány rozhodující o přestupcích, orgány činné v trestním řízení včetně národního člena Eurojustu (vizte vládní návrh zákona (sněmovní tisk č. 647) o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, který byl nedávno schválen a postoupen prezidentovi republiky k podpisu), soudy, Ministerstvo spravedlnosti a Kancelář prezidenta republiky v určených agendách a dále orgány, pokud tak stanoví zvláštní právní předpisy (vizte část pátá a násl. návrhu zákona). Osoba, které se zápis v evidenci přestupků týká, je oprávněna do evidence nahlédnout (institucionalizace opisu z evidence přestupků pro fyzické osoby by mohla být rutinně zneužívána, zejména v pracovněprávních vztazích, její zavedení se proto nenavrhuje).

Osoba, které se zápis v evidenci přestupků týká, je oprávněna do evidence nahlédnout (institucionalizace opisu z evidence přestupků pro fyzické osoby by mohla být rutinně zneužívána, zejména v pracovněprávních vztazích, její zavedení se proto nenavrhuje) – možnost zjistit si údaje, které Rejstřík trestů ze své evidence přestupků poskytl v daném konkrétním správním (přestupkovém) řízení, nahlédnutím do správního (přestupkového)

spisu, tím zůstává nedotčena. Nahlížení do evidence přestupků je, na rozdíl od nahlížení do správního (přestupkového) spisu, zpoplatněno.

K části třetí (změna zákona o správních poplatcích)

Nahlížení do opisu z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů je konstruováno shodně jako nahlížení do opisu z evidence Rejstříku trestů podle stávající právní úpravy. Není proto důvodu, proč by měla být stanovena jiná výše poplatku za tento úkon.

K části čtvrté (změna zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě)

Navrhuje se evidence vybraných přestupků na úseku ochrany před neoprávněným nakládáním s výbušninami. Evidované přestupky jsou nezbytné pro posuzování spolehlivosti podle zvláštních předpisů.

K části páté (změna zákona o obecní policii)

Doplňuje se možnost využití opisu z evidence přestupků při hodnocení spolehlivosti uchazeče, čekatele či strážníka obecní policie. Dále je doplněna možnost využívat ze základního registru obyvatel také informaci o zákazu pobytu a s ním souvisejících informací.

K části šesté (změna zákona o zpravodajských službách)

Mezi orgány, které mají přístup do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů, se navrhuje zařadit i zpravodajské služby, neboť získávání informací tohoto charakteru lze odůvodnit obecně potřebou získat informace k prověřovaným osobám v rámci plnění zákonné působnosti, kterou je zabezpečování informací pro oprávněné adresáty. Okruh těchto informací je přitom pro jednotlivé zpravodajské služby stanoven rozdílně, například v případě Bezpečnostní informační služby půjde zejména o informace o osobách v souvislosti se získáváním informací o terorismu, o korupci a dysfunkcích ve veřejné správě, což se týká především osob působících ve veřejné správě a napojených na organizované struktury, pro něž zajišťují úkony, které mají ve své kompetenci (formou přímé korupce či klientelistických vazeb), při odhalování a potírání organizovaného zločinu (včetně mezinárodního) a dále pak informací důležitých pro ochranu ústavního zřízení a bezpečnosti České republiky. Oprávnění je relevantní také pro zabezpečení evidenční ochrany osobních údajů fyzické osoby podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 153/1993 Sb. a ustanovení § 140 odst. 4 písm. i) zákona č. 412/2005 Sb. Velmi důležité je pak toto oprávnění pro úkony zpravodajské služby v řízení o vydání osvědčení fyzické osoby podle ustanovení § 107 odst. 2 a 3 zákona č. 412/2005 Sb. pro zjištění úplného stavu věci, kdy zpravodajské služby ověřují nebo doplňují na žádost Národního bezpečnostního úřadu informace nejen k účastníkovi řízení, ale i k osobám starším 18 let žijícím s účastníkem řízení v domácnosti. V případě žádosti o vydání osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení „přísně tajné“ zpravodajské služby provádějí šetření k výskytu bezpečnostních rizik v prostředí, v němž se účastník řízení pohybuje. Mezi bezpečnostní rizika patří také chování, které má vliv na důvěryhodnost nebo ovlivnitelnost osoby a může ovlivnit její schopnost utajovat informace, což v praxi znamená též prověření osob, s nimiž se účastník stýká.

K části sedmé (změna zákona o pobytu cizinců)

Doplňuje se možnost využití opisu z evidence přestupků při hodnocení spolehlivosti člena Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

K části osmé (změna zákona o Probační a mediační službě)

Páchání přestupků je mimo jiné zásadní informací pro výkon dohledu probačního úředníka, a to zejména z hlediska posuzování podmínky vedení řádného života ve zkušební době podmíněného odsouzení nebo podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Již v současné době úředníci Probační a mediační služby tyto informace průběžně zjišťují, mnohdy ale velmi obtížně.

K části deváté (změna zákona o myslivosti)

Z přestupků upravených v ustanovení § 63 zákona o myslivosti se navrhuje evidovat pouze typově závažnější protiprávní jednání dle jeho odstavce 2. Evidenci těchto přestupků zajistí v souladu s obecnou úpravou v zákoně o přestupcích správní orgán, který o přestupku rozhodl v prvním stupni. Současně je zohledněn fakt, že evidovány budou rovněž přestupky na úseku zemědělství a myslivosti podle § 35 odst. 1 písm. c) a f) zákona o přestupcích, které taktéž může dle § 14 odstavec 1 písmene i) zákona o myslivosti projednat myslivecká stráž v blokovém řízení. Navrhuje se, aby blokově projednané přestupky byly do evidence přestupků zapsány tím orgánem státní správy myslivosti (obecní úřad obce s rozšířenou působností), který mysliveckou stráž ustanovil, a to postupem obdobným postupu podle § 88 zákona o přestupcích v navrhovaném znění. Navrhovaná úprava odpovídá analogickému ustanovení navrhovanému v zákoně o rybářství, zohledňuje však, jak bylo uvedeno výše, též skutečnost, že přestupky na úseku myslivosti jsou upraveny v zákoně o přestupcích.

K části desáté (změna zákona o zbraních)

K úpravě § 9 dochází, jelikož v rámci řízení o udělení výjimky k nabytí do vlastnictví a držení zbraně kategorie A považujeme za velice důležité, aby Policie České republiky měla možnost vyžádat si opis z evidence přestupků týkající se fyzické osoby - žadatele. Záznam o pravomocném rozhodnutí o přestupku může být v konkrétním případě významným důvodem, pro který by nebylo možné výjimku udělit, protože by její udělení odporovalo, vzhledem k osobě žadatele, veřejnému pořádku a bezpečnosti.

Jednou z podstatných podmínek pro vydání a udržení zbrojního průkazu je spolehlivost, kdy se mimo jiné zkoumá, zda nebyl žadatel o vydání zbrojního průkazu nebo držitel zbrojního průkazu v uplynulých třech letech pravomocně uznán vinným ze spáchání více než jednoho v zákoně specifikovaného přestupku [§ 23 odst. 1 písm. c) zákona o zbraních]. Pokud se prokáže, že došlo ke ztrátě spolehlivosti, je příslušný útvar Policie České republiky povinen žádost o vydání zbrojního průkazu zamítnout nebo vydaný zbrojní průkaz odejmout. S ohledem na skutečnost, že do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů budou zapisovány až přestupky, které byly spáchány po nabytí účinnosti tohoto zákona (viz přechodná ustanovení k novele zákona o přestupcích), ponechává se zároveň příslušnému útvaru Policie České republiky dosavadní oprávnění požádat obecní úřad a orgán státní báňské správy o údaje umožňující posoudit spolehlivost fyzické osoby.

V § 33 se umožňuje příslušnému útvaru Policie České republiky vyžádat si opis z evidence přestupků. V § 77a se dále zavádí evidování přestupků podle tohoto zákona, které je nezbytné pro účely ověřování spolehlivosti.

K části jedenácté (změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů)

Podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů vede služební funkcionář řízení o jednání, které má znaky přestupku. Pro rozhodování v tomto řízení je povinen si zajistit potřebné podklady. Z těchto důvodů je zapotřebí, aby – stejně jako jiné správní orgány posuzující protiprávní jednání tohoto charakteru – mohl nahlížet do evidence přestupků. Pro účely přijímacího řízení je bezpečnostní sbor oprávněn si ověřit, zda občan České republiky splňuje podmínky přijetí do služebního poměru. Pojem bezúhonnosti je v případě posuzování osoby uchazeče o přijetí do služebního poměru nutno vykládat širěji, než jen jako jeho trestní zachovalost. Vyžádáním opisu z evidence přestupků bude možno ověřit splnění podmínek přestupkové zachovalosti.

K části dvanácté (změna zákona o rybářství)

Navrhuje se evidence přestupků relevantních pro posuzování spolehlivosti žadatele o vydání zbrojního průkazu podle zákona o zbraních a strážníka obecní policie podle zákona o obecní policii. Evidenci těchto přestupků zajistí v souladu s obecnou úpravou v zákoně o přestupcích správní orgán, který o přestupku rozhodl v prvním stupni. V případě, že přestupek podle zákona o rybářství projednala v blokovém řízení rybářská stráž, přestupek zapíše do evidence přestupků ten rybářský orgán (obecní úřad obce s rozšířenou působností), který takovou rybářskou stráž ustanovil.

K části třinácté (změna zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti)

Jednou z podmínek pro vydání osvědčení fyzické osoby, osvědčení podnikatele nebo dokladu o bezpečnostní způsobilosti fyzické osoby, které musí splňovat fyzická osoba nebo podnikatel, je podmínka bezpečnostní spolehlivosti podle § 14 nebo § 18 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), nebo podmínka spolehlivosti podle § 84 zákona, tedy vyloučení výskytu bezpečnostních rizik u fyzické osoby nebo u podnikatele anebo negativních okolností u fyzické osoby.

Při zjištění výskytu bezpečnostního rizika není fyzická osoba (podnikatel) považována za bezpečnostně spolehlivou a nelze jí umožnit přístup k utajované informaci. Při zjištění výskytu negativní okolnosti není fyzická osoba považována za spolehlivou a nelze jí umožnit výkon citlivé činnosti. Výčet těchto bezpečnostních rizik a negativních okolností v zákoně umožňuje buďto přímé konstatování bezpečnostního rizika či negativní okolnosti nebo se umožňuje správní uvážení, zda chování osoby je či není bezpečnostním rizikem nebo negativní okolností. Správní orgán se zabývá hodnocením řady okolností v závislosti na individuálních poměrech, jako je např. četnost výskytu skutečností, která by mohla být považována za bezpečnostní riziko, doba, která od výskytu této skutečnosti uplynula, chování osoby apod. U fyzické osoby se bezpečnostní rizika zjišťují zpětně s ohledem na požadovaný stupeň utajení uvedený v žádosti o vydání osvědčení fyzické osoby, obdobně je tomu

v případě zjišťování negativních okolností. Za bezpečnostní riziko lze podle § 14 odst. 3 písm. c) a § 18 odst. 3 písm. g) zákona považovat úmyslné porušení právních předpisů, na jehož základě může nastat újma zájmu České republiky. Podle § 14 odst. 3 písm. d) zákona je za bezpečnostní riziko považováno rovněž chování, které má vliv na důvěryhodnost nebo ovlivnitelnost osoby a může ovlivnit její schopnost utajovat informace, a v případě žádosti o vydání dokladu o bezpečnostní způsobilosti fyzické osoby podle § 84 odst. 3 písm. c) zákona je bezpečnostním rizikem chování, ovlivnitelnost nebo nedůvěryhodnost fyzické osoby, která může vést ke zneužití výkonu citlivé činnosti.

Na základě uvedeného je nepochybné, že jak Národní bezpečnostní úřad, tak zpravodajské služby a Ministerstvo vnitra, musí mít přístup do centrální evidence přestupků.

K části čtrnácté (změna zákona o nemocenském pojištění)

Doplňuje se oprávnění orgánů nemocenského pojištění požadovat opis z evidence přestupků.

K části patnácté (změna zákona o nakládání s bezpečnostním materiálem)

Ustanovení § 4 odst. 3 písm. b) zákona č. 310/2006 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky a o změně některých dalších zákonů (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem) stanoví, že za spolehlivou se nepovažuje osoba, která byla v posledních 3 letech pravomocně uznána vinnou některým z přestupků, který je v tomto ustanovení vyjmenován. Oprávnění nakládat s bezpečnostním materiálem je v případě prokázané ztráty spolehlivosti v souladu se zněním § 7 odst. 1 a odst. 5 písm. a) zákona o nakládání s bezpečnostním materiálem fyzické nebo právnické osobě odepráno.

Některé z těchto přestupků, u kterých je uznání viny z jejich spáchání spojeno se ztrátou spolehlivosti, budou evidovány v evidenci přestupků vedené Rejstříkem trestů. Je proto žádoucí umožnit příslušným útvarům Policie České republiky přístup do této evidence za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby podle tohoto zákona.

K části šestnácté (změna zákona o Finanční správě České republiky)

Doplňuje se oprávnění Ministerstva financí a orgánů finanční správy požadovat opis z evidence přestupků.

K části sedmnácté (změna zákona o Celní správě České republiky)

Doplňuje se oprávnění orgánů celní správy požadovat opis z evidence přestupků.

K části osmnácté (Účinnost)

Aplikace navrhovaných změn si vyžádá úpravu aplikací užívaných Rejstříkem trestů. Vlastní práce na úpravě těchto aplikací budou započaty po schválení tohoto návrhu zákona a jeho publikaci ve Sbírce zákonů (varianta započetí těchto prací bezprostředně po schválení osnovy zákona vládou nebyla vládou přijata – viz usnesení vlády k Analýze zřízení registru přestupků č. 101 ze dne 15. února 2012).

Poměrně dlouhá doba legisvakance nutná pro zavedení evidence přestupků se navrhuje v návaznosti na předpokládaný harmonogram realizace technického řešení (viz příložená tabulka, kdy „T“ je okamžik publikace tohoto návrhu zákona ve Sbírce zákonů). Nabytí účinnosti je proto v návrhu rozděleno. Některé změny provedené v zákoně o přestupcích a zákoně o Rejstříku trestů, které se přímo neváží na evidenci přestupků, nabudou účinnosti dříve.

Harmonogram

Datum splnění úkolu	Popis úkolu
T	Podpis smlouvy s dodavatelem
T + 2 měsíce	Vstupní analýza a studie proveditelnosti
T + 5 měsíců	Pořízení HW, licencí a rozšíření infrastruktury
T + 6 měsíců	Příprava aplikace Registr přestupků
T + 7 měsíců	Pilotní (ověřovací) provoz
T + 8 měsíců	Přechod do rutinního provozu

V Praze dne 19. června 2013

RNDr. Petr Nečas, v.r.
předseda vlády

Jan Kubice, v.r.
ministr vnitra

JUDr. Pavel Blažek Ph.D., v.r.
ministr spravedlnosti

Platné znění části zákonů s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

Část první

Platné znění příslušných částí zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 52/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 312/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 78/2002 Sb., zákona č. 216/2002 Sb., zákona č. 259/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 80/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 181/2006 Sb., zákona č. 213/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 215/2007 Sb., zákona č. 344/2007 Sb., zákona č. 386/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 484/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 150/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 366/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 237/2012 Sb., zákona č. 390/2012 Sb. a zákona č. 494/2012 Sb., **s vyznačením navrhovaných změn**

§ 8

(1) Podle tohoto zákona nebo jiného zákona se posuzuje přestupek, který byl spáchán na území České republiky.

(2) Podle tohoto zákona se posuzuje též přestupek proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. b) a-e) **a odst. 2** a přestupek proti majetku podle § 50, který spáchal v cizině státní občan České republiky anebo cizinec²⁾, který má trvalý pobyt na území České republiky, pokud takové jednání nebylo v cizině projednáno. Jiný přestupek spáchaný v cizině státním občanem České republiky anebo cizincem, který má trvalý pobyt na území České republiky, se posuzuje podle tohoto zákona nebo jiného zákona jen tehdy, jestliže jím uvedená osoba porušila povinnost, kterou má podle předpisů platných v České republice mimo území republiky, nebo jestliže to vyplývá z vyhlášených mezinárodních dohod, kterými je Česká republika vázána.

§ 10

(1) Podle zvláštních předpisů³⁾ se projedná jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustily

a) osoby podléhající vojenské kázeňské pravomoci, příslušníci bezpečnostních sborů,

b) osoby během **výkonu vazby**, výkonu trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence.

(2) Toto jednání se však projedná jako přestupek, pokud jeho pachatel přestal být osobou uvedenou v odstavci 1.

§ 12

(1) Při určení druhu sankce a její výměry se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, **k opakovanému spáchání přestupku (§ 91a)**, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

§ 13

(2) V blokovém řízení (§ 84) lze uložit pokutu do ~~4000 Kč~~**5000 Kč**, pokud tento zákon nebo jiný zákon nepřipouští uložit v takovém řízení pokutu vyšší, a v příkazním řízení (§ 87) do ~~4000 Kč~~**10 000 Kč**.

~~§ 17~~

~~(1) Omezující opatření spočívá v zákazu navštěvovat určená veřejně přístupná místa a místnosti, v nichž se podávají alkoholické nápoje nebo se konají veřejné tělovýchovné, sportovní nebo kulturní podniky. Lze je uložit pachateli přestupku na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi (§ 30), přestupku proti veřejnému pořádku (§ 47 a 48) a přestupku proti občanskému soužití (§ 49).~~

~~(2) Omezující opatření musí být přiměřené povaze a závažnosti spáchaného přestupku; lze je uložit jen spolu se sankcí a nejdéle na dobu jednoho roku.~~

§ 17

(1) Omezující opatření spočívá v zákazu navštěvovat určená veřejně přístupná místa nebo místa, kde se konají veřejné tělovýchovné, sportovní nebo kulturní podniky.

(2) Omezující opatření lze uložit pachateli přestupku

- a) na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi (§ 30),
- b) proti pořádku ve státní správě a proti pořádku v územní samosprávě (§ 46),
- c) proti veřejnému pořádku (§ 47 a 48),
- d) proti občanskému soužití (§ 49),
- e) proti majetku (§ 50) nebo
- f) stanoví-li tak jiný zákon.

(3) Omezující opatření musí být přiměřené povaze a závažnosti spáchaného přestupku a osobním poměrům pachatele; lze je uložit jen spolu se sankcí a nejdéle na dobu jednoho roku, a to za předpokladu, že existuje přímá souvislost mezi spáchaným přestupkem a omezujícím opatřením, které má být uloženo.

§ 20

Zánik odpovědnosti za přestupek

(1) Přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok; nelze jej též projednat, popřípadě uloženou sankci nebo její zbytek vykonat, vztahuje-li se na přestupek amnestie.

(2) Do běhu lhůty podle odstavce 1 se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení podle zvláštního právního předpisu^{3c)} **nebo soudní řízení správní²⁰⁾.**

(3) Běh lhůty podle odstavce 1 se přerušuje zahájením řízení o přestupku; zahájením řízení o přestupku začíná běh nové lhůty.

^{3c)} Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ **Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.**

§ 35

Přestupky na úseku zemědělství a myslivosti

- (1) Přestupku se dopustí ten, kdo
- a) neoprávněně vyrobí, doveze, uvede do oběhu nebo neoprávněně či nesprávně použije chemický nebo biologický přípravek na ochranu rostlin,
 - b) znečistí půdu nevhodným skladováním olejů a pohonných hmot, pesticidů, hnojiv, popřípadě jiných škodlivých látek,
 - c) nesplní opatření uložené podle zvláštních právních předpisů o ochraně zemědělského půdního fondu nebo o myslivosti,
 - d) poruší povinnost stanovenou k ochraně rostlin před zvláště nebezpečnými škůdci nebo chorobami,
 - e) neoprávněně provede změnu ~~kultury~~ **druhu** pozemku, který je součástí zemědělského půdního fondu, anebo neoprávněně odejme zemědělskou půdu ~~zemědělské výroby ze zemědělského půdního fondu~~ nebo neoprávněně provádí činnost poškozující zemědělskou výrobu na takové půdě,
 - f) neoprávněně loví zvěř.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do 15 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. b) až d) pokutu do 3000 Kč a, za přestupek podle odstavce 1 písm. e) pokutu do 5 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. f) pokutu do 8 000 Kč; zákaz činnosti do jednoho roku lze uložit za přestupek podle odstavce 1 písm. f).

Přestupky proti veřejnému pořádku

§ 47

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci,
- b) poruší noční klid,
- c) vzbudí veřejné pohoršení,
- d) znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství,
- e) úmyslně zničí, poškodí, znečistí nebo neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení,
- f) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání veřejných tělovýchovných, sportovních nebo kulturních podniků anebo v místech určených k rekreaci nebo turistice,
- g) jako návštěvník před zahájením organizovaného sportovního utkání, v jeho průběhu nebo při jeho zakončení má obličej zakrytý způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím jeho identifikaci,
- h) poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení,
- i) neoprávněně založí skládku nebo odkládá odpadky nebo odpady mimo vyhrazená místa.

—— (2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) až c) lze uložit pokutu do 5000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. d) pokutu do 20 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. e) a f) pokutu do 3000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. g) pokutu do 10 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. h) a i) pokutu do 50 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. b), c), d), f), g) a h) lze spolu s pokutou uložit zákaz pobytu.

—— (3) Dobou nočního klidu se rozumí doba od 22. do 6. hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou nebo rozhodnutím vydaným na základě obecně závazné vyhlášky stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou.

§ 49

Přestupky proti občanskému soužití

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch,
- b) jinému z nedbalosti ublíží na zdraví,
- c) úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obviněním z přestupku, schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním,
- d) omezuje nebo znemožňuje příslušníku národnostní menšiny výkon práv příslušníků národnostních menšin,
- e) působí jinému újmu pro jeho příslušnost k národnostní menšině nebo pro jeho etnický původ, pro jeho rasu, barvu pleti, pohlaví, sexuální orientaci, jazyk, víru nebo náboženství, pro jeho politické nebo jiné smýšlení, členství nebo činnost v politických stranách nebo

~~politických hnutí, odborových organizací nebo jiných sdružení, pro jeho sociální původ, majetek, rod, zdravotní stav anebo pro jeho stav manželský nebo rodinný.~~

~~(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do 5 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. b) až e) pokutu do 20 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. c) lze spolu s pokutou uložit zákaz pobytu.~~

~~§ 50~~

~~Přestupky proti majetku~~

~~(1) Přestupku se dopustí ten, kdo~~

- ~~a) úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem nebo zničením či poškozením věci z takového majetku, nebo se o takové jednání pokusí,~~
- ~~b) úmyslně neoprávněně užívá cizí majetek nebo si присвоjí cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby,~~
- ~~c) úmyslně ukryje nebo na sebe nebo jiného převede věc, která byla získána přestupkem spáchaným jinou osobou, nebo to, co bylo za takovou věc opatřeno.~~

~~(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 15 000 Kč nebo zákaz pobytu.~~

~~§ 47~~

~~Přestupky proti veřejnému pořádku~~

~~(1) Přestupku se dopustí ten, kdo~~

- ~~a) neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci,~~
- ~~b) maří vykazání provedené podle jiného právního předpisu nebo rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí a zdržet se vstupu do něj nebo povinnost zdržet se styku s ohroženou osobou a navazování kontaktů s ní,~~
- ~~c) poruší noční klid,~~
- ~~d) vzbudí veřejné pohoršení,~~
- ~~e) znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství,~~
- ~~f) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání veřejných tělovýchovných, sportovních nebo kulturních podniků anebo v místech určených k rekreaci nebo turistice,~~
- ~~g) jako návštěvník před zahájením organizovaného sportovního utkání, v jeho průběhu nebo při jeho zakončení má obličej zakrytý způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím jeho identifikaci,~~
- ~~h) poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení,~~
- ~~i) neoprávněně založí skládku nebo odkládá odpadky nebo odpady mimo vyhrazená místa.~~

(2) Přestupku se dále dopustí ten, kdo úmyslně zničí, poškodí, znečistí nebo neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) až d), f) a g) lze uložit pokutu do 10 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. e) pokutu do 20 000 Kč, za přestupek podle odstavce 2 pokutu do 3000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. h) a i) pokutu do 50 000 Kč.

(4) Je-li přestupek podle odstavce 1 spáchán opakovaně (§ 91a) po rozhodnutí o přestupku podle odstavce 1, uloží se pokuta do

a) 15 000 Kč, jde-li o přestupek podle písm. a) až d), f) a g),

b) 30 000 Kč, jde-li o přestupek podle písm. e),

c) 75 000 Kč, jde-li o přestupek podle písm. h) a i).

Za přestupek podle odstavce 1 písm. c) až h) lze spolu s pokutou uložit zákaz pobytu.

(5) Dobou nočního klidu se rozumí doba od 22. do 6. hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou nebo rozhodnutím vydaným na základě obecně závazné vyhlášky stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou.

§ 49

Přestupky proti občanskému soužití

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

a) jinému ublíží na cti tím, že ho urazí nebo vydá v posměch,

b) jinému z nedbalosti ublíží na zdraví.

(2) Přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití tím, že

a) jinému vyhrožuje újmou na zdraví,

b) jinému způsobí drobné ublížení na zdraví,

c) jiného nepravdivě obviní z přestupku,

d) se vůči jinému dopustí schválnosti, nebo

e) se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.

(3) Přestupku se dále dopustí ten, kdo

a) omezuje nebo znemožňuje příslušníku národnostní menšiny výkon práv příslušníků národnostních menšin,

b) způsobí jinému újmu pro jeho příslušnost k národnostní menšině nebo pro jeho etnický původ, pro jeho rasu, barvu pleti, pohlaví, sexuální orientaci, jazyk, víru nebo náboženství, pro jeho politické nebo jiné smýšlení, členství nebo činnost v politických stranách nebo politických hnutích, odborových organizacích nebo jiných sdruženích, pro jeho sociální původ, majetek, rod, zdravotní stav anebo pro jeho stav manželský nebo rodinný.

(4) Za přestupek podle odstavce 1 až 3 lze uložit pokutu do 20 000 Kč.

(5) Je-li přešupek podle odstavee 1 až 3 spááhán opakovaně (§ 91a) po rozhodnutí o přešupku podle odstavee 1 až 3, uloží se pokuta do 30 000 Kč. Za přešupek podle odstavee 2 lze spolu s pokutou uložit zákaz pobytu.

§ 50

Přešupky proti majetku

(1) Přešupku se dopustí ten, kdo úmyslně způsobí škodu na cizím majetku

- a) krádeží,**
- b) zpronevěrou,**
- c) podvodem,**
- d) zničením či poškozením.**

(2) Přešupku se dopustí ten, kdo úmyslně

- a) neoprávněně užívá cizí majetek,**
- b) přisvojí si cizí věc nálezem nebo jinak bez přivolení oprávněné osoby,**
- c) ukryje nebo na sebe nebo na jiného převede věc, která byla získána přešupkem spááhaným jinou osobou, nebo to, co za takovou věc bylo opatřeno.**

(3) Přešupku se dopustí i ten, kdo se o jednání uvedené v odstavci 1 pokusí.

(4) Za přešupek podle odstavee 1 až 3 lze uložit pokutu do 20 000 Kč.

(5) Je-li přešupek podle odstavee 1 až 3 spááhán opakovaně (§ 91a) po rozhodnutí o přešupku podle odstavee 1 až 3, uloží se pokuta do 30 000 Kč nebo zákaz pobytu.

§ 57

(1) Jestliže se pachatel dopustil více přešupků, které je příslušný projednat též orgán, projednávají se tyto přešupky ve společném řízení.

(2) Společné řízení se koná též proti všem pachatelům, jejichž přešupky spolu souvisejí a jsou projednávány týměž orgánem. K urychlení řízení nebo z jiného důležitého důvodu lze věc některého pachatele přešupku vyloučit ze společného řízení.

~~**(3) Jestliže se pachatel dopustil více přešupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle zákona o silničním provozu a je-li k jejich projednání příslušný též orgán, projednají se ve společném řízení přešupky spááhané nejvýše v období 3 měsíců od spááhaní prvního z nich.**~~

(3) Ve společném řízení podle odstavee 1 nelze projednat přešupky spááhané po zahájení řízení o jiném přešupku.

§ 58a

(1) Při výkonu působnosti na úseku projednávání přestupků využívají orgány uvedené v § 52 a obecní policie ze základního registru obyvatel tyto referenční údaje:

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu,
- d) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- e) datum, místo a okres úmrtí, jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(2) Při výkonu působnosti na úseku projednávání přestupků využívají orgány uvedené v § 52 a obecní policie z informačního systému evidence obyvatel tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví,
- d) místo a okres narození, v případě narození v cizině místo a stát,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, případně též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle zvláštního právního předpisu,
- h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místu trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- i) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka, nebylo-li mu přiděleno, datum, místo a okres jeho narození a u opatrovníka, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil,
- j) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce,
- k) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- l) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil,
- m) zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání.**

(3) Při výkonu působnosti na úseku projednávání přestupků využívají orgány uvedené v § 52 a obecní policie z informačního systému cizinců tyto údaje:

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum narození,
- c) rodné číslo,

- d) pohlaví,
- e) místo a stát, kde se cizinec narodil; v případě, že se cizinec narodil na území České republiky, místo a okres narození,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- g) druh a adresa místa pobytu na území České republiky,
- h) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
- i) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- j) jméno, popřípadě jména, příjmení otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce,
- k) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,
- l) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, popřípadě jako den, který nepřežil,
- m) zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání.**

(4) Z údajů podle odstavců 1 až 3 lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel nebo informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

§ 66

Odložení věci

- (1) Správní orgán, aniž řízení zahájí, věc odloží, jestliže osoba podezřelá z přestupku
- a) požívá výsad a imunit podle zákona nebo mezinárodního práva, nejde-li o osobu uvedenou v § 9 odst. 3,
 - b) v době spáchání přestupku nedovršila patnáctý rok svého věku nebo trpěla duševní poruchou, pro niž nemohla rozpoznat, že svým jednáním porušuje nebo ohrožuje zájem chráněný zákonem, nebo ovládat své jednání,
 - c) zemřela před zahájením řízení.

(2) Správní orgán může věc odložit, jestliže sankce, kterou lze za přestupek uložit, je bezvýznamná vedle trestu, který byl nebo bude podle očekávání uložen osobě podezřelé z přestupku za jiný čin v trestním řízení.

(3) Správní orgán věc dále odloží, jestliže

- a) došlé oznámení (§ 67 odst. 2) neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo postoupení věci podle § 71,
- b) o skutku se koná trestní stíhání nebo řízení u jiného příslušného správního orgánu,
- c) o skutku již bylo pravomocně rozhodnuto správním orgánem nebo orgánem činným v trestním řízení anebo v blokovém řízení,
- d) o skutku již bylo rozhodnuto v disciplinárním řízení a uložené opatření se považuje za

postačující,

e) odpovědnost za přestupek zanikla,

f) návrh na zahájení řízení o přestupku byl podán opožděně (§ 68 odst. 2),

g) f) nezjistí do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

~~(4) Rozhodnutí o odložení věci se nevydává. O odložení věci se vyrozumí pouze poškozený.~~

(4) Usnesení o odložení věci se pouze poznamená do spisu. O odložení věci se vyrozumí osoby dotčené jednáním osoby podezřelé z přestupku.

§ 68

~~(1) Přestupky podle § 49 odst. 1 písm. b) a d) a přestupky podle § 125c odst. 1 písm. h) zákona o silničním provozu a § 50 spáchané mezi blízkými osobami, jakož i přestupky podle § 49 odst. 1 písm. a) se projednávají jen na návrh postižené osoby, jejího zákonného zástupce nebo opatrovníka (dále jen "navrhovatel").~~

~~—(2) U přestupku, který lze projednat jen na návrh, lze návrh podat příslušnému správnímu orgánu nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o přestupku nebo o postoupení věci orgánem činným v trestním řízení. V návrhu musí být uvedeno, kdo je postiženou osobou, koho navrhovatel označuje za pachatele a kde, kdy a jakým způsobem měl být přestupek spáchán.~~

~~—(3) Vyjde-li v řízení o přestupku podle § 49 odst. 1 písm. b) a d) nebo přestupku podle § 50 zahájeném na návrh najevo, že skutek nebyl spáchán mezi osobami blízkými, pokračuje se v řízení z úřední povinnosti.~~

~~—(4) Osobou blízkou se rozumí příbuzný v pokolení přímém, osvojitel, osvojenec, sourozenec a manžel, partner¹⁶⁾; jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké jen tehdy, kdyby újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá právem pociťovala jako újmu vlastní.~~

§ 68

(1) Přestupky podle § 49 odst. 1 písm. b) a odst. 2, přestupky podle § 50 a přestupky podle § 125c odst. 1 písm. h) zákona o silničním provozu spáchané mezi osobami blízkými, jakož i přestupky podle § 49 odst. 1 písm. a) se projednávají jen na návrh postižené osoby, jejího zákonného zástupce nebo opatrovníka (dále jen „navrhovatel“).

(2) Přestupky podle § 49 odst. 1 písm. b) a odst. 2 spáchané mezi osobami blízkými lze projednat i bez návrhu, jestliže je postiženou osobou dítě mladší 15 let.

(3) U přestupku, který lze projednat jen na návrh, lze návrh podat příslušnému správnímu orgánu nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o přestupku nebo o postoupení věci orgánem činným v trestním řízení. V návrhu musí být uvedeno, kdo je postiženou osobou, koho navrhovatel označuje za pachatele a kde, kdy a jakým způsobem měl být přestupek spáchán.

(4) Vyjde-li v řízení o přestupku zahájeném na návrh podle odstavce 1 najevo, že skutek nebyl spáchán mezi osobami blízkými, pokračuje se v řízení z úřední povinnosti.

(5) Osobou blízkou se rozumí příbuzný v pokolení přímém, osvojitel, osvojenec, sourozenec a manžel, partner¹⁶⁾; jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké jen tehdy, kdyby újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá právem pociťovala jako újmu vlastní.

¹⁶⁾ Zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů.

§ 69

Orgány příslušné k projednávání přestupků proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1, přestupků proti občanskému soužití podle § 49 a přestupků proti majetku podle § 50, si po zahájení řízení o těchto přestupcích nebo před uložením blokové pokuty vyžádají opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“) týkající se obviněného z přestupku. Obdobně postupují orgány příslušné podle § 10 odst. 1 při projednávání jednání majícího znaky přestupku proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1, přestupku proti občanskému soužití podle § 49 nebo přestupku proti majetku podle § 50; to neplatí pro projednání jednání majícího znaky přestupku, jehož se dopustil příslušník zpravodajské služby.

§ 76

Zastavení řízení

(1) Správní orgán řízení o přestupku zastaví, jestliže se v něm zjistí, že

- a) skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není přestupkem,
- b) skutek nespáchal obviněný z přestupku,
- c) spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno,
- d) obviněný z přestupku požívá výsad imunity podle mezinárodního práva nebo zákona, nejde-li o osobu uvedenou v § 9 odst. 3,
- e) obviněný z přestupku v době spáchání přestupku nedovršil patnáctý rok svého věku nebo trpěl duševní poruchou, pro niž nemohl rozpoznat, že svým jednáním porušuje nebo ohrožuje zájem chráněný zákonem, nebo ovládat své jednání,
- f) odpovědnost za přestupek zanikla,
- g) o skutku již bylo pravomocně rozhodnuto správním orgánem nebo orgánem činným v trestním řízení,
- h) za přestupek byla uložena bloková pokuta,
- ch) o skutku již bylo rozhodnuto v disciplinárním řízení a rozhodnutí se považuje za postačující,
- i) obviněný z přestupku nebo navrhovatel zemřel,
- j) navrhovatel vzal svůj návrh na zahájení řízení zpět nebo se, ač řádně a včas předvolán, k

ústnímu jednání bez náležité omluvy nebo bez důležitého důvodu nedostavil,

k) v řízení o návrhu podle § 68 odst. 1 byl návrh podán opožděně, nebo osobou, která nebyla k podání návrhu oprávněna,

l) v řízení z moci úřední vyšlo najevo, že se jedná o přestupek, který lze projednat jen na návrh podle § 68 odst. 1, a návrh nebyl podán,

~~k m)~~ v řízení o přestupku urážky na cti došlo ke smíru.

~~l n)~~ věc byla postoupena podle § 71 po zahájení řízení.

(2) Správní orgán může řízení o přestupku zastavit, jestliže sankce, kterou lze za přestupek uložit, je bezvýznamná vedle trestu, který byl nebo bude podle očekávání uložen obviněnému z přestupku za jiný čin v trestním řízení.

~~(3) Odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení je přípustné pouze, bylo-li řízení zastaveno podle odstavce 1 písm. a), b), c) a j); v těchto případech se rozhodnutí o zastavení řízení účastníkům řízení oznamuje. V ostatních případech se rozhodnutí o zastavení řízení vyznačí ve spisu a účastníci řízení se o tom pouze vyrozumějí.~~

(3) Správní orgán zastaví řízení podle odstavce 1 písm. a), b), c), j) a k) rozhodnutím. V ostatních případech o zastavení řízení vydá usnesení, které se pouze poznamená do spisu.

§ 77

Výrok rozhodnutí

Výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, **formu zavinění**, druh a výměru sankce, popřípadě rozhodnutí o upuštění od uložení sankce (§ 11 odst. 3), o započtení doby do doby zákazu činnosti (§ 14 odst. 2), o uložení ochranného opatření (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 odst. 2) a o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

~~§ 80~~

~~Rozhodnutí o přestupku nelze doručit veřejnou vyhláškou.~~

§ 80

Doručuje-li se rozhodnutí o přestupku veřejnou vyhláškou, správní orgán vyvěsí na úřední desce oznámení o možnosti převzít písemné vyhotovení rozhodnutí.

§ 85a

(1) V pokutovém bloku se uvede

a) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné příjmení pachatele přestupku,

b) rodné číslo nebo datum narození, pokud pachatel přestupku nemá rodné číslo,

- c) místo a okres narození pachatele přestupku a u pachatele přestupku, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil,
- d) adresa místa trvalého pobytu pachatele přestupku, případně adresa místa pobytu cizince,
- e) státní občanství pachatele přestupku,
- f) doba, místo a popis jednání, které má znaky přestupku,
- g) právní kvalifikace přestupku včetně formy zavinění,
- h) výše uložené pokuty,
- i) označení orgánu podle § 84 odst. 4,
- j) jméno a příjmení nebo služební číslo nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby,
- k) podpis oprávněné úřední osoby a
- l) datum vydání pokutového bloku.

(2) Pachatel přestupku svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení potvrdí na pokutovém bloku podpisem.

§ 88

Postup při zápisu do evidence přestupků

(1) Údaje do evidence přestupků zapisuje správní orgán, který o přestupku rozhodoval v prvním stupni, prostřednictvím elektronického formuláře, jehož podobu zveřejní Rejstřík trestů způsobem umožňujícím dálkový přístup, nebo prostřednictvím elektronické aplikace přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup, kterou spravuje Rejstřík trestů.

(2) V případě, kdy o uložení blokové pokuty rozhodovala Policie České republiky, provádí zápis údajů do evidence přestupků ten orgán, který ji uložil; v případě, kdy o uložení blokové pokuty rozhodovala obecní policie, provádí zápis obec.

(3) V případě, že se jedná o pravomocné rozhodnutí uvedené v § 91 odst. 2, kterým byla vyslovena vina, údaje do evidence přestupků zapisuje orgán, který rozhodoval v prvním stupni.

(4) Správní orgán, který zapsal údaje do evidence přestupků, odpovídá za to, že jím zapsané údaje jsou v souladu s provedeným přestupkovým řízením, s pravomocným rozhodnutím o jeho změně a s rozhodnutím soudu, který rozhodl o správní žalobě proti rozhodnutí o přestupku.

(5) Zápis údajů do evidence přestupků se provede bez zbytečného odkladu, nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne, kdy se příslušný orgán o rozhodnutí dozvěděl. Záznam provede ke dni nabytí právní moci rozhodnutí nebo uložení blokové pokuty.

§ 88a

Námitkové řízení

(1) Domnívá-li se fyzická osoba, že údaje vedené v evidenci přestupků o její osobě

nejsou v souladu s provedeným řízením o přestupku anebo s rozhodnutím soudu, který rozhodl o žalobě proti rozhodnutí o přestupku, může podat u správního orgánu, který zápis provedl, námitku.

(2) Dojde-li správní orgán, který zápis do evidence přestupků provedl, k závěru, že námitka je oprávněná, údaje v evidenci přestupků bezodkladně opraví a osobu, která námitku podala, o tom vyrozumí; jinak námitku rozhodnutím zamítne. Vydání rozhodnutí může být prvním úkonem v řízení.

§ 91

(1) V evidenci přestupků se evidují pravomocná rozhodnutí o přestupcích na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi podle § 30, na úseku zemědělství a myslivosti podle § 35 odst. 1 písm. c) a f), na úseku obrany České republiky podle § 43, proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1, přestupcích proti občanskému soužití podle § 49 a přestupcích proti majetku podle § 50.

(2) V evidenci přestupků se evidují pravomocná rozhodnutí o jednání osob uvedených v § 10 odst. 1 majícím znaky přestupku proti alkoholismu a toxikomanii podle § 30, na úseku zemědělství a myslivosti podle § 35 odst. 1 písm. c) a f), na úseku obrany České republiky podle § 43, proti veřejnému pořádku podle § 47 odst. 1, přestupku proti občanskému soužití podle § 49 nebo přestupku proti majetku podle § 50.

(3) Jde-li o osobu, která je příslušníkem zpravodajských služeb České republiky, odstavce 1 a 2 se nepoužijí.

§ 91a

Přestupek je spáchán opakovaně, jestliže od nabytí právní moci rozhodnutí o jiném přestupku, z něhož byl obviněný uznán vinným, neuplynulo dvanáct měsíců.

Část druhá

Platné znění příslušných částí zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění zákona č. 126/2003 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 193/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 2

(1) Rejstřík trestů vede evidenci fyzických a právnických osob (dále jen „osoba“) pravomocně odsouzených soudy v trestním řízení a dále evidenci jiných významných skutečností pro trestní řízení, pokud tak stanoví tento nebo jiný zákon. Údaje z evidence slouží pro potřebu trestního, občanskoprávního nebo správního řízení a k prokazování bezúhonnosti. Pro účely vedení této evidence a vydávání opisů z evidence Rejstříku trestů (dále jen „opis“) a výpisů z evidence Rejstříku trestů (dále jen „výpis“) je Rejstřík trestů oprávněn ověřovat přesnost osobních údajů.

~~(2) Evidence Rejstříku trestů může být vedena s využitím výpočetní techniky.~~

(2) Rejstřík trestů vede evidenci fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku (dále jen „přestupek“), pokud tak stanoví zvláštní právní předpis (dále jen „evidence přestupků“). Pro účely vydávání opisu z evidence přestupků je Rejstřík trestů oprávněn ověřovat přesnost osobních údajů.

~~(3) Na vedení evidence Rejstříku trestů se vztahuje zvláštní předpis o ochraně osobních údajů v informačních systémech¹⁾.~~

(3) Rejstřík trestů se pro účely přístupu do informačních systémů veřejné správy považuje za orgán, který se spolupodílí na vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů.

(4) Se všemi písemnostmi vzniklými při činnosti Rejstříku trestů, včetně písemností došlých, se nakládá za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem^{1a)}.

(5) Údaje z evidence Rejstříku trestů o právnických osobách, které se uvádějí ve výpisu, jsou veřejně přístupné.

§ 10

(1) Pro potřeby trestního řízení se vydává opis orgánům činným v trestním řízení³⁾ a Ministerstvu spravedlnosti na jejich žádost. Ministerstvo spravedlnosti může vyžadovat opis týkající se osoby, ohledně níž provádí řízení o

- a) stížnosti pro porušení zákona,
- b) uplatnění rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii,
- c) žádosti o milost,
- d) upuštění od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku v případě, kdy odsouzený má být vydán do cizího státu nebo předán jinému členskému státu Evropské unie na základě evropského zatýkacího rozkazu,
- e) vydání do cizího státu, nebo

f) vyžádání z cizího státu.

Ministerstvo spravedlnosti může vyžadovat opis i při provádění jiných úkonů trestního řízení, pokud je k nim příslušné podle zvláštního zákona nebo vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Jedná-li Ministerstvo spravedlnosti ve věcech týkajících se činnosti Rejstříku trestů před soudem nebo zastupuje-li Českou republiku při vyřizování stížností na porušení Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a jejích Protokolů, týkajících se činnosti Rejstříku trestů, je oprávněno k tomuto účelu vyžadovat opis.

(2) Kancelář prezidenta republiky může vyžadovat opis týkající se osoby, ohledně níž se provádí řízení o

a) žádosti o milost,

b) jmenování nebo podání návrhu na jmenování do funkce prezidentem republiky.

(3) Jiným orgánům lze na jejich žádost vydat opis jen tehdy, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis. Na žádost cizozemských justičních orgánů vydá Rejstřík trestů opis, stanoví-li tak tento zákon nebo vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána.

(4) Na písemnou žádost se osobě umožní v sídle Rejstříku trestů nahlédnout do opisu, který se jí týká. Je-li žadatelem fyzická osoba, ověří se její totožnost. Je-li žadatelem právnická osoba, ověří se totožnost osoby, která jménem právnické osoby nebo za ni podává žádost, a její oprávnění jednat jménem právnické osoby nebo za ni.

~~(5) V opise se uvádějí všechny údaje o každém odsouzení fyzické osoby nebo o zániku účinků odsouzení právnické osoby, které se opis týká, a všechny údaje o průběhu výkonu trestů a ochranných opatření i o zahlázení odsouzení, včetně údajů o cizozemských odsouzeních, na která se hledí jako na odsouzení soudy České republiky. V opise se uvádějí všechny údaje o každém odsouzení osoby, které se opis týká, a všechny údaje o průběhu výkonu trestů a ochranných opatření i o zahlázení odsouzení fyzické osoby nebo o zániku účinků odsouzení právnické osoby, včetně údajů o cizozemských odsouzeních, na která se hledí jako na odsouzení soudy České republiky. V opise se uvádějí i údaje z evidence podmíněného zastavení trestního stíhání, podmíněného odložení návrhu na potrestání a jiné významné skutečnosti pro trestní řízení, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis^{2b)}.~~

(6) Ve zvláštní části opisu se uvádějí údaje zaznamenané do evidence Rejstříku trestů podle § 4a s výjimkou biometrických údajů. Je-li vydáván opis pro jiné účely než pro trestní řízení, neuvádějí se ve zvláštní části opisu údaje zaznamenané do evidence Rejstříku trestů podle § 4a, jejichž předání pro tyto účely odsuzující členský stát Evropské unie vyloučil. U údajů o odsouzení soudem jiného členského státu Evropské unie zaznamenaného do evidence Rejstříku trestů podle § 4a se ve zvláštní části opisu vyznačí, zda se na toto odsouzení hledí jako na odsouzení soudem České republiky na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu nebo v důsledku uznání rozhodnutí²⁾ jiného členského státu Evropské unie vydaného pro čin trestný i podle práva České republiky; u takového odsouzení se rovněž vyznačí, zda došlo k jeho zahlázení podle zvláštního právního předpisu.

§ 11

(1) Na písemnou žádost fyzické osoby, jejíž totožnost byla ověřena, se vydá výpis týkající se této osoby. Výpis se vydá na základě úředně ověřené plné moci i zmocnění této osoby nebo v rámci poskytování právní pomoci této osobě advokátovi. Výpis týkající se právnické osoby se vydá kterékoli osobě na její písemnou žádost.

(2) Správnost údajů uvedených v písemné žádosti o výpis a totožnost osoby žádající o výpis týkající se fyzické osoby bezplatně ověřují

- a) obecní úřad, městský úřad, v hlavním městě Praze úřad městské části, v územně členěných statutárních městech úřad městského obvodu nebo úřad městské části, magistráty statutárních měst, které se nečlení na městské obvody nebo městské části, a pro území vojenských újezdů újezdní úřad, který je matričním úřadem podle zvláštního právního předpisu⁴⁾,
- b) zastupitelské úřady České republiky v zahraničí, nebo
- c) pověřeni pracovníci Rejstříku trestů.

(3) Orgány uvedené v odstavci 2 písm. a) a b) po ověření správnosti údajů žádost žadateli nevracejí, ale zasílají ji Rejstříku trestů.

§ 11a

(1) Je-li písemná žádost o výpis podle § 11 odst. 1 podána u kontaktního místa veřejné správy^{4a)} ten, kdo žádost podal, obdrží výpis na počkání, pokud výslovně nepožádá o vyřízení žádosti postupem podle § 11 nebo není-li dále stanoveno jinak.

(2) Kontaktní místo veřejné správy^{4a)} po přijetí žádosti o výpis ověří kromě skutečností uvedených v § 11 odst. 2 také správnost údajů uvedených v úředně ověřené plné moci, podává-li žádost zmocněnec nebo advokát dotčené osoby, a skutečnost, že byl zaplacen poplatek za přijetí žádosti o výpis uvedený v § 14. **Nelze-li údaj uvedený v žádosti o výpis ověřit průkazem totožnosti nebo s využitím základního registru obyvatel, kontaktní místo připustí jeho potvrzení čestným prohlášením.**

(3) Po ověření skutečností uvedených v odstavci 2 zašle pověřený orgán Rejstříku trestů žádost o výpis v elektronické podobě, podepsanou uznávaným elektronickým podpisem nebo uznávanou elektronickou značkou podle zvláštního právního předpisu⁵⁾. Stejným způsobem mu zašle Rejstřík trestů výpis podepsaný uznávaným elektronickým podpisem⁵⁾ neprodleně po doručení žádosti; to neplatí, je-li zapotřebí pro účely vydání výpisu dále prověřit totožnost osoby žádající o výpis týkající se fyzické osoby, zejména porovnáním údajů v žádosti o výpis s údaji vedenými v základním registru obyvatel, nebo nemůže-li Rejstřík trestů neprodleně po doručení žádosti vyhotovit přílohu výpisu podle § 13 odst. 2 nebo 3. O takové skutečnosti Rejstřík trestů neprodleně vyrozumí kontaktní místo veřejné správy^{4a)}, které mu žádost zaslalo, a uvede předpokládaný termín vydání výpisu.

(4) Kontaktní místo veřejné správy^{4a)} vydá výpis v listinné podobě tomu, kdo podal žádost o výpis, neprodleně po jeho obdržení od Rejstříku trestů. Je-li pro účely vydání výpisu zapotřebí prověřit totožnost osoby žádající o výpis týkající se fyzické osoby podle odstavce 3 nebo nelze-li neprodleně vyhotovit přílohu výpisu podle § 13 odst. 2 nebo 3, pověřený orgán tuto skutečnost sdělí tomu, kdo podal žádost o výpis, a v návaznosti na předpokládaný termín vydání výpisu mu oznámí, kdy si lze u něj výpis vyzvednout.

§ 15a

(1) V případech, kdy byly z evidence Rejstříku trestů poskytnuty údaje nezbytné pro zajišťování

- a) bezpečnosti státu,
- b) obrany,
- c) veřejné bezpečnosti,
- d) předcházení, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů,

e) významného hospodářského nebo finančního zájmu České republiky nebo Evropské unie včetně měnové, rozpočtové a daňové oblasti, nebo
f) ochrany subjektů údajů nebo práv a svobod druhých,
a orgán, kterému byly tyto údaje poskytnuty, písemně prohlásí, že zpřístupnění záznamu o poskytnutí údajů ohrožuje zajištění některého účelu uvedeného v písmenech a) až f), nelze po dobu trvání tohoto ohrožení zpřístupnit informace o zpracování osobních údajů fyzické osoby podle zvláštního právního předpisu, s výjimkou zpřístupnění tohoto záznamu orgánu činnému v trestním řízení, jde-li o trestný čin související s účelem poskytnutí údajů, nebo orgánu vykonávajícímu dozor nad zpracováním osobních údajů podle zvláštního právního předpisu; Rejstřík trestů má k tomuto záznamu o poskytnutí údajů přístup pouze v rozsahu nezbytně nutném pro účely výkonu činnosti správce informačního systému podle zvláštního právního předpisu.

(2) Orgán, kterému mají být údaje z evidence Rejstříku trestů poskytnuty podle odstavce 1, je povinen oznámit Rejstříku trestů údaje umožňující jeho identifikaci a identifikaci fyzické osoby požadující poskytnutí údajů jeho jménem a dále bezodkladně oznámit, že pominulo ohrožení zajištění účelu uvedeného v odstavci 1 písm. a) až f).

(3) Na žádost Policie České republiky nebo Ministerstva vnitra vydá Rejstřík trestů za účelem poskytnutí evidenční ochrany informace o vydání výpisu nebo opisu a o nahlédnutí do opisu z evidence Rejstříku trestů, včetně informace, na čí žádost se tak stalo. Informace podle věty první a žádosti o jejich vydání se předávají v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

~~§ 16~~

~~K podávání žádostí o opis nebo výpis, k vydávání výpisu a opisu a k předávání údajů mezi soudy, státními zastupitelstvími a Rejstříkem trestů slouží tiskopisy, jejichž vydávání zajišťuje Ministerstvo spravedlnosti.~~

§ 16

Žádosti o opis nebo výpis se podávají na formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis, nebo prostřednictvím elektronické aplikace přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup. Podobu formuláře zveřejní Rejstřík trestů způsobem umožňujícím dálkový přístup.

ČÁST ČTVRTÁ EVIDENCE PŘESTUPKŮ

§ 16i

(1) V evidenci přestupků se evidují údaje o pravomocných rozhodnutích o přestupku, kterými byla vyslovena vina, o nichž tak stanoví zvláštní právní předpis.

(2) Evidence přestupků obsahuje

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení pachatele přestupku a místo a stát jeho narození,
- b) rodné číslo pachatele přestupku nebo datum jeho narození, pokud pachatel nemá rodné číslo,
- c) státní občanství pachatele přestupku,
- d) právní kvalifikaci přestupku, včetně formy zavinění,

- e) druh a výměru sankce, popřípadě ochranného opatření, bylo-li uloženo,
- f) údaje o výkonu sankce zákazu činnosti, pokud byla uložena,
- g) označení a sídlo správního orgánu, který projednal přestupek v prvním stupni a v odvolacím řízení,
- h) číslo jednací rozhodnutí o přestupku v prvním stupni a v odvolacím řízení, datum jeho vydání a nabytí právní moci,
- i) označení a sídlo orgánu a jméno a příjmení nebo služební nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby, která projednala přestupek v blokovém řízení, datum uložení blokové pokuty, evidenční číslo pokutového bloku nebo bloku na pokutu na místě nezaplacenou,
- j) označení a sídlo správního orgánu, který pravomocně rozhodl v přezkumném řízení o rozhodnutí o přestupku, pokud došlo ke změně údajů podle písmene d) nebo e), a číslo jednací tohoto rozhodnutí, datum jeho vydání a nabytí právní moci,
- k) označení a sídlo správního orgánu, který na základě obnovy řízení o přestupku pravomocně rozhodl v novém řízení, pokud v novém řízení došlo ke změně údajů podle písmene d) nebo e), a číslo jednací tohoto rozhodnutí, datum jeho vydání a nabytí právní moci,
- l) označení a sídlo orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby, která zápis do evidence přestupků provedla.

(3) V evidenci přestupků se dále vedou údaje o

- a) datu zápisu pravomocného rozhodnutí o přestupku a jeho změnách, a
- b) datu a času vydání opisu z evidence přestupků a o jeho obsahu, o datu a času umožnění nahlédnout do opisu z evidence přestupků, a údaj o tom, na čí žádost se tak stalo.

§ 16j

Opis z evidence přestupků

(1) Rejstřík trestů vydá opis z evidence přestupků na základě žádosti pouze

- a) správnímu orgánu oprávněnému projednat přestupek a orgánu oprávněnému projednat jednání, které má znaky přestupku podle § 10 odst. 1 zákona o přestupcích, pro účely jejich projednání,
- b) úřední osobě oprávněné k projednávání přestupků v blokovém řízení, a to pro potřeby projednávání přestupků,
- c) orgánu činnému v trestním řízení,
- d) národnímu členovi Eurojustu pro účely plnění úkolů v Eurojustu,
- e) soudu,
- f) státnímu zastupitelství,
- g) Ministerstvu spravedlnosti
 - 1. pro účely řízení o stížnosti pro porušení zákona a o žádosti o milost,
 - 2. pro provádění jiných úkonů trestního řízení, pokud je k nim příslušné podle zákona upravujícího mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních nebo podle vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána,
 - 3. jedná-li ve věcech týkajících se činnosti Rejstříku trestů před soudem nebo zastupuje-li Českou republiku při vyřizování stížností na porušení Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a jejích Protokolů, týkajících se činnosti Rejstříku trestů,
- h) Kanceláři prezidenta republiky pro účely
 - 1. řízení o žádosti o milost,

2. jmenování nebo podání návrhu na jmenování do funkce prezidentem republiky,
i) jinému orgánu, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis.

(2) Žádost o opis z evidence přestupků se podává na elektronickém formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis, nebo prostřednictvím elektronické aplikace. Elektronický formulář zveřejní Rejstřík trestů způsobem umožňujícím dálkový přístup. Opisy z evidence přestupků a žádosti o ně se předávají v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem nebo označené uznávanou elektronickou značkou, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. Není-li tento způsob předávání možný, předávají se opisy z evidence přestupků a žádosti o ně jiným způsobem umožňujícím ověřit jejich pravost. Opis z evidence přestupků vydá Rejstřík trestů bez zbytečného odkladu.

(3) V opise z evidence přestupků se uvádějí údaje o všech pravomocných rozhodnutích o přestupku podle § 16i odst. 2, jimiž byla vyslovena vina osoby, které se opis týká.

(4) Na písemnou žádost osoby, jejíž totožnost byla ověřena, se jí umožní nahlédnout do opisu z evidence přestupků týkajícího se této osoby. Za nahlédnutí do opisu z evidence přestupků se platí poplatek podle zvláštního právního předpisu. Na postup při nahlédnutí do opisu z evidence přestupků se § 16a odst. 1 a 2 písm. b) užije obdobně.

(5) Na omezení práva na informace o zpracování osobních údajů fyzické osoby podle zvláštního předpisu o ochraně osobních údajů se § 15a odst. 1 a 2 užije přiměřeně.

(6) Na žádost Policie České republiky nebo Ministerstva vnitra vydá Rejstřík trestů za účelem poskytnutí evidenční ochrany informace o vydání opisu z evidence přestupků a o nahlédnutí do opisu z evidence přestupků, včetně informace, na čí žádost se tak stalo. Informace podle věty první a žádosti o jejich vydání se předávají v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(7) Opis z evidence přestupků je veřejnou listinou.

§ 16k

(1) Údaje obsažené v evidenci přestupků se vyřazují z evidence po uplynutí 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku. Údaje o pravomocném rozhodnutí o přestupku se z evidence přestupků vyřadí též, je-li toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím správního orgánu nebo soudu.

(2) Údaje vyřazené podle odstavce 1 a údaje o zrušených pravomocných rozhodnutích o přestupku se ukládají v úschovně dokumentace. Údaje podle věty první se poskytnou za účelem dokazování v případě sporu na písemnou žádost osobě, které se týkají, soudu a Ministerstvu spravedlnosti. Jinému orgánu se tyto údaje poskytnou, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis.

(3) V úschovně dokumentace se provede záznam o datu a času poskytnutí údajů uvedených v odstavci 2 a dále se uvede, na čí žádost se tak stalo.

(4) Údaje o osobách uložené v úschovně dokumentace podle odstavce 2 se uchovávají 10 let od jejich uložení.

ČÁST ČTVRTÁ

ČÁST PÁTÁ

§ 17a

Ministerstvo spravedlnosti vydá vyhlášku k provedení § 16 a § 16j odst. 2.

Část třetí

Platné znění příslušných částí zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 149/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb. (část), zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb., zákona č. 274/2012 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 428/2012 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb. a zákona č. 503/2012 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

Položka 2

- a) Nahlédnutí do matriční knihy nebo sbírky listin Kč 20
za každou matriční událost
- b) Nahlédnutí do živnostenského nebo leteckého rejstříku Kč 20
každý subjekt, do jehož zápisu se nahlíží
- c) Nahlédnutí do opisu z evidence Rejstříku trestů **nebo do opisu z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů** Kč 20

d) Ohlášení změny místa trvalého pobytu

Kč 50

za osoby uvedené na jednom
přihlašovacím lístku

Osvobození

1. Od poplatku podle písmene a) této položky jsou osvobozeny církve, jde-li o matriky vedené těmito církvemi do 31. prosince 1949.
2. Od poplatku podle písmene d) jsou osvobozeny osoby mladší 15 let.

Předmětem poplatku není

Nahlédnutí do archiválií, kterými jsou i matriky uložené ve státních archivech a v archivech měst.

Část čtvrtá

Platné znění příslušných částí zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 542/1991 Sb., zákona č. 169/1993 Sb., zákona č. 128/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 315/2001 Sb., zákona č. 206/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 226/2003 Sb., zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 3/2005 Sb., zákona č. 386/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 313/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 376/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 184/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 18/2012 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 44

Přestupky

- (1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
- a) provádí hornickou činnost nebo činnost prováděnou hornickým způsobem bez oprávnění podle § 5 odst. 2,
 - b) nedbá nebo zneužije výstražného znamení, výstražné nebo informativní tabule nebo výstražného signálu při provádění trhacích nebo ohňostrojných prací anebo je úmyslně zničí, poškodí nebo neoprávněně odstraní,
 - c) neoprávněně získá, přechovává nebo použije výbušninu anebo jinak neoprávněně nakládá s výbušninami,
 - d) neoprávněně vyrábí nebo zpracovává výbušniny anebo provádí výzkum, vývoj nebo pokusnou výrobu výbušnin anebo sobě nebo jinému opatřuje prostředky k výrobě, výzkumu nebo vývoji výbušnin,
 - e) v rozporu s § 22 odst. 10 neoznámí bezodkladně odcizení, ztrátu nebo nález výbušniny anebo porušení nákladu či přepravního obalu výbušniny Policii České republiky nebo organizaci, jde-li o výbušninu, s kterou organizace nakládá, nebo
 - f) poruší požadavek k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci nebo bezpečnosti provozu při nakládání s výbušninami stanovený prováděcím právním předpisem vydaným na základě § 23 odst. 6, anebo uvede výbušninu na trh v rozporu s § 24.

(2) Fyzická osoba se jako osoba určená organizací k výkonu hornické činnosti nebo činnosti prováděné hornickým způsobem dopustí přestupku tím, že poruší požadavek k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu včetně bezpečnosti používaných technických zařízení a požární ochrany v podzemí stanovený podle § 6 odst. 6, s nímž ho organizace seznámila, anebo jako báňský projektant poruší některou z povinností podle § 5b odst. 2.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b) nebo e) nebo odstavce 2,
- b) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), d) nebo f).

(4) V blokovém řízení lze za přestupek uložit pokutu až do výše 3 000 Kč.

(5) Přestupky podle odstavce 1 písmene c) až f) se zapisují do evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které

má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“); pro zápis do evidence přestupků se obdobně použije § 88 zákona o přestupcích.

Část pátá

Platné znění příslušných částí zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 153/1995 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 4b

Spolehlivost

(1) Spolehlivým pro účely tohoto zákona není ten, kdo byl v posledních 3 letech opakovaně pravomocně uznán vinným z přestupku **nebo jednání, které má znaky přestupku**²¹⁾

- a) na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi,
- b) na úseku obrany České republiky,
- c) proti veřejnému pořádku,
- d) proti občanskému soužití,
- e) proti majetku,
- f) na úseku zemědělství, myslivosti a rybářství spáchaný tím, že úmyslně neoprávněně zasáhl do výkonu práva myslivosti nebo do výkonu rybářského práva anebo úmyslně lovil zvěř nebo chytil ryby v době hájení, nebo
- g) podle zákona o zbraních⁷⁾,

jestliže jeho jednání, kterým spáchal přestupek, je v rozporu s posláním strážníka podle tohoto zákona.

(2) Podmínka opakovaného uznání vinným z přestupku podle odstavce 1 je splněna, jestliže rozhodnutí o odpovědnosti za některý z přestupků uvedených v odstavci 1 nabude právní moci před uplynutím 3 let ode dne, kdy nabylo právní moci jiné rozhodnutí o odpovědnosti za některý z těchto přestupků spáchaných tímž pachatelem.

(3) Spolehlivým pro účely tohoto zákona není dále ten, u něhož zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že založil, podporuje, propaguje nebo veřejně sympatizuje s hnutím, které směřuje k potlačování práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, náboženskou anebo rasovou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob.

(4) Spolehlivost prokazuje uchazeč o zaměstnání strážníka čestným prohlášením, které nesmí být starší 3 měsíců. **Obec je v případě důvodné pochybnosti o spolehlivosti uchazeče o zaměstnání strážníka oprávněna ověřit pravdivost podle tohoto čestného prohlášení v příslušném informačním systému veřejné správy nebo jiné evidenci, ve kterých jsou vedeny údaje o spáchaných přestupcích podle odstavce 1²²⁾; za tímto účelem je obec oprávněna vyžádat si též opis z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů.**

(5) Za účelem posouzení spolehlivosti podle odstavce 3 je obec oprávněna požádat Policii České republiky (dále jen „policie“) o předání informací o uchazeči o zaměstnání strážníka, čekateli nebo strážníkovi. Obec tyto informace uchovává po dobu 3 let od jejich předání; tyto informace nelze dále předat nebo zpřístupnit.

(6) Čekatel nebo strážník je povinen osobě, která jménem obce jedná v pracovněprávních vztazích (§ 4 odst. 2), do 15 dnů písemně oznámit skutečnost, že byl pravomocně uznán vinným ze spáchání přestupku uvedeného v odstavci 1.

(7) K oznámení podle odstavce 5 odstavce 6 se připojí kopie rozhodnutí o přestupku.

⁷⁾ Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ **§ 10 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. ve znění pozdějších předpisů.**

²²⁾ **Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.**

§ 11a

(1) Obecní policie je v rozsahu nezbytném k plnění svých úkolů podle tohoto nebo zvláštního zákona oprávněna vyžadovat poskytnutí údajů z informačních systémů

a) policie o

1. hledaných a pohřešovaných osobách a věcech,
2. odcizených motorových vozidlech a odcizených registračních značkách motorových vozidel,
3. totožnosti osob, které byly předvedeny na policii podle § 13 odst. 1 až 3 nebo omezeny na osobní svobodě podle § 76 odst. 2 trestního řádu,
4. totožnosti cizinců,

b) obecních úřadů obcí s rozšířenou působností o

1. totožnosti provozovatele motorového nebo přípojného vozidla, kterým byl na území obce spáchán přestupek,
2. řidiči, který je podezřelý ze spáchání přestupku na území obce,
3. osobě mladší 18 let, které se poskytuje sociálně-právní ochrana dětí podle zvláštního právního předpisu^{8a)},
4. totožnosti občana obce, kde obecní policie plní úkoly podle tohoto nebo zvláštního zákona,

c) obecních úřadů o

1. psech přihlášených podle zvláštního právního předpisu u správce místního poplatku ze psa, o jejich držitelích a o uhrazení místních poplatků ze psa v rozsahu nezbytném k provádění kontroly dodržování obecně závazné vyhlášky obce o místním poplatku ze

psů,

2. povoleních ke zvláštnímu užívání pozemních komunikací na území obce,

3. povoleních ke zvláštnímu užívání veřejného prostranství v obci v rozsahu nezbytném k provádění kontroly dodržování obecně závazné vyhlášky obce o místním poplatku za užívání veřejného prostranství,

d) ministerstva o číslech, popřípadě sériích ztracených, odcizených, zničených nebo neplatných občanských průkazů a datu ohlášení jejich ztráty, odcizení nebo zničení,

e) ministerstva nebo policie:

1. základního registru obyvatel,

2. agendového informačního systému evidence obyvatel,

3. agendového informačního systému cizinců,

4. registru rodných čísel o fyzických osobách, kterým bylo přiděleno rodné číslo, avšak nejsou vedeny v informačních systémech uvedených v bodech 2 a 3,

f) orgánů veřejné moci o spáchaných přestupcích.

(2) Při plnění svých úkolů může obecní policie využívat ze základního registru obyvatel tyto referenční údaje:

a) příjmení,

b) jméno, popřípadě jména,

c) adresa místa pobytu, případně též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle zvláštního právního předpisu,

d) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Při plnění svých úkolů může obecní policie využívat z informačního systému evidence obyvatel tyto údaje:

a) jméno, popřípadě jména, příjmení,

b) datum narození,

c) místo a okres narození, v případě narození v cizině místo a stát,

d) rodné číslo,

e) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

f) adresa místa trvalého pobytu, případně též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle zvláštního právního předpisu,

g) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo opatrovníka, nebylo-li mu přiděleno, datum, místo a okres jeho narození a u opatrovníka, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil,

h) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce,

i) zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání.

~~Dožádaný orgán poskytne dále údaj o zákazu pobytu, místu a době jeho trvání.~~

(4) Při plnění svých úkolů může obecní policie mimo údajů obsažených v základním registru obyvatel vyžadovat z informačního systému cizinců tyto údaje:

- a) číslo a platnost oprávnění k pobytu,
- b) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu na území České republiky,
- c) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- d) správní nebo soudní vyhoštění a doba, po kterou není cizinci umožněn vstup na území České republiky,

e) zákaz pobytu, místo zákazu pobytu a doba jeho trvání.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel nebo informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke ztotožnění osoby a v rozsahu splnění daného úkolu. Jestliže vyžadované údaje mají povahu osobních údajů, dožádaný orgán je poskytne pouze v rozsahu nezbytně nutném ke ztotožnění osoby podle § 12 odst. 1. Dokumentace každého použití údajů podle odstavců 2 až 4 se uchovává po dobu 1 roku.

(7) Dožádaný orgán, který požadované údaje ve svém informačním systému vede, je povinen je obecní policii poskytnout, pokud mu v tom nebrání plnění nebo dodržování povinností podle zvláštních předpisů. V případě, že na straně obecní policie a dožádaných orgánů podle odstavce 1 jsou splněny technické a bezpečnostní podmínky, lze v případě, že dožádaný orgán je zároveň správcem informačního systému, údaje poskytnout způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

Část šestá

Platné znění příslušných částí zákona o zpravodajských službách České republiky, ve znění zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 290/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 80/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 250/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb. a zákona č. 254/2012 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 11

Poskytování informací zpravodajským službám

(1) V rámci své působnosti mohou zpravodajské služby žádat od orgánů veřejné správy nezbytnou pomoc a informace uchovávané těmito orgány v souvislosti s plněním úkolů státní správy.

(2) Zpravodajské službě poskytuje příslušný správní úřad údaje vedené v základním registru obyvatel^{13a)}, základním registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci^{3a)}, základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí^{3a)}, v základním registru agend orgánů veřejné moci a některých práv a povinností^{3a)}, agendovém informačním systému obyvatel^{3b)}, registru rodných čísel^{3b)}, informačním systému cizinců^{3c)}, agendovém informačním systému evidence občanských průkazů^{3d)}, agendovém informačním systému evidence cestovních dokladů^{3e)}, agendovém informačním systému evidence diplomatických a služebních pasů^{3e)}, registru silničních vozidel^{3f)}, centrálním registru silničních vozidel^{3f)}, registru historických a sportovních vozidel^{3f)}, evidenci údajů o mýtném^{3g)}, registru řidičů^{3h)} a v centrálním registru řidičů^{3h)}, a to způsobem umožňujícím nepřetržitý, a je-li to technicky možné, i dálkový přístup.

~~(3) Rejstřík trestů vydá zpravodajské službě na její žádost opis nebo výpis z evidence Rejstříku trestů, informace o vydání výpisu nebo opisu z evidence Rejstříku trestů a o nahlédnutí do opisu z evidence Rejstříku trestů, včetně informace, na čí žádost se tak stalo. Žádost o vydání opisu nebo výpisu z evidence Rejstříku trestů nebo informací podle věty první a opis nebo výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v listinné podobě nebo v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup; jiné informace, než je opis nebo výpis z evidence Rejstříku trestů, předá Rejstřík trestů v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.~~

(3) Rejstřík trestů vydá zpravodajské službě na její žádost opis nebo výpis z evidence Rejstříku trestů a opis z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“), informace o vydání výpisu nebo opisu z evidence Rejstříku trestů nebo opisu z evidence přestupků a o nahlédnutí do opisu z evidence Rejstříku trestů nebo z evidence přestupků, včetně informace, na čí žádost se tak stalo. Žádost o vydání opisu nebo výpisu z evidence Rejstříku trestů nebo opisu z evidence přestupků nebo informace podle věty první a opis nebo výpis z evidence Rejstříku trestů nebo opis z evidence přestupků se předávají v listinné podobě nebo v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup; jiné informace, než je opis nebo výpis z evidence Rejstříku trestů nebo opis z evidence přestupků, předá Rejstřík trestů v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Poskytnutí údajů je zpravodajská služba oprávněna požadovat v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu ve své působnosti nebo pro provádění opatření k evidenční

ochraně údajů vedených v registrech, informačních systémech a evidencích uvedených v odstavcích 2 a 3.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

Část sedmá

Platné znění příslušných částí zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 47/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 222/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 170a

(6) Podmínku spolehlivosti nesplňuje ten, kdo byl v posledních 3 letech opakovaně pravomocně uznán vinným z přestupku **nebo jednání, které má znaky přestupku**⁴⁷⁾

⁴⁷⁾ § 10 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

- a) na úseku státní správy spáchaného tím, že úmyslně uvedl nesprávný nebo neúplný údaj správnímu orgánu anebo mu požadovaný údaj zatajil, ač měl povinnost takový údaj uvést, úmyslně uvedl nesprávný nebo neúplný údaj správnímu orgánu anebo mu požadovaný údaj zatajil za účelem získání neoprávněné výhody, úmyslně podal nepravdivou nebo neúplnou svědeckou výpověď ve správním řízení, úmyslně uvedl nepravdivý údaj v čestném prohlášení u správního orgánu nebo úmyslně neoprávněně vystupoval jako úřední osoba,
- b) proti veřejnému pořádku,
- c) proti občanskému soužití,
- d) proti majetku,
- e) podle zákona upravujícího zabezpečování státní politiky zaměstnanosti⁴⁴⁾ spáchaného tím, že zprostředkoval zaměstnání bez povolení nebo umožnil výkon nelegální práce, nebo
- f) podle tohoto zákona.

(7) Spolehlivost se prokazuje opisem z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“); ministerstvo je oprávněno vyžádat si opis z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby. Žádost o vydání opisu z evidence přestupků a opis z evidence přestupků se předávají v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Část osmá

Platné znění příslušných částí zákona č. 257/2000 Sb., o Probační a mediační službě a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí (zákon o Probační a mediační službě), ve znění zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 181/2011 Sb. a zákona č. 357/2011 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 5

Součinnost Probační a mediační služby se státními orgány a dalšími institucemi

(1) Probační a mediační služba postupuje, je-li to účelné, v součinnosti s orgány sociálního zabezpečení, školami a školskými zařízeními, poskytovateli zdravotních služeb, s registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi, zájmovými sdruženími občanů, nadacemi a dalšími institucemi sledujícími humanitární cíle a v případě potřeby tuto součinnost koordinuje z hlediska využití probace a mediace v trestním řízení.

(2) Probační a mediační služba při výkonu své působnosti úzce spolupracuje s orgány, kterým přísluší podle zvláštního zákona výkon sociálně-právní ochrany dětí a poskytování dávek pomoci v hmotné nouzi občanům společensky nepřízpůsobeným.

(3) V souvislosti s výkonem probace a mediace jsou zaměstnanci Probační a mediační služby oprávněni obracet se na státní orgány a právnické i fyzické osoby s dožádáním o sdělení potřebných údajů a tyto jsou povinny, pokud tomu nebrání zvláštní zákon nebo oprávnění v něm uvedené²⁾, požadované údaje bez zbytečného odkladu sdělit. V souvislosti s výkonem probace a mediace je dále Probační a mediační služba oprávněna vyžádat si opis z evidence Rejstříku trestů **a opis z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“)** podle zvláštního právního předpisu; žádost o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a ~~opis z evidence Rejstříku trestů z evidence přestupků a opis z evidence Rejstříku trestů a z evidence přestupků~~ se předávají v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Odmítne-li státní orgán, právnická nebo fyzická osoba bezdůvodně vyhovět dožádání podle odstavce 3, předloží zaměstnanec Probační a mediační služby věc předsedovi senátu nebo samosoudci a v přípravném řízení státnímu zástupci k dalšímu opatření.

(5) Je-li vedeno trestní řízení proti obviněnému ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody anebo je-li ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody spolupachatel anebo poškozený, postupuje Probační a mediační služba při výkonu své působnosti v součinnosti s Vězeňskou službou a justiční stráží České republiky. Jestliže je to třeba v souvislosti se zjištěním a projednáním jeho stanoviska k trestní věci nebo s přípravou podkladů pro rozhodnutí soudu nebo státního zástupce, Vězeňská služba umožní úředníkovi Probační a mediační služby návštěvu obviněného ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody. Je-li obviněný ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 odst. 1 písm. b) trestního řádu, může jej úředník Probační a mediační služby navštívit jen se souhlasem předsedy senátu nebo samosoudce a v přípravném řízení státního zástupce. Ostatní obviněné ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody může navštěvovat bez takového souhlasu.

Část devátá

Platné znění příslušných částí zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 59/2003 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 18/2012 Sb. a zákona č. 501/2012 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 63

Přestupky

(1) Orgán státní správy myslivosti uloží pokutu

- a) až do výše 10 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší povinnosti uvedené v § 9 odst. 1, § 10 odst. 2 nebo 3 nebo uložené podle § 9 odst. 3,
- b) až do výše 30 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší povinnosti uvedené v § 5 odst. 2, § 9 odst. 2, § 10 odst. 1 nebo § 14 odst. 1 písm. a) až d).

(2) Orgán státní správy myslivosti uloží pokutu až do výše 30 000 Kč držiteli loveckého lístku, který se dopustí přestupku tím, že poruší některé pravidlo lovu uvedené v § 41 až 45 nebo v § 49 odst. 1; může přitom uložit zákaz činnosti do doby 2 let; při uložení zákazu činnosti se odebere lovecký lístek; lze rovněž vyslovit propadnutí věci.

(3) Byl-li přestupek spáchán opakovaně, lze uložit pokutu až do výše, která je dvojnásobkem částky uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(4) Pro přestupky, řízení o nich a výnosech uložených pokut platí obecné předpisy o přestupcích.¹⁸⁾

(5) Přestupky podle odstavce 2 se zapisují do evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“); pro zápis do evidence přestupků se obdobně použije § 88 zákona o přestupcích.

(6) Přestupek, který se podle odstavce 5 nebo podle zvláštního právního předpisu¹⁸⁾ zapisuje do evidence přestupků a který byl projednán mysliveckou stráží podle § 14 odstavec 1 písmene i) v blokovém řízení, zapíše do evidence přestupků orgán státní správy myslivosti, který mysliveckou stráž ustanovil.

¹⁸⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Část desátá

Platné znění příslušných částí zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 537/2004 Sb., zákona č. 359/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 484/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č. .../2013 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 9

(1) Zbraň kategorie A je zakázáno nabývat do vlastnictví, držet nebo nosit, pokud není dále stanoveno jinak. Zákaz podle věty první se nevztahuje na vývoz nebo dovoz uskutečňovaný podle zvláštního právního předpisu.⁹⁾

(2) Policie České republiky (dále jen „policie“) může udělit výjimku držiteli zbrojního průkazu skupiny A anebo C nebo zbrojní licence skupiny A, F, G, H, I nebo J, který provádí

- a) sběratelskou nebo muzejní činnost,
- b) přepravu, střežení mimořádně nebezpečných nebo cenných zásilek nebo střežení objektů mimořádné důležitosti, anebo objektů důležitých pro obranu státu,
- c) výrobní nebo obdobnou činnost, při které ke zkoušení výrobků nutně potřebuje zbraň kategorie A,
- d) výuku a výcvik ve střelbě ze zbraní kategorie A,
- e) filmovou nebo divadelní činnost; v takovém případě musí být zbraň nevratně upravena tak, aby při střelbě z ní mohly být použity pouze cvičné náboje a nábojky, nebo
- f) výkon práva myslivosti podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾; takovou výjimku lze však udělit pouze pro doplněk zbraně uvedený v § 4 písm. c) bodě 2; podmínky stanovené zvláštním právním předpisem zůstávají nedotčeny²⁴⁾.

(3) Policie může udělit výjimku podle odstavce 2, pokud to neodporuje veřejnému pořádku a bezpečnosti. Výjimku lze časově omezit, je-li udělena podle odstavce 2 písm. b) až

⁹⁾ Například zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 62/2000 Sb., o některých opatřeních při vývozu nebo dovozu výrobků a o licenčním řízení a o změně některých zákonů.

²⁴⁾ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

f). Za účelem posouzení, zda udělení výjimky neodporuje veřejnému pořádku a bezpečnosti, je policie oprávněna požádat orgán veřejné moci, fyzickou osobu nebo právnickou osobu o poskytnutí potřebných podkladů a informací; dožádaný orgán nebo osoba žádosti vyhoví bez zbytečného odkladu. **Policie je oprávněna vyžádat si za účelem posouzení udělení výjimky opis z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“).**

(4) Jde-li o udělení výjimky k nabytí vlastnictví nebo držení zbraně uvedené v § 4 písm. a) bodě 1, která podléhá zvláštnímu režimu kontroly podle závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu, musí předem vyslovit souhlas Ministerstvo obrany.

Vydání zbrojního průkazu

§ 17

(1) Zbrojní průkaz vydává příslušný útvar policie na základě žádosti podané fyzickou osobou na předepsaném tiskopise, jehož vzor stanoví prováděcí právní předpis. Obsahem žádosti o vydání zbrojního průkazu musí být

a) osobní údaje a

b) údaj, o kterou skupinu zbrojního průkazu žádá.

(2) K žádosti o vydání zbrojního průkazu je žadatel povinen připojit

a) posudek o zdravotní způsobilosti držet nebo nosit zbraň a střelivo nebo provádět pyrotechnický průzkum, jedná-li se o vydání zbrojního průkazu skupiny F, (dále jen "zdravotní způsobilost"),

b) doklad o odborné způsobilosti držet nebo nosit zbraň a střelivo nebo provádět pyrotechnický průzkum, jedná-li se o vydání zbrojního průkazu skupiny F, (dále jen "odborná způsobilost") a

c) 2 fotografie o rozměru 35 x 45 mm, odpovídající současné podobě žadatele, zobrazující žadatele v čelném pohledu s výškou obličejové části hlavy od očí k bradě minimálně 13 mm, v občanském oděvu, bez brýlí s tmavými skly a bez pokrývky hlavy, není-li její použití odůvodněno důvody náboženskými nebo zdravotními; v takovém případě nesmí pokrývka hlavy zakrýt obličejovou část způsobem znemožňujícím identifikaci žadatele, a splňující požadavky technického provedení stanoveného prováděcím právním předpisem (dále jen "fotografie").

(3) Jde-li o žádost o vydání zbrojního průkazu skupiny C, je žadatel povinen také předložit platný lovecký lístek.

(4) Pokud se žadatel o vydání zbrojního průkazu v posledních 10 letech před podáním žádosti nepřetržitě zdržoval více než 6 měsíců mimo území České republiky, je povinen předložit též doklad obdobný opisu z evidence Rejstříku trestů **a doklad obdobný opisu z evidence přestupků** ze státu, ve kterém se zdržoval, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznamu znalců a tlumočníků; ~~nemůže-li takový doklad~~ **takové doklady** předložit, protože mu ~~jej~~ **je** tento stát nevydá, předloží čestné prohlášení, ve kterém uvede, že v cizině nebyl uznán vinným pro trestný čin, pro který

nemůže být považován za bezúhonného (§ 22), nebo uznán vinným z přestupku, pro který nemůže být považován za spolehlivého (§ 23).

(5) Žadatel o vydání zbrojního průkazu, který má místo pobytu ještě v jiném členském státě, je povinen předložit též předchozí souhlas tohoto členského státu s vydáním zbrojního průkazu nebo jeho prohlášení o tom, že předchozí souhlas není nezbytný, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočnickem zapsaným v seznam znalců a tlumočníků.

(6) Posudek podle odstavce 2 písm. a) nesmí být starší než 3 měsíce, doklad podle odstavce 2 písm. b) nesmí být starší než 1 rok a doklad podle odstavců 4 a 5 nesmí být starší než 6 měsíců ke dni podání žádosti.

(7) Příslušný útvar policie přeruší řízení o vydání zbrojního průkazu v případě, že proti žadateli o vydání tohoto dokladu bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v § 22.

§ 23

Spolehlivost fyzické osoby

(1) Za spolehlivého podle tohoto zákona se nepovažuje ten,

- a) jehož trestní stíhání pro úmyslný trestný čin bylo pravomocně podmíněně zastaveno nebo bylo pravomocně rozhodnuto o podmíněném odložení návrhu na potrestání, a dosud neuplynula zkušební doba nebo lhůta, v níž má být rozhodnuto, zda se osvědčil,
- b) kdo prokazatelně nadměrně požívá alkoholické nápoje nebo prokazatelně požívá návykové látky¹¹⁾, nebo
- c) kdo pro vnitřní pořádek a bezpečnost představuje vážné nebezpečí svým jednáním, za které byl v posledních třech letech pravomocně uznán vinným ze spáchání více než jednoho přestupku **nebo jednání, které má znaky přestupku**²⁵⁾
 - 1. na úseku zbraní a střeliva,
 - 2. na úseku používání výbušnin,
 - 3. na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi,
 - 4. na úseku obrany České republiky,
 - 5. proti veřejnému pořádku,
 - 6. proti občanskému soužití,
 - 7. proti majetku, nebo
 - 8. na úseku zemědělství, myslivosti a rybářství tím, že úmyslně neoprávněně zasáhl do výkonu práva myslivosti nebo do výkonu rybářského práva anebo úmyslně lovil zvěř nebo chytil ryby v době hájení.

(2) Za spolehlivého podle tohoto zákona se v případě žádosti o vydání zbrojního průkazu skupiny F nebo zbrojní licence skupiny K nepovažuje také ten, kdo byl v posledních 5 letech pravomocně uznán vinným z přestupku na úseku zbraní a střeliva nebo na úseku výbušnin.

~~(3) Příslušný útvar policie je oprávněn požádat obecní úřad a orgán státní báňské správy o údaje umožňující posoudit spolehlivost fyzické osoby podle odstavce 1 písm. c). Obecní úřad a orgán státní báňské správy žádosti vyhovějí bez zbytečného odkladu.~~

(3) Příslušný útvar policie je oprávněn vyžádat si za účelem posouzení spolehlivosti

fyzické osoby podle odstavce 1 písm. c) opis z evidence přestupků. Za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby je příslušný útvar policie oprávněn rovněž požádat obecní úřad a orgán státní báňské správy o údaje umožňující posoudit spolehlivost fyzické osoby podle odstavce 1 písm. c); obecní úřad a orgán státní báňské správy žádosti vyhovějí bez zbytečného odkladu.

²⁵⁾ § 10 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 24

Vydání nového zbrojního průkazu

(1) Příslušný útvar policie vydá držiteli zbrojního průkazu po uplynutí doby jeho platnosti nový zbrojní průkaz na základě žádosti podané na předepsaném tiskopise podle § 17 odst. 1, 2 písm. a), c) a odst. 5.

(2) Žadatel o vydání nového zbrojního průkazu, který se v době od vydání dosavadního zbrojního průkazu více než 6 měsíců nepřetržitě zdržoval mimo území České republiky, je povinen předložit doklad obdobný opisu z evidence Rejstříku trestů **a doklad obdobný opisu z evidence přestupků** ze státu, ve kterém se zdržoval, s překladem do jazyka českého, vyhotoveným tlumočníkem zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků; nemůže-li ~~takový doklad~~ **takové doklady** předložit, protože mu ~~jej~~ **je** tento stát nevydá, předloží čestné prohlášení, ve kterém uvede, že v cizině nebyl uznán vinným pro trestný čin, pro který nemůže být považován za bezúhonného podle § 22 nebo uznán vinným z přestupku, pro který nemůže být považován za spolehlivého podle § 23.

(3) Žádost o vydání nového zbrojního průkazu předkládá držitel zbrojního průkazu příslušnému útvaru policie nejméně 2 měsíce a nejdříve 6 měsíců před uplynutím doby platnosti dosavadního zbrojního průkazu.

(4) Při rozhodování o vydání nového zbrojního průkazu posuzuje příslušný útvar policie také bezúhonnost a spolehlivost žadatele o vydání nového zbrojního průkazu podle § 22 a 23.

(5) Vyhovějí-li příslušný útvar policie žádosti o vydání nového zbrojního průkazu, vydá nový zbrojní průkaz výměnou za průkaz dosavadní s dobou platnosti uvedenou v § 16 odst. 1 navazující na dobu platnosti stávajícího platného zbrojního průkazu.

(6) Příslušný útvar policie žádost o vydání nového zbrojního průkazu zamítne, nebudou-li splněny podmínky zdravotní způsobilosti, bezúhonnosti nebo spolehlivosti stanovené pro vydání zbrojního průkazu nebo v případě zbrojního průkazu skupiny C žadatel o vydání zbrojního průkazu nebude držitelem platného loveckého lístku.

§ 33

Vydání zbrojní licence

(1) Příslušný útvar policie vydá zbrojní licenci fyzické nebo právnické osobě, jež má místo pobytu nebo sídlo na území České republiky a

a) je držitelem živnostenského oprávnění v oboru zbraní a střeliva, žádá-li o vydání zbrojní licence skupiny A, B, C, D, E nebo F nebo v oboru pyrotechnického průzkumu, žádá-li o vydání zbrojní licence skupiny K a

b) prokáže, že je oprávněna provádět činnosti, pro které žádá o vydání zbrojní licence, jednala-li se o zbrojní licenci skupiny G, H, I nebo J, a k této činnosti potřebuje zbraň, střelivo nebo zakázaný doplněk zbraně.

- (2) Příslušný útvar policie žádost o vydání zbrojní licence zamítne, jestliže
- a) fyzická nebo právnická osoba nesplňuje podmínku podle odstavce 1,
 - b) právnická osoba není bezúhonná, neboť byla odsouzena pro úmyslný trestný čin, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena, nebo
 - c) fyzická osoba nebo její odpovědný zástupce, je-li ustanoven, nebo odpovědný zástupce nebo člen statutárního orgánu právnické osoby nesplňují podmínku bezúhonnosti podle § 22 nebo podmínku spolehlivosti podle § 23.

(3) Příslušný útvar policie požádá za účelem posouzení bezúhonnosti právnické osoby podle odstavce 2 písm. b) o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů.¹²⁾ Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup. **Příslušný útvar policie je oprávněn vyžádat si za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby nebo jejího odpovědného zástupce, nebo odpovědného zástupce nebo člena statutárního orgánu právnické osoby podle odstavce 2 písm. c) opis z evidence přestupků.**

(4) Příslušný útvar policie přeruší řízení o vydání zbrojní licence, je-li zahájeno trestní stíhání právnické nebo fyzické osoby pro trestný čin, jehož spáchání vylučuje bezúhonnost právnické osoby podle odstavce 2 písm. b) nebo fyzické osoby podle odstavce 2 písm. c).

§ 77a

(1) Policie může přestupek podle tohoto zákona projednat v blokovém řízení. Za přestupek lze v blokovém řízení uložit pokutu do 5 000 Kč.

(2) Přestupky podle tohoto zákona se zapisují do evidence přestupků; pro zápis do evidence přestupků se obdobně použije § 88 zákona o přestupcích.

Část jedenáctá

Platné znění příslušných částí zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 169/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č. 399/2012 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 16

Přijímací řízení

(1) Přijímací řízení je zahájeno doručením písemné žádosti občana o přijetí do služebního poměru k bezpečnostnímu sboru. V případě, že v bezpečnostním sboru není volné služební místo, přijímací řízení se nezahájí.

(2) Bezpečnostní sbor je oprávněn si ověřit, zda občan splňuje podmínky přijetí do služebního poměru. Zatím účelem zpracovává jeho osobní údaje a je oprávněn si k osvědčení bezúhonnosti občana

a) vyžádat opis z evidence Rejstříku trestů¹⁵⁾,

b) vyžádat opis z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů,

~~b)~~ c) vyžádat výpis z evidencí vedených ministerstvem a dalšími orgány veřejné správy a

~~e)~~ d) provádět šetření o bezúhonnosti občana nebo požádat Policii České republiky o provedení šetření.

(3) Bezpečnostní sbor písemně seznámí občana před jeho přijetím do služebního poměru s textem služebního slibu, předpokládaným dnem vzniku služebního poměru, druhem služebního poměru a dobou jeho trvání, služebním zařazením, místem služebního působiště, dobou služby, výší služebního příjmu a výplatním termínem, délkou dovolené, podmínkami výkonu služby a podmínkami skončení služebního poměru.

(4) Přijetí občana do služebního poměru nelze odepřít z důvodu věku, rasy, barvy pleti, pohlaví, sexuální orientace, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národnosti, etnického nebo sociálního původu, majetku, rodu, manželského a rodinného stavu nebo povinností k rodině, jakož i z důvodu členství v odborových organizacích a jiných sdruženích s výjimkou případů, které stanovuje tento zákon nebo zvláštní právní předpis. Tyto výjimky se nepovažují za diskriminaci. Zakazuje se i takové jednání bezpečnostního sboru, které diskriminuje občana nikoliv přímo, ale až ve svých důsledcích. Za takové jednání se považuje i navádění k diskriminaci.

(5) Občan, který se uchází o přijetí do služebního poměru, musí být o výsledku přijímacího řízení písemně vyrozuměn. Důvody nepřijetí se neoznamují.

(6) Bezpečnostní sbor uchovává osobní údaje o občanovi, který nebyl přijat do služebního poměru, a údaj o důvodu jeho nepřijetí po dobu 3 let. Po uplynutí této doby údaje zničí.

Část dvanáctá

Platné znění příslušných částí zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 104/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 237/2012 Sb., zákona č. 501/2012 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 30

Přestupky

- (1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
- a) v rybníkářství loví jiným než stanoveným způsobem (§ 3 odst. 2 a 5),
 - b) provádí lov na udici v rybníkářství, aniž je rybníkářem anebo jím pověřenou osobou (§ 3 odst. 2),
 - c) provádí lov ryb nebo vodních organismů mimo rybářský revír v rozporu se způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem z důvodu ochrany rozmnožování ryb po dobu jejich hájení [§ 13 odst. 3 písm. a) a § 13 odst. 11] nebo loví mimo denní dobu lovu ryb stanovenou prováděcím právním předpisem z důvodu ochrany rybí obsádky [§ 13 odst. 3 písm. c)],
 - d) uloví a přisvojí si rybu vybraného druhu, která nedosáhla nejmenší lovné míry stanovené prováděcím právním předpisem z důvodu ochrany tohoto druhu ryb [§ 13 odst. 3 písm. b) a § 13 odst. 11],
 - e) poruší zákazy pro lov ryb podle § 13 odst. 2 a 3,
 - f) provádí lov v rozporu s podmínkami výkonu rybářského práva stanovenými v povolení k lovu (§ 13 odst. 9),
 - g) loví pomocí elektrického proudu v rozporu s § 13 odst. 6,
 - h) nemá u sebe nebo na požádání nepředloží doklady uvedené v § 13 odst. 7,
 - i) neoprávněně chytá ryby.

(2) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako rybníkář poruší některou z povinností podle § 3.

- (3) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako uživatel rybářského revíru
- a) nesplní povinnost, která jí byla uložena rozhodnutím nebo oznámením o povolení výkonu rybářského práva (§ 11 odst. 1 a 2),
 - b) nepředloží evidenci uvedenou v § 11 odst. 6,
 - c) nevyznačí hranice rybářského revíru,
 - d) nevyznačí hranice chráněné rybí oblasti,
 - e) nenavrhne rybářskou stráž (§ 14 odst. 1),
 - f) nepověří rybářského hospodáře vedením evidence podle § 11 odst. 5.

(4) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako rybářský hospodář nevede evidenci podle § 11 odst. 6 a nepředloží ji ke kontrole.

- (5) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
- a) uvádí na trh, doveze, provádí tranzit přes území České republiky druhů mořských ryb nebo

- mořských živočichů v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie v oblasti ochrany mořských rybolovných zdrojů³²⁾,
- b) neposkytne při dovozu, případně tranzitu mořských ryb nebo mořských živočichů podle § 28 odst. 2 údaje podle příslušných právních předpisů Evropské unie,
- c) nepodá informace potřebné k výkonu dozoru podle § 29 odst. 2,
- d) se dopustí závažného porušení přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu³³⁾.

(6) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), c), e), f) a g) a odstavců 2 až 4 se uloží pokuta do 30 000 Kč. Za přestupek podle odstavce 1 písm. d) se uloží pokuta do 5 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. h) se uloží pokuta do 1 500 Kč. Za přestupek podle odstavce 5 písm. a) až c) se uloží pokuta do výše 100 000 Kč. Za přestupek podle odstavce 1 písm. i) se uloží pokuta do 8 000 Kč; za tento přestupek lze uložit také zákaz činnosti do jednoho roku. Za přestupek podle odstavce 5 písm. d) se uloží pokuta ve výši uvedené v přímo použitelném předpisu Evropské unie, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu³⁴⁾.

(7) Odpovědnost za přestupek zaniká, nebylo-li o pokutě za přestupek pravomocně rozhodnuto do 3 let, v případě přestupku podle odstavce 5 písm. d) do 5 let ode dne, kdy k přestupku došlo.

(8) Přestupky podle odstavce 1 písmen c) až g) a i) se zapisují do evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“); pro zápis do evidence přestupků se obdobně použije § 88 zákona o přestupcích.

(9) Přestupek, který se podle odstavce 8 zapisuje do evidence přestupků a který byl projednán rybářskou stráží podle § 16 písmene e) v blokovém řízení, do evidence přestupků zapíše rybářský orgán, který rybářskou stráž ustanovil.

³²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu.

Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/1993, (ES) č. 1627/1994 a (ES) č. 1966/2006.

Nařízení Rady (ES) č. 2406/1996 o stanovení společných obchodních norem pro některé produkty rybolovu.

³³⁾ Čl. 42 nařízení Rady (ES) č. 1005/2008.

³⁴⁾ Čl. 44 nařízení Rady (ES) č. 1005/2008.

Část třináctá

Platné znění příslušných částí zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění zákona č. 119/2007 Sb., ve znění zákona č. 177/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 32/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 250/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb. a zákona č..../2013 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 138

- (1) Úřad je při plnění úkolů podle tohoto zákona oprávněn
- a) zpracovávat osobní údaje v rozsahu nezbytném pro plnění úkolů podle tohoto zákona,
 - b) vést evidenci porušení ochrany utajovaných informací, evidenci bezpečnostních ředitelů, evidenci fyzických osob a podnikatelů, kteří mají přístup k utajovaným informacím, s výjimkou příslušníků a zaměstnanců zařazených do zpravodajských služeb a vybraných policistů, evidenci fyzických osob, které jsou držiteli dokladu, evidenci pracovníků kryptografické ochrany, kurýrů kryptografického materiálu a evidenci fyzických osob, které jsou držiteli osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti,
 - c) vést certifikační spis informačního systému, kryptografického prostředku, kryptografického pracoviště a stínící komory, vést seznam kontrolovaných kryptografických položek a vést dokumentaci pro provádění činností podle § 45,
 - d) požadovat bezplatně poskytnutí informace u orgánu státu, právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby a tyto informace využívat a evidovat,
 - e) pro účely řízení požadovat od policie a zpravodajských služeb informace získané postupy podle zvláštního právního předpisu⁴³⁾,
 - f) vyžadovat opis z evidence Rejstříku trestů¹¹⁾ **a z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis, vedené Rejstříkem trestů (dále jen „evidence přestupků“); žádost o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a z evidence přestupků a opis z evidence Rejstříku trestů a z evidence přestupků se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup,**
 - g) nahlížet do trestních spisů, pořizovat si z nich výpisy a kopie,
 - h) poskytovat v nezbytném rozsahu orgánu státu, právnické osobě nebo podnikající fyzické osobě potřebné osobní údaje vztahující se k vyžádané informaci,
 - i) uzavírat smlouvu s orgánem státu nebo podnikatelem k provádění dílčích úloh při certifikaci technických prostředků, informačních systémů, kryptografických prostředků, kryptografického pracoviště, stínících komor, k provádění školení zvláštní odborné způsobilosti pracovníků kryptografické ochrany a zjišťování možnosti výskytu

kompromitujícího vyzařování tam, kde se utajované informace budou vyskytovat, a provádět výrobu kryptografických prostředků,

- j) uchovávat ve svých informačních systémech údaje získané v rámci plnění úkolů podle tohoto zákona,
- k) při provádění bezpečnostního řízení spolupracovat s úřadem cizí moci, který má v působnosti ochranu utajovaných informací, zejména vyžadovat informace k účastníku řízení.
- l) vyjadřovat se k oznámení podle § 69 odst. 1 písm. r) ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho doručení a poskytovat přehled těchto oznámení a vyjádření k nim Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a
- m) pro rozhodování Úřadu pro zahraniční styky a informace a Vojenského zpravodajství podle § 140 odst. 1, na základě jejich písemné žádosti, provádět úkony podle § 107 odst. 1.

(2) Úřad poskytuje zpravodajským službám a Ministerstvu vnitra jedenkrát měsíčně seznam

- a) vydaných osvědčení fyzických osob, osvědčení podnikatelů a dokladů,
- b) osob, u kterých rozhodl o nevydání veřejné listiny uvedené v písmenu a), nebo kterým byla platnost této listiny zrušena,
- c) podnikatelů, k nimž obdržel podle § 15a odst. 2 nebo 3 prohlášení podnikatele.

§ 140

Zpravodajské služby

(1) Zpravodajské služby

- a) rozhodují o žádosti fyzické osoby v případě svých příslušníků, zaměstnanců a uchazečů o přijetí do služebního nebo pracovního poměru, s výjimkou uchazečů o přijetí do služebního nebo pracovního poměru, kteří jsou držiteli osvědčení fyzické osoby alespoň pro požadovaný stupeň utajení, a o zrušení platnosti osvědčení této fyzické osoby a vydávají osvědčení fyzické osoby podle § 56a,
- b) na základě písemné žádosti Úřadu v rámci své působnosti provádějí úkony v řízení podle tohoto zákona.

(2) Zpravodajské služby mají při rozhodování podle odstavce 1 postavení Úřadu a odpovědná osoba zpravodajské služby postavení ředitele Úřadu. Příslušnost k úkonům se řídí podle § 5 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Zpravodajské služby jsou při plnění úkolů podle tohoto zákona povinny oznámit neprodleně Úřadu, zjistí-li okolnosti nasvědčující tomu, že držitel osvědčení fyzické osoby,

držitel osvědčení podnikatele nebo dokladu přestal splňovat podmínky pro jejich vydání, neohrozí-li to zájem sledovaný zpravodajskou službou.

- (4) Zpravodajské služby jsou při plnění úkolů podle tohoto zákona oprávněny
- a) používat prostředky k získávání informací podle zvláštních právních předpisů⁴⁴⁾,
 - b) využívat údaje ze svých evidencí a údaje z evidencí poskytnutých Úřadem,
 - c) požadovat a využívat údaje z evidencí a materiálů vzniklých z činnosti bezpečnostních a vojenských orgánů československého státu,
 - d) zpracovávat osobní údaje,
 - e) vést evidence,
 - f) požadovat bezúplatně informace u orgánu státu, právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby a využívat je,
 - g) vyžadovat opis a výpis z evidence Rejstříku trestů¹¹⁾ **a z evidence přestupků**; žádost o vydání opisu nebo výpisu z evidence Rejstříku trestů **a z evidence přestupků** a opis nebo výpis z evidence Rejstříku trestů **a z evidence přestupků** se předávají v listinné podobě, popřípadě elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup,
 - h) uchovávat v informačních systémech údaje získané v rámci plnění úkolů podle tohoto zákona,
 - i) provádět opatření k evidenční ochraně osobních údajů fyzické osoby a
 - j) využívat údaje z evidence osob, kterým byl umožněn přístup k utajovaným informacím podle § 58 odst. 4.

(5) Orgán veřejné správy, který je správcem informačního systému, v němž jsou zpracovávány příslušné osobní údaje, je povinen poskytnout zpravodajským službám součinnost potřebnou k provedení opatření podle odstavce 4 písm. i).

(6) Ředitel zpravodajské služby vydává souhlas podle § 59 odst. 3.

§ 141

Ministerstvo vnitra a policie

(1) Ministerstvo vnitra rozhoduje o žádosti fyzické osoby v případě příslušníků policie vybraných v zájmu plnění závažných úkolů policie ministrem vnitra, s výjimkou příslušníků policie, kteří jsou držiteli osvědčení fyzické osoby alespoň pro požadovaný stupeň utajení, a o zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby u těchto příslušníků policie a vydává osvědčení fyzické osoby podle § 56a.

(2) Ministerstvo vnitra má při rozhodování podle odstavce 1 postavení Úřadu a ministr vnitra postavení ředitele Úřadu.

- (3) Ministerstvo vnitra je při plnění úkolů podle tohoto zákona dále povinno
- a) oznámit neprodleně Úřadu, pokud zjistí okolnosti nasvědčující tomu, že držitel osvědčení fyzické osoby, držitel osvědčení podnikatele nebo dokladu přestal splňovat podmínky pro jejich vydání, a
 - b) provádět na žádost Úřadu opatření k evidenční ochraně osobních údajů držitele osvědčení fyzické osoby nebo jeho manželky, dítěte a rodičů.

- (4) Při plnění úkolů podle odstavců 1 až 3 je Ministerstvo vnitra oprávněno
- a) využívat údaje ze svých evidencí a údaje poskytnuté Úřadem z jeho evidencí,
 - b) zpracovávat osobní údaje,
 - c) vést evidence,
 - d) požadovat bezúplatně informace u orgánu státu, právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby a využívat je,
 - e) vyžadovat stanovisko policie k bezpečnostní spolehlivosti vybraného příslušníka policie,
 - f) vyžadovat opis a výpis z evidence Rejstříku trestů¹¹⁾ **a z evidence přestupků**; žádost o vydání opisu nebo výpisu z evidence Rejstříku trestů **a z evidence přestupků** a opis nebo výpis z evidence Rejstříku trestů **a z evidence přestupků** se předávají v listinné podobě, popřípadě elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(5) Policie se podílí v rámci své působnosti podle zvláštního právního předpisu³⁰⁾ na plnění úkolů Ministerstva vnitra podle odstavce 1; na základě písemné žádosti Úřadu v rámci své působnosti provádí též úkony v řízení.

(6) Policie je při plnění úkolů podle tohoto zákona oprávněna využívat údaje z evidence osob, kterým byl umožněn přístup k utajovaným informacím podle § 58 odst. 4.

(7) Orgán veřejné správy, který je správcem informačního systému, v němž jsou zpracovávány příslušné osobní údaje, je povinen poskytnout Ministerstvu vnitra součinnost potřebnou k provedení opatření podle odstavce 3 písm. b).

(8) Ministr vnitra vydává souhlas podle § 59 odst. 3.

Část čtrnáctá

Platné znění příslušných částí zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., č. 479/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 302/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 157/2010 Sb., zákona č. 166/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., č. 375/2011 Sb., zákona č. 410/2011 Sb., ve znění zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb. a zákona č. 401/2012 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 90

Orgány nemocenského pojištění jsou oprávněny

- a) přezkoumat správnost a úplnost záznamů a hlášení, které jsou zaměstnavatelé pro účely provádění pojištění povinni vést, včasnost a způsob jejich předložení a podání,
- b) kontrolovat účetní a další podklady, které jsou rozhodné pro účast na pojištění, stanovení nároku na dávku, její výši a výplatu,
- c) dohodnout se zaměstnavatelem změnu lhůty pro plnění jeho povinnosti uvedené v § 94 odst. 1 a 2,
- d) dát příslušné zdravotní pojišťovně podnět ke kontrole poskytování zdravotní péče a postupu ve věcech dočasné pracovní neschopnosti a potřeby ošetřování ošetřujícím lékařem,
- e) vyžadovat od poskytovatelů pracovnělékařských služeb vyjádření o zdravotní způsobilosti dočasně práce neschopného pojištěnce vykonávat dosavadní zaměstnání; poskytovatelé pracovnělékařských služeb přitom vychází ze zprávy o zdravotním stavu pojištěnce, kterou jim orgán nemocenského pojištění zaslal,
- f) vyžadovat opisy z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku vedené Rejstříkem trestů⁷⁵⁾ pro účely řízení o nároku na nemocenské podle § 31 a o regresní náhradě podle § 126.**

⁷⁵⁾ § 2 odst. 2 zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.

Část patnáctá

Platné znění příslušných částí zákona č. 310/2006 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky a o změně některých dalších zákonů (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem), ve znění zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 156/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 420/2011 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 4

Způsobilost fyzické a právnické osoby

(1) Za způsobilou se podle tohoto zákona považuje fyzická osoba starší 21 let, která je způsobilá k právním úkonům, bezúhonná a spolehlivá.

(2) Za bezúhonnou se pro účely tohoto zákona nepovažuje fyzická osoba, která byla pravomocně odsouzena pro trestný čin spáchaný

a) úmyslně, nebo

b) z nedbalosti, pokud byl spáchán v souvislosti s nakládáním s bezpečnostním materiálem, střelnými zbraněmi, střelivem nebo výbušninami,

pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena⁹⁾.

(3) Za spolehlivou se pro účely tohoto zákona nepovažuje fyzická osoba,

a) jejíž trestní stíhání pro úmyslný trestný čin bylo pravomocně podmíněně zastaveno, a dosud neuplynula zkušební doba nebo lhůta, po jejímž uplynutí má být rozhodnuto, zda se osvědčila, nebo

b) která byla v posledních 3 letech pravomocně uznána vinnou z přestupku **nebo jednání, které má znaky přestupku**¹⁷⁾

1. na úseku zbraní a střeliva,

2. na úseku používání výbušnin,

3. na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomániami,

4. na úseku obrany České republiky,

5. proti veřejnému pořádku,

6. proti občanskému soužití,

7. proti majetku, nebo

8. uvedeného v § 17.

(4) Za způsobilou se podle tohoto zákona považuje právnická osoba, která je bezúhonná a spolehlivá.

(5) Právnická osoba se považuje podle tohoto zákona za způsobilou, jestliže její statutární orgán či členové jejího statutárního orgánu, členové dozorčí rady, prokurista, odpovědný zástupce, je-li ustanoven, a vedoucí její organizační složky splňují podmínky uvedené v odstavcích 1 až 3.

(6) Za bezúhonnou se pro účely tohoto zákona nepovažuje právnická osoba, která byla pravomocně odsouzena pro trestný čin spáchaný

a) úmyslně, nebo

b) z nedbalosti, pokud byl spáchán v souvislosti s nakládáním s bezpečnostním materiálem, střelnými zbraněmi, střelivem nebo výbušninami, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena⁹⁾.

(7) Za spolehlivou se pro účely tohoto zákona nepovažuje právnická osoba, jejíž trestní stíhání pro úmyslný trestný čin bylo pravomocně podmíněně zastaveno a dosud neuplynula zkušební doba nebo lhůta, po jejímž uplynutí má být rozhodnuto, zda se osvědčila. Za spolehlivou se pro účely tohoto zákona nepovažuje též právnická osoba, která byla v posledních 3 letech pravomocně uznána vinnou ze spáchání správního deliktu uvedeného v § 16.

(8) Bezúhonnost se prokazuje výpisem z evidence Rejstříku trestů. Příslušný útvar policie si vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu^{9a)}. Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(9) Příslušný útvar policie je oprávněn vyžádat si opis z evidence fyzických osob, které byly uznány vinnými spácháním přestupku nebo spácháním jednání, které má znaky přestupku, vedené Rejstříkem trestů za účelem posouzení spolehlivosti fyzické osoby podle odstavce 3 písm. b). Žádost o vydání opisu z evidence přestupků a opis z evidence přestupků se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

¹⁷⁾ § 10 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Část šestnáctá

Platné znění příslušných částí zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění zákona č. 458/2011 Sb. a zákona č. 407/2012 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 18

Poskytování údajů

(1) Ministerstvo a orgány finanční správy mohou v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu své působnosti žádat od správce evidence nebo jejího provozovatele poskytnutí údajů

- a) ze základního registru obyvatel,
- b) z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) z evidence občanů Evropské unie a evidence cizinců,
- d) z agendového informačního systému cizinců,
- e) z evidence občanských průkazů,
- f) z evidence cestovních dokladů,
- g) z centrálního registru silničních vozidel,
- h) z registru rodných čísel,
- i) z katastru nemovitostí,
- j) ze základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci,
- k) z registru pojištěnců veřejného zdravotního pojištění,
- l) z registru pojištěnců důchodového pojištění,
- m) z registrů pojištěnců nemocenského pojištění,
- n) z registrů zaměstnavatelů,
- o) z evidencí vedených Rejstříkem trestů.**

(2) Správce evidence nebo její provozovatel je povinen žádosti o poskytnutí údajů bez zbytečného odkladu vyhovět; poskytnutí údajů je bezúplatné.

(3) Údaje se poskytují způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup; v případě evidence občanských průkazů a evidence cestovních dokladů lze údaje poskytnout pouze způsobem umožňujícím nepřetržitý přístup. Správce evidence nebo její provozovatel je povinen poskytnout též údaje o změně údajů.

(4) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(5) Ustanoveními odstavců 1 až 4 není dotčena povinnost správce evidence nebo jejího provozovatele předávat ministerstvu a orgánům finanční správy údaje v rozsahu a za podmínek podle daňového řádu.

(6) Ministerstvo a orgány finanční správy zpracovávají a vzájemně si poskytují údaje získané pro účel výkonu působnosti orgánů finanční správy a výkonu působnosti ministerstva podle tohoto zákona.

Část sedmnáctá

Platné znění příslušných částí zákona č. č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění zákona č. 407/2012 Sb., s vyznačením navrhovaných změn

§ 58

Společná ustanovení pro získávání údajů

(1) Orgány celní správy mohou v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu své působnosti žádat od správce evidence nebo jejího provozovatele poskytnutí údajů

a) ze základního registru obyvatel,

b) z agendového informačního systému evidence obyvatel,

c) z evidence občanů Evropské unie a evidence cizinců,

d) z evidence občanských průkazů,

e) z evidence cestovních dokladů,

f) z evidence diplomatických a služebních pasů,

g) z registru rodných čísel,

h) z registru ekonomických subjektů,

i) z evidence povolení k zaměstnání,

j) z evidence vězňů a vazebně stíhaných osob,

k) z katastru nemovitostí,

~~l) z rejstříku trestů,~~

l) z evidencí vedených Rejstříkem trestů,

m) z databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby,

n) z dalších evidencí, stanoví-li tak jiný právní předpis.

(2) Správce evidence nebo její provozovatel je povinen žádosti o poskytnutí údajů bez zbytečného odkladu vyhovět; poskytnutí údajů je bezúplatné.

(3) Údaje se poskytují způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup; v případě evidence občanských průkazů a evidence cestovních dokladů lze údaje poskytnout pouze způsobem umožňujícím nepřetržitý přístup; v případě databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby se údaje poskytují ve formě a rozsahu stanoveném jiným právním předpisem.

(4) Orgány celní správy mohou v rozsahu nezbytném pro splnění konkrétního úkolu při výkonu své působnosti požadovat od dalších orgánů veřejné správy, jakož i od právnických nebo fyzických osob potřebné podklady a informace včetně osobních údajů. Tyto orgány a osoby jsou povinny požadovanou pomoc poskytnout; nemusí tak učinit, brání-li jim v tom zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti anebo plnění jiné zákonné povinnosti. Fyzická osoba tak nemusí učinit, pokud by poskytnutím pomoci vystavila vážnému ohrožení sebe nebo osobu blízkou.

(5) Údaje musí být předávány způsobem, který umožňuje uchování identifikačních

údajů o orgánu celní správy nebo o celníkovi, který o poskytnutí údajů žádal, a o účelu, k němuž bylo poskytnutí údajů žádáno, nejméně po dobu 5 let. O těchto skutečnostech je správce evidence nebo její provozovatel povinen zachovávat mlčenlivost.

(6) Ministerstvo zpracovává a poskytuje orgánům celní správy údaje získané pro účel výkonu působnosti orgánů celní správy a výkonu působnosti ministerstva podle tohoto zákona.